

BIBL. NAZ.
VITT. EMANUELE III
XXVIII*
E
33
NAPOLI

XXVIII*
E
33

S P H I N X
M Y S T A G O G A,
S I V E
DIATRIBE HIEROGLYPHICA
D E M U M I I S.

ATHANASII KIRCHERI

è Societ. Jesu,

SPHINX MYSTAGOGA,

Sive

DIATRIBE HIEROGLYPHICA,

Qua

*Mumiae, ex Memphiticis Pyramidum adytis eruta, &
non ita pridem in Galliam transmissæ, juxta veterum
Hieromystarum mentem, intentionemque, plena fide
& exacta exhibetur*

I N T E R P R E T A T I O.

Ad

Inclytos, abstrusiorumque Cognitionum peritia instru-
ctissimos Galliæ Philologos directa.

A M S T E L O D A M I,

Ex Officina JANSSONIO-WAESBERGIANA.
Anno MDCLXXVI.

JOHANNES PAULUS OLIVA

Præpositus Generalis Societatis Jesu.

 Umopus, cui titulus Sphinx Mystagogica à P. Athanasio Kirchero nostræ Societatis Sacerdote conscriptum, aliquot ejusdem Societatis Theologi recognoverint, & in lucem edi posse probaverint; potestatem facimus, ut typis mandetur, si ita iis, ad quos pertinet, videbitur. In cujus rei testimonium has literas nostra manu subscriptas, nostroque sigillo munitas damus. Romæ 2 Decembris 1673.

JOHANNES PAULUS OLIVA.

Imprimatur Fr. RAYMUNDUS CAPISUCCUS,
Ord. Prædicat. S. Palatii Apostolici, Magister.

Illustro, Excellmo, & Revermo Archipræsuli

D. CAMILLO DE NEUFVILLE
ARCHIEPISCOPO,

Comiti Lugdunensi, Galliarum Primati,
Regiorum Ordinum Commendatori,

Et apud

*Lugdunenses, Segustanos & Belluocenses Pro-
regi meritissimo,*

Domino meo Colendissimo

ATHANASIVS KIRCHERUS

E Societate J E S U

Felicitatem precatur.

Mumiam, Venerande Præsul, jamdu-
dum ex Niloticis Pyramidum hypo-
gæis erutam, atque haud exiguo pre-
tium à negotiatore Gallo coemptam,
Lugdunum, veluti in nobile bonarum
artium scientiarumque Emporium, felici sua sorte
delatam, nec non præsentem *Diatriba* expositam,
Venerando Conspectui tuo listo; *Mumiam*, di-
co, non aridam, non tetrâ infumatam fuligine
squalidam, sed præstanti balsami liquore, cæteris-
que pigmentariæ artis fucata industria subactam
conditamque; &, quod potissimum magni æsti-
mandum, priscæ Sapientiæ hierogrammatismis,
undique & undique quam studiosissimè inaratam:
ut proinde corpus istiusmodi minime inutile otio-
sumque, &, ut cum *Græcis* loquar,

ἐλπίστον ἀρχιεπισκοπῆς

videri censerique queat, quod tam ambitioso No-
tarum Symbolorumque apparatu, tam affectata

D E D I C A T I O.

sollicitudine, curâ & diligentia, seræ posteritati
 prisca commendavit Religio : Monumentum, in-
 quam, rerum varietate rarum, abstrusa eruditio-
 ne peregrinum, nec non exoticis dogmatum my-
 steriis confertissimum. Quod & simulac in vestras
 appulit oras, Viros cæteroquin *Παλαιολογίας* peritiâ
 claros, uti novitate rei percussos, in non exiguam
 admirationem rapuisse, ita & curiositatis stimulo,
 ad latentium sub ea veritatum sacramenta medul-
 litus indaganda, percitas mentes acerrimis agi-
 tasse calcaribus, non sine animi mei voluptate in-
 tellexi : adeo ut non defuerint qui ingenii viribus
 pollentes, & occulta Ægyptiacæ Theurgicæ Sa-
 craria, scitius Lararia, altius quidem ingressi, non-
 nihil in arcanis detegendis audacter attentarint :
 visis tamen tot insolitis tortuosisque Notarum
 ductibus, observatis tot polymorphis Imaginum
 monstris, confuso huic *Morphei* Regno se con-
 credere uti non sunt ausi, ita quoque ab intentæ
 Veritatis inquisitione, ulteriori que indagine, irri-
 to conamine destiterint. Quid porro ? Cum aliud
 superesse non videretur, *Thesei* consilium secuti,
 à mea tenuitate ingenii *Ariadnæ* filum, quo in hoc
 inextricabili Labyrintho, sprete *Minotauri* fero-
 cia, ad abditam inaccessamque Mysteriorum opu-
 lentiam à *Sphinge* promissam, pertingere possent,
 valida deprecatione instanter contenderunt. Ego
 sane tam laudabili postulatione instimulatus, ne-
 fas esse ratus sum, Virorum omnigena eruditionis
 fama illustrium & vere *πολυδιδάκτων*, quantum qui-
 dem ingenii mei imbecillitas, & argumenti hujus
 necdum penitus adhuc comperti profunditas
 permetteret, ardentibus votis non obsecundare ;
 tametsi probe mihi conscius sim, quam plenum
 alexæ

D E D I C A T I O.

alexæ opus, quam difficile & arduum sit, in hoc Hieroglyphicæ eruditionis Theatro gestum facere. vicit tamen ad gratificandum invicta mentis constantia, fregit formidinis vincula implantata mihi agnataque in conclamatis pænè hujusmodi dissolvendis nodis pronitas & inclinatio. Accessit hisce nonnulla spei rima, quâ introspectâ singulisque intimè exploratis, indubiè prosequi me posse quod jubebatur, firmiter mihi persuadebam: vel ex hoc potissimum capite, quod jam ferè sex lustrorum decursu, id est, ad tricennium in Obeliscorum Romanorum interpretatione, si non *Oedipi* saltem *Daui* munere functus, operam meam continuato studio, trium Pontificum jussu contulerim: ac proinde accidit ut quotidiano experimento usuque rerum eruderandarum peritior oculatiorque, non adeo magnæ molis mihi videbatur, *Sphingis* hujus *Mystagoga* argumentum ænigmaticum, à nodis quibus involvebatur absolutum, publicæ luci, in Reip. literariæ emolumentum committere. Quâ verò ingenii felicitate id præstiterim, uti meum non est determinare, ita vestrorum Palæstritarum πανπισταμένων, limatissimo judicio, germano candore & sinceritate subdendum censui, æqua atque iniqua judicia pari æquanimitate expectaturus.

Hanc itaque de *Mumiis Diatriben* ιεργλυφομένην, glorioso Nominis Tui splendori *Sacerrime Præsul*, ea qua possum animi submissione & observantiâ inscribo, dico, consecro. Munus, fateor, levius, attamen opusculum vel ex eo nomine Tibi non displiciturum confido, quod ab homine prodeat, qui Te, tuaque singulariter amat, suspicit, & veneratur. Accedit hisce Tuorum cumulus

D E D I C A T I O.

mulus meritorum , quo cunctos Tibi quam ob-
 strictissimos reddis , sanctæ videlicet conversatio-
 nis exemplo , heroicarum virtutum studio socia-
 to. Splendet in Te omnium disciplinarum , quas
 capacissimo Tuo ingenio possides , cultura , tanto
 ubique illustrior , quanto arctius summæ huma-
 nitatis & benevolentiae , quâ in Literatos diffun-
 deris , affectui jungitur. Denique , ne non ad-
 hæream propensæ Tuæ voluntati in nostræ So-
 cietatis Patres tot beneficiis cumulata , intima
 animi demonstratione. Ut proinde ex tanto Vir-
 tutum complexu , haud immerito ingratitude
 dicam incurrisse videri possim , si *Te, illustre Eccle-*
siaſtici Principis prototypon , sine immortalis No-
 minis Tui contestatione , cedro perenniori mo-
 numento posteris relicto , præterirem. Vale , *Sa-*
pientissime Præsul , longævus in annos , Vale Gal-
 licanæ Ecclesiæ decus & Ornamentum.

Dabam Romæ , 25 Decembris ,
 Anno 1675.

PROOEMIUM

ad

LECTOREM.

Ena fere jam annorum lustra aguntur quæ Ave-
nionæ in Gallia prima Oedipi rudimenta,
ad id me sollicitante, & quæ consiliis quæ auxiliis
subveniente, immortalis memoriæ Viro Nicolao
Peirese *παραεὶν* in Dicasterio Aquisexti-
no Senatore sapientissimo, jeci, & tandem subse-
quentibus annis, sub Trium Pontificum, nec non Ferdinandi
Tertii Cæsaris auspiciis, Opus omnibus numeris Orbi Literario ex-
hibui: in quo viginti annorum decursu, dici vix potest, quanto labore, in
ignota hujusmodi Hieroglyphicorum doctrina evadenda, id mihi steterit.
Et enim quot difficultatum scopuli superandi, quot, quamque inculta,
invia & devia deserta adeunda, cum quantis pantamorphæ Na-
turæ monstris dimicandum fuerit, solos illos nosse existimo qui simi-
lia attentaturi, mox insuperabili difficultatum superandarum labore
territi, veluti desperatione in transversum acti, protinus à proposito
sibi tramite destiterunt. nec mirum: dum, quod obliviosa temporum
vetustas, in tenebris, vix ulla spe ad scopum pertingendi relicta,
latere voluit, id tentare præsumptuosius, ne dicam assequi, oppidò au-
dax facinus esse sibi persuadebant: dum experimento docti norant,
quam difficile, arduum, ac plenum alex opus sit, sine luce prævia,
nullo insuper viarum intricatarum duce & comite, horrendos & con-
fusus hujusmodi sylvarum recessus ingredi, sine Ariadnæo filo per-
plexis hujusmodi Labyrinthis sese committere. Certe si ullus, ego
cum primis id experimento me didicisse fateor, quàm in principio sem-
per mihi animus fuerit in omnibus anxius, quàm dubia & intricata
mens, quantæ animæ corporisque contentiones: dum vix pedem sine
offendiculo, vix passum sine indomitis monstris ubique obvitis, vix de-
nique cubitum sine scopulorum rupiumque obstaculis progredi liceret.
Veruntamen, cum ita mihi à natura instum sit ut nil gloriosius
aut præstantius esse censeam, quàm in hujusmodi Literaturæ nodis
dissolvendis, ingenii, quantum fieri potest, vires experiri, & quid
humeri valeant, quid ferre recusent

* *

tentare,

Proœmium ad Lectorem.

tentare, ut si occultos adytorum recessus non omnino penetrare, saltem aliquousque vel per rimam introspicere concederetur; si neque hoc, saltem honorificum esse rebar, vel ipsum conatum in Divinæ laudis meritum reponere. Dum itaque in hoc mentis æstu perplexus hæreo, nescio Divinæ an humana providentia acciderit, ut de meis Moliminibus per Prodromum Coptum evulgatis, Literati complures certiores facti, tantum egerint, ut non duntaxat egregiis librorum subsidii, sed & Magnorum Virorum Principumque literæ ad concepti operis telam proseguendam, me non tam animarint quam compulerint. Unde serio tandem ac constanter ad institutionem promovendum, animum adicere mihi visum fuit. Quare dum indefesso labore ex veterum Auctorum Monumentis, omni pene linguarum genere scriptis, singula cum singulis sollicitius comparo, nec non Combinatoriæ artis amussi, omnia cum omnibus & singulis penitus exploro, contigit tandem ut ludibundæ Sphingis rebusquæ & Machinas subolsaciens, in recondita, ejusque inaccessa hucusque Adyta paulo altius intramissus, extincta jam Sphinge gryphisque propositis dissolutis, totius Hieroglyphicæ artis arcana, regulas, canones, & instituta, Divini Numinis adspirante gratia (quæ uti in suis velle, posse, & perficere operatur: ita quoque sine ea non modo nil boni agere, sed ne cogitare quidem possumus) plene comprehenderem.

Inter ea Oedipo in lucem jam edito, non desuere qui subministrati novis semper novisque Hieroglyphicæ literaturæ monumentis, ut ea à me pari felicitate explicarentur obnixè contenderent: præter ea quæ ex Hispania, Italia, Germania, Ægypto, Constantinopoli, nova Hieroglyphicæ literaturæ augmenta subministrata fuerunt. Quibus denique hoc præsentis Anni 1673 decursu Mumiacum hoc Monumentum accessit, quod Prænobilis ac Clarissimus Vir Dn. de Four, Lugduno, ad id enucleandum, pro summa qua potuit humanitate, ad me transnisiit. Verum ut huic vera & sincera fides habeatur, hic ejus literas, quas humanitate & benevolentia confertas ad me dedit, ad veritatem adstruendam attexendas duxi; ut occasio scopusque hujus Diatribes Lectoribus luculentius pateat.

Patri

ATHANASIO KIRCHERO

Dn^{us} DE FOUR Salutem.

Umiam, quæ sub *Pyramide* Anno 1672 fuit reperta, pluribus ornatam figuris *hieroglyphicis* accepi. Plures adii viros eruditione illustres, qui in elucidandis hisce Symbolis operam mihi suam commodarent. At postquam diu infudarunt omnes, & fœcundum pectus concusserunt, sibi aquam hæere ultro confessi sunt. *Auctores* igitur fuerunt ut tuum, R. P. iudicium in hisce rebus, ut in cæteris planetis omnibus subactissimum & perspicacissimum exquirerem. Musæ omnes *Gallicæ* tibi herbam porrigunt, rogantque humillimè ut sibi ferre suppetias digneris. Quamvis autem id ab urbanitate tua, & propenso erga literas literatosque omnes studio sperent, te tamen non ausæ fuissent interpellare, nisi animos addidisset R. P. *de la Chase* Ordinis vestri Theologus eximius, & inclytæ Lugdunenlis Academiæ Moderator : Cujus patrocinio fretæ per me supplices te orant, ut pro inexhausta tua eruditione velis sibi aliquid lucis impertiri.

Charta N° 1. Characteres continet, qui sunt in Superiori parte : sunt & alii quinque characterum ordines, in inferiori parte, quos describere nondum licuit. Juxta supradictos Characteres, prope Venter, dux sunt *Vulpecule*, sese mutuo respicientes, quarum collo insidet figura huic haud absimilis *Λ* ; supra Characteres autem magnus est *Circulus* quasi ex margaritis compactus, quo Stomachus obtegitur ; Persona est inaurata & *cærulea galea* capiti imposita ; reliquum

loculi colore depictum est subflavo : constat autem ex stipite concavo in duas partes diviso , atque ad ipsius *Mumie* similitudinem accedit : lignum est æque intemeratum ac si fuisset recens incisum : factus videtur ut pedibus insisteret cadaver, quod ei appositissime adhæret. atque hæc de *Loculo*. Ad *Mumiam* vero ipsam quod spectat, ea ulnam longa est & quartam ; *Galea* tegitur Caput, Vultus vero personâ inauratâ admodum integrâ ; *Circulo* satis amplo tegitur Stomachus, ubi plures sunt figuræ tanquam *margaritæ* , aliæ coloribus depictæ , aliæ auro delibutæ. Paulo inferior figura est *parmæ* pesserariæ similis , & utrinque *alæ* expansæ : sub illa figura alia est *hominem* referens in genua prostratum , plumis cooper-tum, duabus alis quasi in æra assurgere nitentem, & præ manibus habentem quod in adjuncta charta Num. 2 descriptum est.

Sub supradicta figura videntur Characteres in charta Num. 3 annotati, qui ad pedes *Mumie* porriguntur. Qui in medio, sunt lineâ inaurata, qui verò ad utrumque latus alba interstinguuntur. Juxta supradictos Characteres supra femora, usque ad imum tiliarum processum, figuræ sunt, quæ una cum Characteribus Num. 4, 5, 6, 7, 8, 9 describuntur, tres primæ dextrum, tres vero postremæ sinistrum latus occupant; inferius supra pedes sunt *Vulpium* figuræ.

Illæ omnes Figuræ beneficio telæ annexæ sunt, tenuissima tela, lacinia & capillamentis destituta, adoperta est *Mumia* ; sub tela est quali *Stramen balsami*. Subtus vero alia sunt lintea unguentis delibuta, ut ex pondere conjicere est, cum *Mumia* & *Loculus* trecentas plus minus libras exequent.

Ha-

Habes, R. P. *Mumia* nostræ brevem delineationem, fac, quæso, tuam brevi resciamus sententiam. Haud ignoro quot & quantis negotiis impediri soleant qui eam quam tu in Literatorum Orbe exultationem consecuti sunt; at cum hic agatur de ea rerum notitia qua solus ita præpolles ut stans pede in uno ista omnia quantumvis abstrusa & recondita possis in apertam lucem protrahere: fidenter spero te levi non parciturum labori, ut de bonis literis perpetuo bene merearis, deque homine qui te veneratur & suspicit, tuæque, Vir *σεβασμίου* *ἀρετῆς*, Reverentiæ erit ad extremum vitæ hasitum addictissimus.

Scribebam Lugduni 15 Iunii anno Ch. 1673.

D E F O U R.

III^{mo} & Erud^{mo} D^{no} DE FOUR,

ATHANASIO KIRCHERO Salutem.

literas D.V. magna animi voluntate evolvi, tum ob eam qua decubantur humanitatis & singularis in me affectus ubertatem, tum ob novum satianda curiositatis mea Hieroglyphicum argumentum, & abstrusum & mysticis quam confertissimum; & est priscorum Aegyptiorum sive Regis, sive Sacerdotis, aut Viri alterius sapientia Deorumque cultu conspicui Corpus balsamo, asphalto, myrrha, similibusque pigmentis conditum, quam Mumium vocant, ingenti Hieroglyphicorum varietate exornatum. Quoniam vero Tu Vir eruditissimus tui cum aliis, & potissimum R. P. Collegii Lugdunensis Rector P. de la Chèze, literis ad me datus, quam obnixissimè huius Aegyptiacæ Literaturæ interpretationem à me contendisti, atque adeo non inutilem in hoc studio Oedipum pro Vestra humanitate censuisti: ego memor beneficiorum in vestra Provincia acceptorum, Avenione potissimum, ubi ante quadraginta circiter annos tenentem meam operam in Mathematicam expositionem ad triennium fere impendi; me vel ex hoc capite quam obligatissimum ad votis vestris obsecrandum sensi: Accessit hisce, quod in Austrum iam ad Mathematicam cathedram per literas destinatus, nihil non, me nescio, egerit eterna memorie Vir Aquensis Curia Senator Nicolaus Petrescius, cui nonnullum Hieroglyphicæ interpretationis specimèn dederam, ut impeditio itinere Viennensi, me Romam destinares. Cum itaque Pontificis imperium Cesareo prævaleret, ad Urbanum VIII. haud inefficaces literas dedit, ut me ad Romanorum Obeliscorum interpretationem expediendam patrocinio Eminenti^{ss}i pœta ac Sapient^{ss}i Franc. S. R. E. Card^{is} Barberini in Urbem acciret: quod tum Summi Pontificis, tum P. Generalis Muti Vitellesci imperio, Anno 1645 confectum fuit. Quæ ideo fusius significanda duci, ut liqueret Avenionem singulari Divina providentia dispositione, si in studiosiori metorum decursu quid laude dignum in Hieroglyphici Oedipi minere præstiterim, originem fuisse. Sed ut ad institutum nostrum progrediamur: Tamen si minus Interpretis, quod mihi imposuisti, majore & tempore & otio indigeat, quæ veluti jure suo thema abstrusus & reconditis eruditionibus confertum requirit: nihilominus, oneri mihi imposito humerus senio jam enervatus, ad Vobis gratificandum subdendus existimavi. Faxit Divina bonitas, ut opus, quod vestri causa, pro mea tenuitate ingenii suscipio, limatissimè vestris iudiciis undeque respondeat!

Etenim fateor, sub hoc Mumiacæ deposito tantam latere Hieroglyphicorum Schematum dicendarumque rerum multitudinem, ut si singula cum singulis combinata exponenda forent, non dicam brevem hanc Diatribem, sed ne vultum quidem volumen iis enucleandis sufficeretur. Ut vero Opus quod enodandum mihi commisit, abstrusioris sublimiorisque doctrinæ opulentia confertum cognovi: ita quoque non id obiter, superficie tenui aut inconsiderata calami præcipitania describendum arbitratus sum, sed Hieroglyphicæ Literaturæ veluti Summarium quoddam seu ἀνακεφαλαιώσις recondite illius Petron Aegyptiorum doctrinæ, quam non sacri duntaxat, sed & profani Scriptores Sapientie nomine indagarunt, tradere visum fuit: quam si Lectores sibi paulo altius penitusque impesserint, non dubito quam huius Mumiacæ arcana mysteria, una cum Symbolorum, quibus inarata est, enodatione, præsertim opitulante Oedipi vultu Operis εἰσαγυγῆς, sunt penetraturi.

Opusculum itaque qualecunque tandem id fuerit, nulli meliori jure, quam Inchyti Gallie Philologus, pro incredibili quæ abstrusioris doctrinæ peritia pollent, sub tui Nominis auspicio inscribendum censui. Vale igitur captisque fave, Doctissime Vir.

Romæ 14 Aug. 1673.

D I-

D I S T R I B U T I O . S P H I N G I S M Y S T A G O G Æ .

P A R S P R I M A .

De *Scopo & fine* quem tanto *rituum*, sacrorumque *Symbolorum* apparatu, in *Corporibus* qua *condiendis*, qua *immortalitati* conservandis, *Veteres Mystæ* præfixum habebant.

- Cap. I. E Metempsychosi *sive* *revolutione Animarum*, quod & placitum fuit proprium veterum Ægyptiorum. pag. 1.
- II. De Mumiarum conditura : Cur tantopere Incorruptioni studuerint Ægyptii. 5.
- III. De Cryptis locisque subterraneis, in quibus condi solebant Mumiaæ *sive* medicata corpora. 9.

P A R S S E C U N D A .

Oedipus Sphingi de propositis *Quæstis* per veridicam *Interpretationem* respondet.

- Cap. I. De Hieroglyphicorum *natura & proprietate*. pag. 19.
- II. Gallicanæ Mumiaæ *interpretatio*. 21.
- III. *Supremi Numinis Archetypi expositio*. 24.
- IV. *Interpretatio Simulacrorum quæ Mumiaæ assuta spectantur*. 29.
- V. De Cærimoniis, quibus & Mumias & Affeclas Mumiarum Statuas, ad Oracula constituenda adornabant :
 Paragraphus 1. De Oraculis, & Polymantia ab Hieromantis ad attractionem Numinum inventa. p. 36.
 Paragraphus 2. De Herbis & Lapidibus ab Hieromantis in Adytis usurpatis. 39.
 Paragraphus 3. De Statuis quas *ὑποθησαύριαι* *sive* Averuncas vocant, uti & de multiplici Amuletorum, quæ Ægyptii utebantur, confectioe. 40.
- Para-

DISTRIBUTIO SPHINGIS MYSTAGOGÆ.

Paragraphus 4. De Amuletis in particulari. pag. 42.

- VI. *De Adytis Ægyptiorum occultis, in quibus ritus suos & Magicas suas operationes instituebant.* 43.

P A R S T E R T I A.

De Hieroglyphicorum quæ in Mumia Gallicana descripta spectantur Explicatione.

- Cap. I. *De Columnis Hieroglyphicis quæ Statuis adscriptæ sunt.* pag. 46.
- II. *Exacta eorum Hieroglyphicorum quæ juxta quadruplicem quatuor Numinum jam expositorum seriem in quadruplici Columnarum ordine descripta continentur, Interpretatio.* 49.
- III. *Interpretatio Iconismi I. in Capsula Mumiae, juxta triplicem Columnarum seriem, quarum media aureis, reliquæ è lateribus nigris notis descriptæ cernuntur.* 51.
- IV. *Synopsis, quæ earum rerum quæ in hoc Tricolumnari Obelisci latere considerari possunt, fidelis interpretatio continetur.* 65.
- Expositio Systematis Hieroglyphici signati Num. 3.* 68.
- V. *De abominandis ritibus & Cærimoniis Ægyptiis, quibus Mystæ veteres in Adytis suis tum ad Genios Mundi Tutelares alliciendos, tum ad Adversos propulsandos, utebantur.* 70.
- VI. *De Fascibus Sepulchralibus, iisque quæ intra Involuta ponebantur Idolis averruncis.* 72.
- Epilogus.* *ibid.*

SPHINGIS MYSTAGOGÆ

P A R S I,

Sive

De Scopo & fine, quem tanto rituum, facrorumque Symbolorum apparatu, in Corporibus qua condiendis, qua immortalitati conservandis, Veteres Mystæ præfixum habebant.

C A P U T P R I M U M.

De Metempsychosi sive revolutione Animarum, quod & placitum fuit proprium veterum Ægyptiorum.

*Mumia
Ægypti.*

*Mos con-
dendi cata-
vra Ægy-
ptiorum.*

Os erat præcorum *Ægypti* Hierogrammatôn, corpora eorum, qui vel religione cultuque Deorum, aut beneficentiâ, cætera-

rumque rerum in patriæ utilitatem cedentium collatione, in hac vita maxime celebres fuissent & conspicui, terrestrium quorundam veluti Deorum corpora certâ quâdam, & singulari studio ad hoc adinventâ aromatum misturâ, ad perennem durationem, contra omnem corruptionis labem ac putredinem, condire; condita subtili carbaso variis *Notis hieroglyphicis* insignito depictoque involvere; involuta denique Idolis hic inde dispositis, veluti corporum conditorum custodibus, sub sacris *Pyramidum* structuris condere. Quæ quidem nullâ aliâ probatione indigent, nisi præsentium horum Schematismorum, seu *Mumiarum* Inspectione, quæ ab immemorable tempore varia unguentorum commissione in *Mumiam* coalite, involutæ cernuntur subtili è lino tela, certâ quâdam è cerâ, pice, ac pulve cretacea misturâ, cum ad telam contra omnem

corruptionem muniendam, tum ad pingendas notas ac *Characteres hieroglyphicos* facilius, firmiusque telæ imprimendos, superinductâ. In hac itaque tela, dictâ ratione præparatâ, primo *Imagines* eorum quos involvit, colore quodam perennante depictæ, manibus sacre Religionis *Symbola*, una cum fructibus Dîs offerri consuetis, gestantes spectantur. In reliqua tela nescio quæ redimicula, veluti limbi quidam & lernisæ ex minutis iisque vitreis diversorum colorum orbiculis assuti, ubique conspiciuntur. Sunt deinde *Zone* materiâ quæ gemmis assimilatur, ubique punctatim referte, quibus superne lineamenta illa fimbriatâ præcinguntur. Dictorum vero limborum intercapedine sacrorum animalium, aliorumque *Hieroglyphicorum* characteres inscriptos videas. Hinc quidem Solis & Lunæ figure, inde

*Mumia-
rum pictu-
ra.*

*Mumia-
rum Hie-
roglyphi-
ca.*

*Mumia-
tum Iche-
matismu.*

— *Saturæ Serpentibus Ibis*

Effigiesque sacri nitet aurea Cercopitheci.
Hinc *Anubis* Caninam cervicem arduam
attollens adest, adfunt Leones, fecundi
Nili symbola; non deest *Scarabeus* lu-
tulen-

A

talentus ille Orbis opifex, ac perpetuae
fidis pedisseque *Meleagrides*. Forma
 denique totius *Animalis* trunca, & in-
 distinctis pedibus *Hermas* statuas, vel
 clarius infans fulciolis circumligati
 imaginem ad vivum exprimere videtur.
 Quæ quidem mysteriosissima rerum re-
 præsentatione, occultum illum anima-
 rum per *μετεμψύχωσιν*, ad *παλιγ-
 γρῆσιν* regressum indigebant, uti post-

Me-tem-
 psychosis
 quid.

ea exponitur. Est autem *μετεμψύ-
 χωσις*, uti præci senserunt Sacerdotes, ni-
 hil aliud nisi animarum fatali quadam
 necessitate corporibus alligatarum, donec
 magno illo Mundi anno revolutio per
παλιγγρῆσιν corporibus præcis resti-
 tuantur, revolutio. *Ægyptii* enim hoc
 dogmate imbuti, animas eorum qui san-
 ctitatis fama & sapientia in hac vita emi-
 nuissent, vitâ sanctas humana in corpora
 abire, sacrorum animalium, ac Deorum
 ibi Vicariorum munere fungi, *Ægyptum*
 non secus ac dum sub humana forma ad-
 huc degerent, magnis beneficiis cumulare
 credebant. Hanc autem animarum in
 brutorum corpora migrationem, tan-
 tum abest ut vilem & indignam censere-
 rent, ut potius nihil dignius & honorifi-
 centius eâ sibi contingere posse crede-
 rent; cum & illa Deorum communia
 quoque habitacula fuisse, imo adhuc eos
 sub dictorum Animalium larvis om-
 nem terram circumire, hominum vir-
 tutes & vitâ inspicere, teste *Diodoro*
 assererent. Verba *Diodori* sunt: *Tradunt*
præterea quique illos Deos totum orbem
peragere, nunc sacrorum animalium formis
indutos, nunc in hominum speciem *conver-*
sos, mortalium sese oculis exhibere: Idque mi-
 nime fabulosum, sed facultati ipsorum con-
 veniens esse; siquidem revera hi sunt, qui
 omnem generationem efficiunt. Quod &
Homerus in *Ægyptum* profectus, uti à
 Sacerdotibus accepit, sic in hunc mo-
 dum fieri in opere suo Poëtico alicubi
 affirmat:

Dii sub
 specie
 animalium
 humani-
 bus con-
 versantur
 apud A-
 thanas.

Hospitibusque Dei similes alimur pro-
fectis, (me,
Introitus urbes variâ sub imagine for-

Ut videant, quæ prava viris, quæ iusta
 gerantur.

Quemadmodum igitur dicta Numina,
 ob egregias virtutes & beneficia *Ægypto*
 in vita collata, per Animalium sacrorum
 corpora *μετεμψύχωσιν* revoluta, in
 cœlum assumpta divinos honores me-
 ruerunt, ut impie credebant, ita post
 mortem omnes, qui virtutes Heronum in
 vita simulati fuissent, simili transitu ad
 similes honores perventuros esse asseve-
 rabant. Unde *Mercurius Trismegistus*
Pimandro: *Animarum humanarum*, in-
 quit, *per multas mutationes partim in me-*
lius feliciusque, partim autem in contra-
rium. Nam reptilium quedam in aquatilia
 transmutantur; aquatilium animæ in ter-
 restria migrant; terrenorum in volatilia
 scandunt; æthereorum vertuntur in homines,
 hominum deinde immortales animæ in De-
 mones transiunt, demon in Deorum cho-
 rorum feliciter volant. hæc *Trismegistus*.

Trismegi-
 stus.

Quæ omnia confirmat *Herodotus* lib. 2.
Hi primi existerint qui animam decerent
immortalem, quæ de corpore mortuo subin-
de in aliud atque aliud corpus, ut quodque
gigneretur, immigraret, atque ubi per omnia
se circumtulisset, terrestria, marina, volu-
cria, mersa in aliquod corpus hominis gigni-
tion introiret; atque hunc veluti circuitum
fieri intra 3000. annorum spacium volebant.

Herodo-
 tus.

Ex quibus patet *Ægyptios* sensisse, San-
 ctorum animas in animalia sancta, re-
 proborum vero in reproba & abomi-
 nanda, veluti in Crocodilos, Asinos,
 Hippopotamos, Pîsces, uti de *Typhone*,
 & *Ocho* narrant, pro merito uniuscujus-
 que descendere. Atque hinc prodigiosa

Ægyptii
 credidit
 animas pro-
 borum, in ani-
 malia sancta,
 improborum
 in reproba
 animalia.

illa *Ægyptiorum ζωλατῆς*, veluti Ca-
 num, Accipitrum, Feliū (quos contra
 omnem gentium consuetudinem com-
 muni secum mense adhibebant, exqui-
 sitissimis cibis nutritos) originem inveni-
 nit. Quæ superstitiosa dogmata paula-
 tim ad *Hebræos* & *Græcos* serpentina, to-
 tum denique Mundum fanatica supersti-
 tione repleverunt. *Hebræi* quidem ut-
 pote novorum dogmatum præ cæteris
 appetentiores, ea in Synagogam tra-
 hentes,

Zoolatria
 Ægyptio-
 rum.

hentes, primi Novæ istius de revolutione animarum subterranea, quam

מחלות גלגלות הנשמות
vocat, hærefeos fuerunt conditores, de qua sic Elias Levita in Thisbi:

Elias 1c.
vita.

ומזה מה שאומרים בעלי
הקבלה גלגול הנשמות
ודעתם שכל נשמה ונשמה
נבראת שלשה פעמים ר"ל
שהיא מתגלגלת בגופי
שלשה בני אדם וכן
אומרים שנשמתו של אדם
חדשאון נתגלגלה בגוף דוד
של המלך ומרוד התגלגלה
בגופו של משיח וכן אמרו
שהנשמות של בעלי עבדות
יתגלגלו בגופי בעלי חיים
כל אחד לפי צונו:

Hinc est, inquit, quod Authores Cabalistici differunt de re ditione animarum, quarum opinio est utranqueque animam tribus vicibus creari; quasi dicerent, quod ex voluit se per corpora trium filiorum hominis: unde sic dicitur, quod anima primi hominis voluisset se in corpore David Regis, & inde reversura sit in corpus Messiae, idque significari per litteras quæ sunt in voce אדם Adam, quarum unaqueque litteram dictionem constituit, Adam, David, Messias; Differunt etiam quod anime hominum prævaricatorum migrent in corpora animalium, immiscuque animam secundum id quod peccavit. Atque hæc est opinio Cabalistarum. Porro, alter hujus Philosophie apud Græcos author fuit Pythagoras; quem à Castupheo Ægyptio sacerdote instructum, animalia quædam velut Canes, Gallos, Pavones, Boves, Picas, honore singulari culta familiari quoque dignatum colloquio, Iamblicus in ejus Vita narrat, quam quidem philosophandi

Hebræo-
rum ag-
gregatione de
transmigratione
transmigratio-
nis.

Adam.
David.
Messias.

Pythago-
ras Metem-
psychosin ab
Ægyptio
hæretici, Jam-
blicus.

rationem ita altè animo imbiberat, ut animam suam prius in Pavone fuisse, & ex hoc in Euphorbo Trojani belli ducem, ex Euphorbo in Homerum, ex Homero denique in Pythagoram transmigrasse, dicere non sit vercundans. Julianus verò Apostata Alexander Magni animam in se revolutam asserere solebat; & Helenum, Trojani excidii causam, in Tyriam quandam mulierem Simon Magnus asserbat. Plato, & ipse Ægyptiorum sacerdotum discipulus, ausus est dicere, animam à corpore migrantem in id quo abundavit evadere; unde inferre erat solitis, teste *Platone*, quod arbor sit futura, qui nutritioni dedisti diu noctuque torpebit; Milvus, qui raptu vivet per concupiscentiam; Leo, qui egregie militabit; Draco, qui crudeliter in genus humanum debacchabitur; Homo, qui civiliter vivet; Heros, qui Naturalia scrutabitur; Demon, qui Mathematica; Angelus, qui Divina; talis enim fiet animus, qualem induit habitum. Unde Orpheus in ipso Mercurii Terrestri hymno,

Julianus
Apostata
1177 circa
Metempsychosin.

Platonis
1177 circa
Metempsychosin.

Orpheus.
Orpheus
Zoroaster
opinio circa
Metempsychosin.

καὶ κῆλὸν νεῖων ἀντὶ τοῦ εὐφρον οἶκον
ἀνέβηκε.

Coccyi habitans irremediabilem necessitatis domum.

animam, ajebat, post vitam adepturam, secundum quod opera ejus in vita. Cui consonant Zoroastri verba in libro cui titulus: Μαγικά λόγια τῷ δούτῳ Ζοροάστρε μαγών. Σοὶ γὰρ ἀγρίοι θῆρες χθονὸς οἰκίσασαι. Vas, inquam, tuum habitabant bestie Terræ. Hinc Persæ in Mythicis sacris, ut cognationem, quæ nobis est cum animalibus, aliis indicarent, mystas omnes sacrorum partiēpes vocabant Leones, Hyænas, fœrninas; ministros, Corvos. Ita Porphyrius lib. 3. de Abstin. τῶν μετεμψύχων ἐν τοῖς ἑ μύσταις μυστικοῖς ὁμοιοῦνται τῶν γὰρ κοινότης ἡμῶν τῶν πρὸς τὰ ζῶα αἰνιτίζονται, ἐκ τῶν ζῶων ἡμεῖς μελ-
A 2

Zoroaster
in, opus
Magici.

Persæ vo-
cabant My-
stas Leones,
Hyænas,
Corvos.

μυλων ἐόθασι, ὡς τὰς ψῆς μετέχο-
 ῖας τῶν αὐτῶν ὀργῶν μύσας καλῶν
 λέοντες. Quæ omnia non aliunde nisi
 ab Ægyptiis promanant, qui Deos Re-
 gesque suos sub larvis animalium cir-
 cumcinctis omnibus modis cognoscere
 studebant. Cujus rei exempla hic al-
 quot addere, non ingratum me factu-
 rum esse existimaui. Hujusmodi scien-
 tiam Apollonion Thyanæon habuisse lib.
 2. ejus Vitæ author Philostratus testatur.
 Nam Amasidem potentissimum quon-
 dam Ægyptiorum Regem sub Leonis
 forma ab eo cognitum, verbis sequen-
 tibus tradit: Mirabile, inquit, illud est, quod
 in Ægypto adhuc existenti contigit Apol-
 lonio. Vir quidam Leonem manifestatum
 ex loco veluti Canem quocunque volebat di-
 cebat, quin non solum ei blandiebatur, sed &
 ceteris onivibus qui obvium accessissent.
 Tali modo vir mercedem querens multis
 jam lustratis urbes; quin etiam Tempia in-
 grediebatur, quod mundus à cædibus esset
 & impollutus; neque enim hostiarum san-
 guinem lambebat, & excoctas atque in
 frusta scissas sacrarum carnes non attinge-
 bat, sed mellitis placentulis, ac pane etiam,
 & bellarns vesciebatur. Coctas quoque car-
 nes edebat, & vinum quoque bibere visus
 est, cum antiquam servaret consuetudinem.
 Is itaque Leo ad Apollonium veniens, qui
 non forte in templo sedebat, & ad ejus ge-
 nus procumbens, blando strepitum ediebat,
 & aliis quoque supplicare videbatur: quod
 videntes qui astabant, cum mercedis causâ
 id facere arbitrabantur. Refusus autem
 ipsi Apollonius; Hic, inquit, Leo me
 rogat ut vos doceam, cujusnam hominis ani-
 mum habet: est autem Amasis Rex Æ-
 gypti circa Saiticam Præfecturam. Qui-
 bus verbis auditis, Leo miserabiliter fren-
 dens lamentabilem rogationem edidit, tum den-
 tibus infrensens lugere cum procul dubio vi-
 deretur, lacrymarum vim fundebat. De-
 mulcenti igitur ipsi Apollonius, Ego, in-
 quit, Leonem censo Leontopolim mit-
 tendum esse, ibique in Templo collocan-
 dum; Regem enim in maxime regiam bel-
 liam & Divi sacram conversionem tanquam
 egenam mendicare indignum judico. Post-

hæc congregati Sacerdotes Ægypti, Ama-
 sidi sacrificabant, & belluam torquibus
 virtutisque redimitam in interiorem Ægy-
 ptum misere, tibus ante ipsi hymnos &
 carmina decantantes. Hæc Philostratus.
 Aliam Centri Arabes, in lib. qui inscribitur
 de Servitute Terræ, في عبادة مصر.
 De cultu Idolorum Ægyptiorum, non
 minus priori jucundam, narrat de quo-
 dam Persa & Ægyptio iter facientibus,
 historiam. Persa enim diu Scarabæum
 Ægyptiis sacrum, lutofo officio per semi-
 tam occupatum forte calcasset, Ægyptius
 calamitosum casum intuitus, manibus in
 calson extensis, onivis Nominia, ab hoc se
 scelere immunes esse, protestabatur. Per-
 sa verò, quid sibi præstatio illa vellet, ro-
 gante; Neque tu, inquit Ægyptius, vin-
 dictam Deorum, ob sacra & vitam Ofi-
 ridis Imaginem, in quo habitans, volvendo
 stercoream pilam, nos matas Celorum, &
 omnem Agriculturæ rationem docet, temere
 & indigne tractatam formidas? Instructus
 itaque Persa, in posterum cautius inces-
 sit, nè forte Desatirion hunc stercoreum ledens,
 indignationem Numinum incurreret.

Egit stolidum hoc Metempsychosæos
 dogma tam altas in animis male Atria-
 torum hominum radices, ut per totum
 penè Orientem eas diffuderit. Nam Py-
 thagoras ab Ægyptiis, à Pythagora Plato,
 ab his Saraceni, à Saracenis Brachma-
 nes, Persæ, & ultimi Sinarum & Japonum
 populi decepti, huic stolido placito
 adhæserunt. Avicenna cap. 2. lib. de Al-
 mûchad, sive de Conditione anime post vi-
 tam hanc, scribit de Mabrunete, dictum
 esse, animalia progredientia super Ter-
 ram, & aves suis alis volantes, nil aliud
 esse, quam turbam copiosam homini-
 bus similem, & in ipsius animæ nature
 cum iis communicationem. Atque
 quod in illius Saracenorum Principis Ma-
 brunedi Alcorano positum est, Non prius
 animarum humanarum in nova corpora
 transitum, finem esse habiturum, quam
 Camelus per foramen acus penetrare
 possit; hoc idem, ait, nonnullis ita in-
 terpretari, ut significare voluerit, ani-
 mam hominis vitiosi, non prius gratissi-
 ma

Ægyptii
 Deos Re-
 gesque sub
 larvis ani-
 malium cir-
 cumscire sa-
 crificabant

Philos-
 tratus.

Fabula de
 Rege Ægy-
 ptii sub Le-
 oni imaginem
 circumscire

Centri
 Arabs.

Historia
 de Persa
 & Ægyptio
 calcedone.

Metempsy-
 chosæos
 dogma
 diffundit
 per totum
 Orientem.

Avicenna.

Mabru-
 nete
 dicitur
 de
 Metempsy-
 chosæ.

ma quiete frui posse, quam per varia corpora jactata, à Camelo transferit in eum vermem, qui corporis sui tenuitate & parvitate per foramen acis possit penetrare. Non dicam hic de *Judeorum*, *Brachmanum*, *Sinarum* Metempsychosofos ridiculis commentis. Qui de hac materia plura desiderat, is adeat *Theologiam hieroglyphicam*, ubi hanc materiam ex professo traditam reperiet. Præterea quidquid de *Elysii campis*, de *Styge*, ejusque fluminibus, de *Mercurio* animarum Translatore Poetæ finxerunt, id ab *Ægyptiis* originem traxisse *Diodorus* hisce verbis demonstrat: *His ab Orpheo ad Græcos deductis*. *Homerus* Orpheum imitatus, idem in suo poemate scribens, ait, *Mercurium* *Cyllenium* animas *Heronum* evocare, habentem virgam in manibus: *Rursusque erant prope Oceani fluxum, & Lucados petram*. Solique portas, somnia populorum. Sequebatur virens pratium, ubi juniorum erant animæ, simulacra mortuorum. Oceanum igitur Nilum vocat, quoniam ab *Ægyptiis* proprio nomine Nilus

Oceanus appellatur. Solis portas *Helipolim* dicit; Pratum vero, habitationem putat eorum consilium qui trans paludem delati sunt, quæ *Acherusia* nominatur. Et prope *Memphim*, circumque prata amara, paludesque calanis plene. Prosequitur deinceps, *Mortuos hæc incolere loca; quoniam Ægyptiorum sepulchra majori sane ex parte in eis locis sunt posita*: Corpora vero per fluvium & *Acherusiam* paludem ad sepulchrum delata, ibique condita: Alique plura, quæ nunc etiam servant *Ægyptii*, & dant fabulis, quas *Græci* de *liferis* finxerunt, locum. Nam navis quæ vexit corpora, *Bariis* appellata, hæc apud *Græcos* est *Παρθένος*. *Obulium* ait dari portitori, cui nomen inditum est ab incolis *Charon*. Afferunt circa hæc loca *Hecates Umbrose* templum esse, *Cocyti* portas, atque *Oblivioni*, *æreis* vexitibus distinctas. Esse & alias portas *Æritatis*, quas prope *Æritam* sit *Iustitiæ* absque capite. Multa quoque alia fabulosa de *Ægyptiis* feruntur, quæ adhuc nomine & opere perseverant.

CAPUT II.

De Mumiæ Conditura:

Cur tantopere Incorruptioni studuerint Ægyptii.

Mumia
vox Persica,
significat
corpus exsic-
catum &
siccum.

Mumia sive *مومي* Vox Persica, & idem notat, quod exsiccationem. Cadaver certa ratione conditum, corruptionis expertum. Cujus Virtutes tametsi complures Medicorum copiose descripserint, nulli tamen fuerunt, qui eorumdem condiendorum rationem & methodum non dicam tradiderint, sed ne attigerint quidem. Plerique cadavera, quas *Mumias* vocant, nulla certa conditura præparari, sed solo naturæ puro putro artificio ad hunc incorruptionis statum pervenire putant, eo, qui sequitur, modo. Est in *Trans-Nilana* *Africæ* regione desertum ingens sabuli, arenarumque cumulis in immensum exporre-

ctum, unde & *Sabulosi maris* non immerito nomen obtinuit; hæc siquidem arenæ ventus concitata tam sævas subinde tempestates movent, ut arenis in clivos aggestis, turbinum violentiâ, & jumenta & viatores una cum mercibus suis, nullâ evadendi spe relicta, vivos sepeliant. Expertus est, *Herodoto* teste, hujus *Sabulosi maris* sævitiem *Cambyses*, toto fere exercitu, in expeditione ad *Ammonios* factâ, æstantis arenæ impetu absorpto. Refert *Pomponius Mela* de Rupe quadam in hoc deserto existente, *Austro* consecrata, quæ simul atque vel manu tacta fuerit, *Austro* mox provocato sævissimas procellas moveat, Sa-

Africæ
fabulosa di-
ctis Mare
fabulo-
sam.

Herodo-
tus.

Mela.

Rupes Aus-
tro conse-
crata in A-
fricæ des-
ertum fabu-
losum.

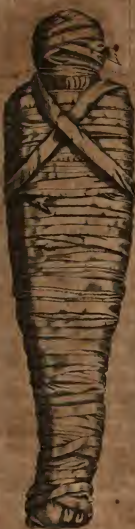
bulo in tantum intumescere, ut pelagus undarum vorticibus, fluctuumque aestibus, concitatum videri queat. Hanc Rupem olim *Sylli* inconscitius ad-
eunt, sive occultioris naturæ impetu, sive magicis incantationum præstigiis, vento mox exoriente & fabulosos cogente Montes, ad unum omnes extincti feruntur. Est & in hoc deserto *Ammonion* oraculum, & *Serapium*, *Sphyn-*
gesque ingentes, quarum alie usque ad caput, alie ex dimidio arenâ obrute, *Strabone* teste, spectantur. Hoc itaque celeberrimum Oraculum consulturus olim *Alexander Magnus*, dum pleno alexâ itinere se accingit, ad illud quidem incolumis pervenit, sed quos milites ex suo exercitu non Sabulosi pelagi turbines obruerant, hos æstus sisque consecisse traditur. Sed ut unde fum digressus, revertar, in hoc Sabuloso deserto dicunt nonnulli *Mumias* solius naturæ industria confici; dum ajunt, Viatorum deserti tempestatibus extinctorum corpora, tum Solis, tum ferventissimæ hujus arenæ pinguioris virtute, longo tempore siccata tastaque, in hunc statum *αὐθαλας* degenerare. Sed tamen si subinde, in hoc *Lybie* deserto hujusmodi à Sole exsiccata corpora reperiantur, illa tamen minime *Mumie* dicendæ sunt; cum *Mumia* proprie cadaver sit singulari arte conditum. Quæ qualis sit jam aperiamus.

Haly Medicus Arabs in suo de *Medica humani Corporis virtute* libro, *Mumiarum* hæud infrequenter meminit, casque incorruptionis munus, folius *Asphalti*, *Opobalsami*, *Myrrhæ*, similiumque specierum beneficio adeptas esse asserit: quod tamen non de omnibus, sed ditionum corporibus dicendum est. Certe solertissimus Philosophus & Medicus *Joannes Nardius*, hoc præ cæteris, in *Mumis*, tum quas proprias domi suæ, tum quas *Magnus Dux Hetrurie* in *Ergalterio* suo opulentissimo tenet, experimentum sumplit. Corpora liquidem fasciis suis evoluta summo studio dissecuit, at præter *Asphaltum* nullo alio aromatici generis apparatu condita reperit. Verba

INÆSCITURA MUMIARUM.

Fig. I.

Fig. II.

Authoris hic apponenda duxi. Sic autem fol. 635. Commentariorum in *Lucetium* ait: *Speravi olim miram fragrantiam à medicato funere, tot tantisque infarcto aromatibus; verum spes me fefellit, solaque fuit obvia gummi graveolentia post demutationem cadaver. Quamquam vero non unius illud erat fortis, & vetustatis licet plurimum darent, attamen non nisi gummi vestigia, quàm coactas homogenei gummi glebular, in ventre recens dissecto, observari. Sciscitor interim curiosus Calvariam, eodemque gummi intus illitam deprehendo: tum vero me operam inuisse omnem, libere sion fassus, dum partes cadaveris singulas atten-*

Sphynge
in deserto
arum *Atti*
ex.

Strabo.

Mumie
non sunt ca-
davera. Sola
ardore siccata
in *Lybie*
deserto.

Nardius.

Mumie
Asphalto
sola sunt gum-
mi condita
Pardus.

tius exanimo, aliæque gummi imbibitas video. Fregi, dispersi, ossibus neque peperci, gummi ubique redolent atque sapiunt. Serius ego damnavi tandem propriam crudelitatem, longumque valedixi Aegyptiis technis. Quonam igitur modo solo asphalto aut bitumine corpora incorruptionis donum consecuta sint, dubium est. Multi putant, salis adjuncti copiâ conservata; at hoc subsistere non potest; Cum salita corpora facile diffluant, uti ex historia patet, quam & Baronius ob eventum memoriam dignum, Historiæ Ecclesiasticæ inseruit: Dum in montibus Salisburgi fossili sale pręgnantibus fossiores in subterraneis antris, in fossam falsâ aquâ refertam, & satis profundam incidenter, aquamque in usum coquendi salis derivarent; contigit ut inter evacuandum, humanum in ea corpus detegeret, profus integrum, incorruptumque. Cutis colore profus niveo candebat, oculi aperti vitam ipsam spirabant, capilli pilique suis locis ab omni corruptione immunes; cæterum totum corpus rigidum ad instar faxi. Stupefactis ad tam inusitatum Naturæ prodigium fossoribus, res ad Baranæ Ducem delata fuit, qui & ipse rei novitate attonitus, portentique videndi desiderio percitus, illud propediem ad se deferri præcepit. Quod ubi factum, & jam triduo hoc Salis figmentum, omnium oculis expositum fuisset; ecce id tandem aëris veluti impatiens intra paucos dies, in aquam resolutum, suoque elemento restitutum profus defluxit. Ex qua historia satis liquet, corpora salita tamen certo tempore corruptioni resistent, longo tamen tempore defluere. Cum itaque teste Nardio, supra laudato, totum corpus Asphaltum seu bitumen oleat, id eo conditum, luculentum indicium est.

Quomodo vero & qua arte & industria hoc peractum sit, & quomodo per intimam substantiam corporis bitumen imbibitum, in duram & consistentem essentiam degeneret, id quidem difficile cognitu, at non inscrutabile est. Nardius rem acu tetigisse videtur: verba ejus

sunt, Quandoquidem Asphaltus lignabile mistum est, caloreque præsentem mollescit, præsertim si congener accedat substantia auxiliaries in partes, quale est fluidum bitumen, quod naphtham appellant: Ut igitur congruus in lebetæ jurgerebatur hæc simul, igne cogente, bituminoso immergebant balneo cadaver, macerabantque tanulius, donec alte imbibisse conjicerent contubernalem liquorem. Neque controvertere fas est, dum hæc agerentur, An pepercerit tunc ignis, Cadaveris adipi atque carnibus: par namque est credere, his liquefactis insignie accessisse auctarionem ærescenti bitumini. Non est nostrum in præsens litem diuimere de viribus Mumie, cuide debeantur celebrate dotes, Asphaltone, an Cadaveri? & si non dubitem, valere indicatam miscellam turbas omnes plenissime sedare, finemque controversus imponere. Exemptionem tandem inde cadaver deponere coquebat superfluum humorem calidi ambientis opera, dum interim illius membra ad libitum componerent. Que vero me inducunt, ut prænarato adhæream artificio sunt, æqualis illa bituminis distributio in singula membra, compacti adhuc bitumine crines, cilia, superciliæque, & fronsula ejusdem bituminis come nonnunquam hærentia. Atque hanc ego arbitror fuisse condiendorum atque à corruptione conservandorum corporum methodum: quam & apud Arabes me legisse memini: & consentiunt quæ & ego sæpenumero in Mumii Petri à Valle observavi. Jam Cryptas, in quibus condi solebant paulo ante dicta præparata corpora, examinemus.

Verum ne Herodotum & Diodorum prætereamus: qui modum usitatum fusè exactissimeque describunt, Herodotus quidem in Euterpe, & Diodorus Siculus l. 1. c. 6. cujus & mentionem amplam fecimus Tomo primo de Politicâ Aegyptiorum. Eundem ritum Joannes Nardius Medicus in Commentariis, in Lucretium circa finem fusè describit. Herodoti verba nos hoc loco παραφραστῶς adducemus. Lucius cornudem Aegyptiorum ac Sepulture tales sunt. Quibuscuque domesticis aliquis decessit, homo alicujus momenti,

Salis copia
conditum cor-
poribus ad-
ministrata, sua
residua illa
incorrupti-
litate.
Baronius
Historia de
Cadaveri in
bitumini re-
perta.

Asphaltum
sua bitumine
qua ratione
conditum fu-
erit cadave-
ra.

Nardius.

Herodo-
tus.
Diodorus.

Nardius.

Aegyptio-
rum modum
condendi &
sepulchrali
corpora.

ibi

ibi omnis muliebri sexus familie caput sibi
 & vultum obliuit luto. Deinde relicto domi
 cadavere, ipse per urbem vagantes se plangi-
 unt, succincti nudatis manibus: & cum
 eis proximæ queque. Altera ex parte viri &
 ipsi expectorati se verberant. Interim neque
 lavantur, neque vinum aut cibum, nisi vi-
 lum sumunt, neque vestibus utuntur splen-
 didis. His ita actis ad condiciendum demum
 portant; sicut autem certi ad hoc ipsam, qui
 hoc artificium faciunt. Qui, cum ad ipsos
 cadaver portationem est, ostendunt his qui por-
 taverint exemplaria mortuorum in ligno
 assimilata. Et eorum unum accuratissime
 fabrefactionem esse agunt, cuius ego nomen, si
 monopolavero, haud faciam sancte: alterum
 illo inferius, ac vilioris pretii: tertium vi-
 lissimum. Sepulchrorum tres habentur spe-
 cies, Sumptuosus, Medioctis, Humilis: In
 prima argenti talentum exponunt, in secun-
 da minas viginti, in ultima parvi quid sion-
 plus erogan. Qui funera mortuorum cu-
 rant, eo exercitio a maioribus tradito, fu-
 neris impensam domesticis descriptam fe-
 runt, scrupulosè Quanti velint celebrari fu-
 nus. Ante omnia incurvo ferro cerebrum
 per naves educunt: ut quamque partem edu-
 centes, ita locum ejus medicamentis explen-
 tes. Dehinc acutissimo lapide Æthiopico
 circa illa conscindunt, atque illac omnem
 alvum protrahunt: mortuam vero exente-
 rationi soli monstrant, hunc Intestina in
 amnem abijciunt, non absque contestatione:
 Sol, rerum Domine, vosque Coelites,
 qui mortalibus lucis usuram largimini,
 me accipite, & cœlestibus contubernalem
 addite. Equidem piè ac religiose
 Numina a maioribus mihi common-
 strata, semper, dum vixi, colui; Geni-
 turæ meæ Auctores semper honoravi;
 hominem occidere neminem, neque de-
 posito fraudavi, nec aliud quicquam in-
 fandum patravi. Quod si quid à me
 patratum est, edendo, bibendove, quod
 non oportuerit, id omne non mea, sed
 hujus causa commissum est, simulque
 cum dicto arcam, in qua ventriculus erat
 conditus, in profluentem projiciens, corpus
 reliquum ut purum & labi immune condire
 agereditur. Alvum ubi repurgant, ac vi-

no Phœnicio expleverunt, rursus odoribus
 contusus refecerunt; tunc omenta complentes
 contusa myrrha puriora, & cassia, & ceteris,
 excepto thure, odoribus, iterum consu-
 munt. Ubi hec fecere, saluant nitro ablu-
 tum septuaginta dies: nam diutius salire non
 licet. Exactis septuaginta diebus, cadaver,
 ubi abluerunt, sindone incisis loris, invol-
 vunt, gummi illuunt, quod Ægyptii glu-
 timis loco plerumque utuntur. Eo deinde re-
 cepto, propinqui ligneam hominis effigiem
 faciunt, in qua mox inferunt mortuum, in-
 clausumque ita thesaurizant, id est, repo-
 nunt. Hi autem qui medicocra volunt, ni-
 mison fugientes sionptum, ita comparant:
 Clysterem roguine, quod & cedro gignitur,
 complent: deinde ex hoc alvum mortuo-
 rum, ipsam neque scindentes, neque extra-
 hentes, sed per secessum, prehensio vae po-
 sterioris biatu, infercunt, & tot, quot dixi
 diebus sale condunt: quorum diem ultimum
 cedrinum Unguent, quod prius ingesse-
 rant, ex alvo egerant, quod tantam habet
 vim, ut una secion alvum, atque intestina
 tabefacta educat. Nutrimentum autem carnes
 tabefacti, mortuique tantum cutis & ossa
 relinquuntur. Ubi ista fecere, ex quo sic
 tradidere mortuum, nihil amplius negotii
 suscipiunt. Tertia conditura est adornandi
 eorum mortuam, qui tenuiori sunt fortuna.
 Dilutionibus ventrem abstergunt, arefa-
 ciuntque sale per septuaginta dies: deinde
 tradunt reportandum. Antequam sepelitur
 corpus, prædicatur à cognatis, tunc Judici-
 bus, tunc defuncti amicis Sepultura dies.
 Afferunt vero illam, nomine mortuum ap-
 pellantes, paludem transitionem. Adstanti-
 bus Judicibus amplius quadraginta numero,
 sedentibusve in preparato ultra stagnum
 hemicyclo, trahitur navis ad id composita
 ab eis, quibus ea cura injuncta est, regente
 magistro, quem sua lingua Ægyptii Cha-
 rontem vocant. Unde & Orpheum (qua
 de re paulo post dicitur) afferunt, cum
 hunc morem apud Ægyptios conspexisset,
 finxisse postmodum Inferos, partim que vi-
 derat imitationem, partim que ipse conveni-
 entius esset. Perducti in stagnum navem, ante-
 quam condatur in arca cadaver, permitti-
 tur lege, mortuum accipere, si quis compro-
 bat

Sepulchro-
 rum tri-
 plicium
 species
 Sumptuosa,
 Medioctis,
 Humilis.
 Sumptuosa
 sepulchro-
 rum speciem.

Id est, vae
 Clysterem
 roguine.

Infans se-
 pulchrum
 agitur.

Sepultura
 dies
 prius.

batur male dixisse, Iudices sententiam ferunt, quia censu corpus ejus sepulchro privandum. Qui deprehendatur injuste crimen objecisse, magna mulctatur pena. Non desit accusator, aut per calumniam ac insidiam constat, Cognatus fuit Aethiopi, ad Laudes mortui versatur, nil a se nec a suis, si a Graeci consueverant, narrantes existimant enim omnes Aegypti pariter se nobiles esse, sed orientes a pueris, in qua vita institutionem eruditionemque recensent, ad Viri etatem descendunt, qui erga Deum Religionem, Iustitiam, Continentiam Virtutesque ceteras commemorantes.

Invocatis vero Inferis Deus, precantur, ne cum inter pios locent. Ad quae verba omnis multitudo correspondet, gloriam mortui extollens, tanquam apud Inferos enim beatus semper futuri. Sepeliri postea quisque suos, in propriis sepulchris, aliis quibus ea desunt, domi apud firmiorem parietem arca corporis erecta; Qui vero ob crimen aut scelus Sepultura prohibentur, domi absque arca ponuntur. Quoi postea ditiores facti, a debita terminis luctus honorifice sepeliunt. Gloriantur enim Aegypti suos parentes majoresque magnifice esse sepultos.

CAPUT III.

De Cryptis locisque subterraneis, in quibus condita solent Mumiae sive medicata corpora.

§. 1.

Non satis erat Aegyptius, cadavera dicto aromatum apparatu adornare, sed ne imposturam aëris, aquae, caloris, temporumque injuriis aut animalium insidiis corroderentur, summa hanc cautela, non in locis inundationi Nili expositis, non in patentibus campis latrociniis perviis, sed vel in aeternum duraturis Pyramidibus, vel in *Cryptis subterraneis* summo labore in rupe viva excisis, vario prius involuorum fasciarumque amictu, summa ac incredibili industria velata infirataque reponerant. Sed Locum condendis corporibus destinatum, prius, deinde singula Ornamenta exploremus.

Locus Coemeterii erant *Cryptae subterraneae*, ex vivo, ut dixi, alabastro excisae, variis concamerationibus, veluti ingentibus aulis discriminatae, tum multiplicibus ambagum, viarumque gyris intercatae, ut labyrinthus videri posset. Cujus Ichnographiam non ita pridem ad me transmissit saepe laudatus Titus Livius Burattinus qui pro laudabili sua curiositate, non sine sumptibus, dum

Aegypti antiquitates inquirebat, & has quoque *Cryptas* penetravit, omnia singulari studio delineavit, delineata ad me, pro suo singulari Reipublicae literariae promovendae zelo transmissit. Venum antequam figurata exponamus, ejus *primium* hoc loco Epistolam Italico sermone conscriptam, deinde Ichnographiam Subterraneae fabricae, hic appendendam duxi, ex qua Lectori curioso cuncta luculentius patebunt.

Epistola Titii Livii Burattini ad Authorem hujus operis, in qua quicquid circa *subterraneas Cryptas* notatu dignum observavit exacte describitur, una cum Ichnographia est rudem.

Circa le Mumie sono diverse opinioni, fra le quali la più comune è, che si ritrovino fra l'arene nell' Arabia deserta, e che sieno di quelli corpi, che sono sepolti in quelle quando spera il vento Australe. Quanto questi s'immaginano, non occorre manifestarlo, essendo notissimo l'errore loro a quelli, che sonoitati nell'Egitto; essendo che le Mumie non sono altro, che li corpi imbalsamati dalli antichi Egizii, delli quali an-

cora boggia se ne ritrova nelle cave tanta gran quantità, specialmente sotto, ove già era la famosa Città di Memfi, la quale era posta fra le Pyramidi di Giza, e quelle delle Murie, delle quali ne darò quel più minuto e vero ragguaglio, che per me si potrà. Ogn'uomo, che di loro pere, antiche historie diletto si prende, haverà veduto, che doppo havere li antichi Re dell'Egitto, chiamati in loro lingua Faraoni, habitato per lungo tempo nella famosissima Thebe, fabbricarono poi la Città di Memfi dalla parte di Ponente del Nilo, essendo stata quella dalla parte di Levante, ove poi habitarono fino al tempo d'Alessandro Magno, dal quale fin poi fabricata la Città appresso il mare Mediterraneo, che dal suo nome fu detta Alessandria, nella quale habitavano Tolomeo Lago suo Capitano con li suoi successori. Memfi adunque fu l'ultima Metropoli delli antichi Egittii, e per conseguenza appresso quella si vede uo'gior vestigio dell' antichità di quello si vede in nna altro luoco, perche li Greci usavano altre cerimonie nell' essequie delli loro morti, che non li Egittii. Sotto, & attorno dove era quella Città, si vedono grandissima quantità di cave, ove sepolcavano li loro morti, tanto dell' ordine de' Sacerdoti, quanto quello de' Cavalieri; nelle quali entravano per un pozzo quadrato, m' tanto largo solamente, quanto un huomo può allungare un piede dall' altro, mettendo li piedi nelli buchi fatti dalle parti per quest' effetto, e che dal disegno si vede. La profondità fra di loro è diversa, secondo che più e meno cadano, non havendolo però veduto di minor profondità, che di sei huomini; avvertendo che tutte queste cave sono fatte nella pietra, laquale è assai tenera, e di color bianco, e in questi deserti cavandosi sotto l'arena non più che per un braccio, immediatamente si ritrova la pietra, nella quale, come di sopra ho detto, cadano li loro sepolcri, per li quali tutta la Città di Memfi restava vuota con molto spatio ancor all' intorno di quella. Smontati nella cava si ritrova un buco quadrato della capacità della cava, nella qual s'entra, macchiato per la sua bassezza: la lunghezza sua è varia, essendo in alcuni luoghi lon-

go dieci piedi, in altri quindici, & in altri più e meno. Alla fine di questa s'entra in una stanza quadrata fatta a volta, ogni lato della quale è intorno 15, e 20 piedi, e nella metà d'ogn'uno di questi quattro lati vi è della medesima pietra fatto un focolare lungo incirca piedi cinque, largo due e mezzo, e alto uno, e fatto uno dirimpetto all' altro: sopra li quali ponend' uno li loro morti, posti alcuni in casse di pietra della sorte del medesimo monte, & alcuni di casse di legno di fico moro, il quale ha per natura di mantarsi. Queste casse tanto di pietra, quanto di legno, sono fatte à guisa della figura humana con le braccia distese come ^{si} sipe-^{lioni} li nostri morti, tutti adornati di geroglifici, & indorate; come ancora sono adornati di dentro li corpi inballamati, molti delli quali hanno sotto la lingua una piccola lunetta d'oro, di valore al più di lor d' tre Ongari; per ingordigia della quale li Arabi guastano tutti quelli corpi, che possono ritrovare intatti, in molti delli quali non ritrovano nulla; e poi il rimanente del corpo vendono per vilissimo a Mercanti Maumettani, delli quali corpi nella Città di Cairo ne sono in grandissima quantità, che da Mercanti Christiani sono comprati per condurre in Italia. Tutte le casse di questi cadaveri hanno dal capo un idolo, e da piedi un uccello, che pure adoravano; nel muro poi sopra la cassa, in alcuni di queste cave sono delli geroglifici, li quali credo fossero Epitafi scritti in lode delli defonti. In molte di queste stanze vi sono ancora oltre le quattro casse principali poste sopra le pietre, altre ancora poste in terra, attorno quelle, e specialmente Bambini; e si deve avvertire, che di queste stanze; che corrispondono a un pozzo, saranno 25, e 30, più e meno, una appresso l'altra, poste nel modo che dal disegno si vede; e perche non vi è altra luce, ne altra entrata, che il pozzo dalla prima stanza, ovvero cava ^{si} sipe-^{lioni} li nostri morti, non vi è luce veruna, per questo bisogna portar seco delle candele, e buona guida, altrimenti si va a perire.

Quæ Brevitatis hæcenus narravi in Epistola tua, in hoc præsentis Schematismo exhibentur. Ichonographia mon-

Memphis multa antiquitatem vestigia retinet.

Cavernæ circa & intra Memphim.

Cavernarum MEMPHITICARUM varietas & profunditas.

Cavæ in Memphis, sive in Memphi.

Cassa Marmorea in Memphi.

Arceus la Marmorea in Memphi.

Cavernæ in Memphi.

Ichonographia mon-

cas lector confulat. Cur autem hæc *Hieroglyphica* Numina obliquo situ, non recto, muro incisa sint, eo Numinum Tutelarium inclinationem Sympathicam, quam ad corporum conservationem habebant, occulto veluti symbolo notabant. Erant enim hæc sacra quedam *Amuleta*, magnæ apud ipsos efficacitæ & virtutis, uti suis locis probatum est: ut proinde mirum non sit, ea veluti *Prophylactica* quedam funeribus fuisse appositæ, ad conservationem corporum unice conducenda.

Quæ omnia confirmant, quæ Excellentissimus *Nardus* in suo *Lucretio*, de memoratis subterraneis *Aegyptiorum* Cœmeteriis adducit. Quorum quidem situm & dispositionem sequenti *Figura* luculenter sane expressum contemplare. *A* Memphis moderna, quæ *Cyris*; *B*, quædam antiquæ *Memphis* seu *Babylonis*; *C*, *Nilus* ab Austro ad Aquilonem præterfluens; *D*, lapis cælatus, operculum putei; *E*, ostium per quod descenditur in camerati cubicula; *F*, arca lapidea *Hieroglyphica* signata, cultos alterius lignæ *G*, quæ vivenda exponitur una cum simulacro stante, & Tutelaribus Numinibus. Per *F*, puteum descendit servus, apprehenso fune insidentem humeris heterum portans; hunc ubi deposuit, primò in imo putei latere foramen occurrit, per quod repentes, magnificum ingrediuntur cubiculum cameratum, cuius in medio sita erat arca illa marmorea, magnifico funere gravida: Hinc varia in cubicula multiplex patet aditus, ita ut subinde de reditu periclitetur viator, nisi sùlo *Thebes* ad exemplum utatur *Ariadne*. In hac *Crypta* seu hypogæo adeo tutè collocabantur corpora, ut nec *Nili* inundatio, nec humiditas, quæ in torrido solo nulla est, quicquam efficeret: favebat artificium indultitæ, plurima desuper congebla arena, quibus incognitus reddebatur & locus, & locutum.

Verum ne quicquam in hujus negotii expeditione omisisse videar, hoc loco adducam *Epistolam* immortalis memo-

riæ *Petri à Valle*, Patritii Romani, nobilitate generis illustis, opibusque præterea linguarum & eruditione Veterum apprime excelsissimi, qui pro rara animi fortitudine, raro exemplo, lustrato toto Oriente, *India*, *Mogorum Imperio*, *Persia*, *Armenia*, *Anatolia* vñc *Asia Minor*, *Palestina*, *Babylonia*, *Aegypto*; quæ in istiusmodi itineribus miranda vidit, tum scriptis jam in lucem edicis, tum hic *Rome*, mihi amicitiz necessitudine quam conjunctissimo, oretenus exposuit. Quoniam vero dignissima sunt, quæ de *Pyramidum* structura, & *Muniarum* reconditoris tradidit, hic Italico sermone ab eo descripta, apponenda censui.

La mattina non era ancora vestito, che haveva più di cinquanta contadini attorno; e chi mi portava aloletti, che diceva di menarmi in un luogo, e chi in un altro: io dabo spaccio a tutti; essi anduvn alleggramente. Haveva con me, senza questi contadini, venticinque o trenta huomini; perche oltra i miei, & alcuni soldati, che haveva menato per guardia (che i luoghi non son sicuri) molti amici del Cairo mi si erano anche affilati appresso, quando seppero, che voleva andare, per la commodità, e per la sicurezza; & io di buona voglia li havevo condotti. Andavamo dunque tutti armati come San Giorgi, che parevamo noi essercito. Gionti alle Murrie, andai scoprendo un poco il paese; e viddi essere una campagna grandissima, come le altre, di arena: & in essa, a passo a passo, per sepolture, non Piramidi, ma vi furono fatti anticamente di fabrica sotto terra infiniti pozzi profondissimi; nel fondo de' quali attorno attorno in volta, come nelle nostre cisterne, vi sono pur di fabrica alcune ranche, o graticelle basse; dentro alle quali riponevano i corpi accomodati come appresso dirò, e sotterrati, per conservarli meglio, nella medesima arena; con la quale poi riempivano anche il pozzo, e lo coprivano tanto alto al pari del terreno, che non si vedeva, nè si conosceva dove fosse. Et in uno di questi pozzi si ponevano molti e molti corpi, che dovevano esser forse tutti di una famiglia, o pa-

Leo Feid
à Valle
Petri &
mon.

o parentado; come facciamo noi, che per tutta la nostra gente habbiamo particolari sepolture. Che fosse così, lo so e per la relazione del Belonio, e per molti di questi pozzi aperti, e voti, che io viddi nella campagna; le Mumie, ovvero corpi sotterrati de' quali, da i contadini, che di continuo li vanno cercando, erano stati in diversi tempi trovati e caduti. Non mi curai di scender, come fanno molti, e come dubito, che facesse il Belonio, in alcuno di quei pozzi voti: perche il mio principal desiderio era di vedere i corpi come stanno, per poter parlar di veduta, e non di udito da quei contadini ignoranti. Però, lasciando i pozzi voti a parte, & habendo quantità di Lavoratori praticati con me, volsi far cavar da quelli in luoghi nudati, per trovarne alcuno pieno, e non più tocco, se fosse stato possibile. Ma perche, non sapendosi dove siano, bisogna cercare alla ventura; considerai dove il terreno mi pareva manco smosso, e men tascato (che si conoscono i segni, dove tastano molte volte i contadini, e non trovano) e là, in diversi luoghi, che mi parvero più a proposito, divisi i miei lavoratori, sparsi per una gran parte della campagna; e per dar loro più animo, piantai là in mezzo il mio padiglione, con determinazione, e promessa, che non sarei partito da quel luogo, se prima non havessi trovato qualche cosa. E perche io solo non poteva esser per tutto, misi in guardia ciascuno degli huomini miei ad una di quelle cave, che si tenevano, per astenermi di ogni fraude; & accioche mi chiamasse subito chi prima haveffe scoperto sepoltura, o cosa di bello. Mentre si attendeva al lavoro con fervore, uno di quelli contadini, che dalla sera si era lasciato intendere di haver non so che cosa da vendermi, si accostò alle orecchie del mio Interprete, e gli disse pian piano, che egli haveva una Mumia intera e molto bella, che se io la volevo comprare, me l'haverebbe mostrata, che era là vicino: ma che non voleva, che lo sapesse alcuno degli altri contadini, perche haverebbono voluto partecipare essu ancora del prezzo, che così devono usir fra di loro: però che se io voleva vederla, bisognava, che andassi senza loro dove egli

mi haverebbe guidato. Rapportatemi queste parole dall' Interprete, fui subito contento; e lasciato bon' ordine a tutti quei, che cavavano, presi con me Tomaso, e'l Pittore, e seguitai a piedi il contadino, col quale vennero anche due o tre suoi parenti. Ci fecero caminar più d'un miglio, e forse due; parendo a me molto lontano, quel che egli, accennando col dito, diceva sempre qui, qui, qui, assai vicino. Arrivammo finalmente in un luogo, dove presso ad un pozzo cavato, che mi disse esser stato scoperto da lui tre o quattro giorni prima, di dentro a certa rena, sotto alla quale la teneva nascosta, cavò una Mumia, ovvero corpo intero di un huomo morto, che, per essere benissimo conservato, e curiosissimamente adorno e composto, a me parve cosa molto bella, e galante.

Quaecunque hoc loco narrat Petrus à Valle consentiunt iis, quæ & olim Belonius & nuper Burattinus detexit. Alleunt præterea Arabum monumenta, tantum esse horum mæandrorum multitudinem, ut, quemadmodum supra diximus, scilicet usque ad ipsum Ammonii templum extenderint, atque adeo totum hoc arenosum pelagus, subtile vacuum sit, innumeris distinctum corporum defunctorum receptaculis. Certe qui veteris Memphis vastitatem incolarumque frequentiam apud citatos auctores legerit, facile sibi persuadebit, minimè vero ablimile esse, quod tot Authorum testimoniiis stabilitum est. Sed ad propositum: Pergit deinceps Author minutim detextas Mumias describere, quarum prima signatur litera A, in præfenti figura.

La Mumia dunque scoperta, si vedeva esser l'huomo disteso, e nudo: ma fasciato strettamente, & avvolto in una gran quantità di panni lini, imbalsamati con quel bitume, che incorporato poi con la carne, fra di noi si chiama Mumia, e si dà per medicina. Quelle fasce, e legami mi fecero soudenur subito di Lazaro risuscitato, che a facil cosa, che stesse in questo modo. Vera di più, sopra'l corpo attornio attornio, una copertura de' medesimi panni, tutta dipinta, & indorata, che era molto ben cucita,

ed impregolata, come io credo, da tutte le
 parti, e spollata da ogni banda con molti
 fogli di piombo come tuoi, che danno in-
 dizio di persona di rispetto. Ma, quello che
 importa, nella parte sopra del corpo, che
 per la quantità de' avvolgimenti, veniva
 ad esser piana, qua rimane il corpo di sua
 cassetta, in cui era adorna di sua
 moneta di età grande che senza dubbio
 ritratto del morto era adornata in ha-
 bito, e da capo a piedi, con tante stellet-
 te fatte di putti, e d'or, contanti e croci-
 fusi, e caratteri, e simboli pricei, che V. S.
 mi può credere, che la più oratiofa cosa del
 Mondo; gli altri gli altri mumi che si de-
 bere possono cabar nulle argomenta per la
 certezza de' suoi anni di quei tempi. Il
 vestito di questi l'huomo si vede esser lungo
 fin al collo del petto, e mostra, che era di
 panni lini de' quali a punto habbiamo in
 Herodoto, che gli Egizii antichi del suo
 tempo usavano di vestirsi, però l'habito di
 costui, sopra il bianco del lino, si vede esser
 tutto sparsi di p-strelle d'oro, con varii or-
 namenti di girasoli, e di fiori, o aratri in-
 ti, e di quelle immagini. La testa e pur copri-
 ta d'ornamento d'oro, e di gemme, sopra il
 quale si vedono spuntar i capelli, neri
 e ricciuti. E così la testa, e ricciuta, e
 poca ha la barba, e come anche al co-
 lor del viso, e delle mani, che a bruno assai,
 e a punto di colore di terra non d'umido
 a quello de' più caldi Ethiope, mi par di
 poter credere, che costui fosse di una
 parte dell'Egitto superiore, più oc-
 cidentale, e non di quelle del Delta, dove

Herodo-
tus.

tuo-

buonimi di ordinario non arrivano ad esser tanto brutti. Si conosce chiaramente, che era persona grande, tanto a gli ornamenti degli ori, e delle gioie, che di sopra ho detti; quanto a quei segelli di piombo, che pendono d'ogn'intorno da i lati della involtura del suo corpo, ne i quali par, che si mostri più che ordinaria premura della sua conservazione; e nella impronta di essi, che non bene si scorge, par, che vi sia scolpito un animale. È indizio ancora della qualità grande della sua persona, una collana di oro, che porta al collo a guisa de' nostri Toscani; in mezzo alla quale, sopra'l petto, si attaccata, come gioiello, una piastra grande d'oro, che rappresenta la figura di un uccello, e dentro in mezzo è scolpita con vari segni non conosciuti. Secondo Diodoro Siculo, i Pretori de' Giudici portavano anticamente in Egitto di sì fatte collane, col simulacro della Verità: forse costui era uno di quelli; e forse l'effigie uccello, che porta al petto, o un cotai segno della Verità, o altra somigliante cosa, vuol significare. Nella man destra, tiene una tazza d'oro, piena di liquor rosso, che, o sia vino, o sia sangue (se ben vino credo io più tosto, conforme a i detti di Herodoto) ha per certo, che denoti qualche libamento di sacrificio. Con la sinistra (in due diti della quale, cioè nell'indice, e nel piccolo, ha un anello d'oro per ciascuno, ne'gli ultimi articoli presso alle unghie) tiene una certa altra cosa, di forma come ovata, e di colore scuro, che, se io non m'inganno, mi par, che sia uno di quei frutti, che in buon Toscano si chiamano Petronciani, ma da i Lombardi son detti Melanzane, & in Roma dal volgo Marignani; e, se mal non mi ricordo, in lingua grossa Napolitana Molegnane: e'l tenerlo costui in mano, ha un'altra qualche misterio. Le gambe, & i piedi, gli han udi, solo con scandali neri, che non cuoprono altro, che la pianta del piede; e passandoli in laccio di essi per nero, che vien di sotto dalla suola, fra'l dito grosso, e l'altro dito al grosso più vicino, si allaccia con due orecchiette, che vengono di dietro dal calcagno, e fa ornamento sopra'l piede, con una gratiosa cappietta.

Diodorus.

Herodotus.

Pergit jam describere Author, vocabulum *εὐτυχία* in pectorali fascia descriptum, & eit vox Aegyptiaca, & idem notat, ac prosperetur, ut alibi copiose ostendimus. Ex quo patet, Aegyptios Hieroglyphicis suis subinde voces quaedam patrio idiomate immiscuisse; quod cum multi negent, ii apud vel ex hoc paradigmate convinci possunt. Vide quae de hoc argumento variis huius Operis locis tradidimus, & ipse Petrus à Valle sequentibus verbis demonstrat:

Il più curioso, che vi sia, è una fascia, come alla cintura; dove con tinta nera, in lettere Egittie, delle quali appresso parlerò, è scritta questa parola *εὐτυχία*, cioè Eutiche, o Eutichio, che, come s'insegna la lingua Greca, significa Bonaventura, che io non posso credere altro, se non che sia il suo nome proprio, e l'essere scritto per *l* in ultimo, e non per *h* *S*, come in Greco dovrebbe stare, sarà forse corruzione Egittia; come anche Egittia è la lettera *τ*, che essi hora chiamano Dei, usata quivi in vece della *T*; & senza dubbio quel famoso Tau degli antichi Ebrei, e di altre nazioni, in forma di Croce, secondo Origene, e San Girolamo, che è il segno degli eletti, accennato nell'Esodo, e nell'Apocalisse, ma più chiaramente in Ezechiele, la figura del quale gli Ebrei più moderni, in odio della Croce, come ben dice il dottissimo Genebrardo, fra i loro caratteri, in altra figura, nel modo, che usano hoggi, malitiosamente hanno mutata. Potrebbe essere ancora, che quella parola *εὐτυχία* fosse Verbo, in modo Imperativo, & in seconda persona, o pur in terza; dato che, per qualche ragione della lingua Egittia, in questo differente dalla Greca, non ripugnasse a ciò la terminazione della ultima sillaba; e che volesse dire: Sia felice: motto usato per ventura di dissi all' hora a i morti per ultima cerimonia, quasi come hoggi il nostro, Habbia pace, o Vada in pace: nel modo a punto, che Enea, mandando il corpo di Pallante al Padre e nella sepoltura, nell'indiarlo, viene indotto da Virgilio a dir, per ultimo,

Origenes.
S. Hieron.
Exodi.
Apocalypsis.
Ezechiel.

Genebrardus.

Salve

Virgilius
in Æneid.

Salve æternùm mihi maxime Palla,
Æternùmque vale.

Comunque sia, vedendo io una cosa tale, hebbi un gusto grandissimo: feci il prezzo co'l contadino, e contentandosi egli di dar-mela per trè piastre, gluele diedi subito profonatamente, facendomi quasi coscienza, che fossero troppo poche. Gli domandai, se ne haveva più, che di gratia facesse presto, e me le mostrasse. Mi rispose, che dentro al pozzo ne haveva voi'altra, non men bella: gli dissi, che la lasciasse stare, che voleva calare io a vederla giù; ma egli, al-

lettato dalla prima vendita, tanta era Pavidà, che haveva di toccar presto i denari della seconda ancora, che non mi volse dar tempo, e mandato giù nel pozzo uno de' suoi Compagni con una corda, la fece subito tirar fuori in mia presenza.

Progreditur jam Vallens ad secundam Mtoniam describendam, quam nos in Figura signavimus litera B, & femine mentitur figuram. Quibus vero symbolis, characteribus, ornamentis fuerit insignita, sequentibus minuta relatione describit.

A

B

Era quest' altra ancora parimente bella, & accommodata nel medesimo modo: ma il ritratto di sopra (e questo mi piacque

più) era di una donna giovane, che senz' altro doveva essere, ò la moglie, ò la sorella dell' huomo già cavato; perche i contadini

mi

mi dissero, (e io ancora viddi il luogo) che stavano amendue nel medesimo luogo della tomba, uno a lato dell'altro. L'habito della donna è assai più ricco d'oro, e di gioie, che non è quello dell'huomo. Nelle piastre d'oro, che vi sono sparse sopra, oltre degli altri segni, e caratteri, vi sono anche scolpiti certi uccelli, e certi animali, che a me paiano Leoni; e in una più giù nel mezzo, un Bue, o Vacca, che sia, che deve esser simbolo di Apis, o d'Idide. In un'altra, che pende al petto dalla più bassa collana, perche di collane ne ha molte, vi è l'impronta del Sole. Flà di più i pendenti alle orecchie con gioie: maniole doppie alle braccia, e anche alle gambe: anelli molti in amendue le mani, cioè nella sinistra, un per dito, in tutte le dita, fuor che nel grosso; e nell'indice un altro ancora nell'ultimo articolo presso al uoglio; e nella destra, due solamente, amendue insieme al luogo solito nel dito, che si chiama dell'anello. Con la man destra tiene un vasetto d'oro assai piccolo, quasi della forma di quei boccali, co' i quali in Roma si suol dar l'acqua alle mani a mensa; e par che lo tenga come scherzando con due sole dita. Nella sinistra tiene come un mazzo di certe cose lunghe, e rotonde, che io non so conoscer quel che sieno: tanto più, che per far vedere in qual modo le Mumie stiano seppellite nella rena, questa della donna non la hò nettata affatto della rena: anzi a bella posta ve l'hò lasciata in molti luoghi attaccata, il che però in quei luoghi offusca un tantino la pittura. Il color della donna è un poco mancò bruno di quello dell'huomo: essa ancora hà i capelli neri, e più tosto riccintelli, che altro, e per tutto intorno al viso scoperto: neri medesimamente gli occhi, e le ciglia, che son grosse, e congiunte, conforme anche hoggi le amano in questi paesi: così ancora hà gli occhi molto aperti, e grandi, e par che le palpebre sieno un poco infocate sotto e sopra, che forse deve esser con lo stibio, come pur infra hoggi è uso molto familiare di portarle frà tutte le Orientali, al modo che conta la Sacra Scrittura dell'antica Sazabel. Del resto, non devo tralasciar di dire, che la pittura, tanto dell'huomo, quan-

to della donna, non par, che sia di buona mano: ma di quella maniera a pumo, della quale vediano in Roma alcune figure di Santi di quei tempi bassi e rozzi.

Nè vero quicquam ad subterraneam locorum constitutionem omisisse videretur; magno sanè animo sese, ad singula curiose observanda, intromisit; quamnam vero aut qualia in Sepulchris observaverit, sequentibus verbis describit.

Io contai subito al contadino altrettante piastre, prima che egli me le domandasse; e gli dissi, che mi ajutasse a scendere, che io volevo calar nel pozzo in ogni modo. Ma perche era molto alto (secondo me, da cinquanta, o sessanta palmi, se non più) e era tanto largo, che io, che non son Gigante, dubitavo di non poter stender le gambe, che arrivassi co' i piedi di qua e di là, e con le mani a tenermi ne i sassi, non fidandomi di un huomo solo, ch'era giù, per sicurezza di non rompermi il collo, feci calare un altro, che venisse con me, ajutandomi di sotto, e Tomasetto ancora, che andasse prima giù con qualche pezzo di arne, per ogni buon rispetto. Legatomi poi ben bene la cintura con una corda, che la raccomandai a quelli di sopra mi feci mandar giù alleggerente: mi trovai nell'andare, la scesa assai più facile che io non pensava; di maniera che, senz'altro ajuto, calai benissimo, e molto presto, da me. Giunto nel fondo, trovai le Tombe intorno tutte piene de corpi morti, che veramente, come il contadino diceva, bisognava che il pozzo allhora allhora fosse stato trovato. I corpi stavano senza ordine, sotterrati, come hò detto a V. S. nella rena, che, come aridissima, gli mantiene, e preserva da corruttione; e giacevano un sopra l'altro in quella involti, come a punto i maccheroni trà'l formaggio. Erano accomunati tutti nel medesimo modo, con le stesse fasce e bitumi: ma vi era questa differenza, che con oro, e pittura, altra de' due, che havevamo cavati, non ve n'era altro, che oro; e quello ancora non così ben conservato, perche forse da i contadini era stato guasto nel trovarlo. Gli altri tutti, che erano gran quantità, havevano solo l'involtura de semplici fasce, e bitume, senza oro, senza

senza pittura, e senza altro ornamento. Questo mi fece pensare, che gl'adorati e dipinti fossero di persone di qualità, e de padroni; e quegli altri, o di servi, o di gente di minor condizione; secondol' detto di Herodoto, come anche di Diodoro Siculo, che riferiscono esattamente questo modo di condire i corpi degli Egizii di varie sorti, con pin, o manco spessa, conforme alla qualità delle persone, de quibus vide quoque Brasavolunt. Quell' uio, che trovai già con pittura, e oro, oltra del ravvolgimento di tela, fu trovato da i contadini dentro una cassa di legno, intagliata sopra con una effigie di donzella; e si conosceva esser tale al portamento della testa con quella benda larga, e uguale attorno al viso, che pende da due bande verso il petto, simile a punto al portamento del capo della Singe: la quale, significando la fertilità dell' Egitto per le inondazioni del Nilo, che sono a punto quando il Sole in Leone, e in Vergine si trova; tempo, come dice Giulio Solino, da i Sacerdoti Egizii stimato per lo natale del Mondo; vien però finta di figura dal mezzo in giù di Leone, e dal mezzo in su di Vergine; onde si fa chiaro, che il portamento suo della testa è portamento di Vergine: il qual portamento haveva la figura intagliata sopra la già detta cassa, differente assai dal portamento della testa di quell' altra della donna, che trovai insieme con quella dell' huomo; che però dobbiamo creder che fosse maritata, e moglie di colui, presso a chi stava sepolta. Dell' uso di conservarsi in Egitto i cadaveri, in vece di casse, dentro a statue di legno, rappresentanti l'effigie del morto, mi ricordo, che l'illustro Herodoto, Autore antichissimo, ne fa mentione. Hor questa cassa o statua della donzella era stata aperta là nella medesima tomba, e guardandola io, ei trovai sopra molti Hieroglifici intagliati, e piacendomi assai, la volsi, e feci tirar fuori. Ma il corpo, che c'era dentro della donzella (che tale si conosceva essere ancora per la picciolezza sua) non mi curai di cavarlo fuori intero, non essendo, come hò detto, conservato bene. Ma lo feci spezzare a mia preferenza: prima per veder come stavano dentro le fasce, e gli ossi co'l bi-

tume; poi, per haver di quella materia, che è medicinale, e stimata, come P. S. fa; e qui dicono, che quella delle donzelle, e de corpi vergini è la migliore: e anche per veder se dentro, o attorno frà le fasce, ci havessi trovato alcuna curiosità d'idoletti, o cosa simile; perche in Cairo mi dicevano, che questi idoletti, che in gran quantità se ne vedono, e sono ne ho di varie sorti, si trovano dentro a queste Mumie, perche quando condivano i corpi, ce li mettevano, o dentro al petto, o a canto, per custodia come Dei tutelari: e in questa, che era delle più ornate, e ricche, e forse la figliuola della due già cavati, era verisimile di trovar più che in ogni altra, qualche cosa di curioso. La spezzai dunque, ma dentro non vi trovai niente: anzi, al modo, che vidi che stava, mi par difficile, che dentro a quei corpi si possano trovare idoletti, massimamente della grandezza d'uno diaspro, che in Cairo mi era stato mostrato; tanto più, che habbiamo in Herodoto, che i corpi non sempre gli sparavano: ma alle volte gli nettavano dentro, e facevano uscir loro le interiora con chrisiteri di cedria; e'l cervello lo tiravan fuori dalla testa con ferri per lo naso, condendogli in questa guisa, senza rompere i corpi in parte alcuna. Però di questo particolare de gli idoletti, che vi si trovano, o dentro, o con essi infasciati, mi rimetto a chi ne hà veduto meglio di me. Io, disfacendo il corpo della donzella, non trovai altro, che grandissima quantità di fasce, e di bitume, nel che consiste tutto il massiccio dell' involtoglio; perche gli ossi con la carne, son talmente secchi, abbruciati, e impiccioliti, che son ridotti a punto come stecchi, da che comprendo, che quel bitume sia molto potente. E così ancora dentro al corpo, o che fosse intero, e riempito co' chrisiteri, o che fosse sparato, il che non si poteva conoscere, era pieno ogni cosa di bitume, e tabnente, che faceva tutto una massa insieme unipastata, che rompendosi a pena si conosceva qual' era il bitume, e quali erano le ossi. Quae omnia exactè consonant iis, quae suprà ex Nardio retulimus. Una cosa non è da tacere, che era quella materia tanto dura, che

volendo

Herodo-
tus.
Diodorus.Brasavo-
lus De re-
bus Egyp-
tiarum.Julius So-
linus.Heroda-
tus.

volendo io romperla, bisognò darle con sassi e con ferri di buonissimi colpi, e con fatica la spezzai: dalle quali cose V. S. può comprendere, quanto si affaticavano i poveri Egizii, per conservare i corpi ancora, insieme con le anime, le possibile fosse stato, alla eternità. Di questa Munia spezzata, volsi per me la testa tutta intera, e un buon pezzo di bitume, con sua mano di quelle fasce: il resto, perche mi pareva di haverne d'avanzo per li denari, che spendeva, lo lasciai tutto a quei poveri contadini, che sogliono in quel modo spezzarle, e venire a vender la materia in Cairo a coloro, che la comprano, con gran guadagno, per mercantia.

Multa alia, curiositate plena, reperit

ibidem, quæ & in hunc usque diem in Museo dicti Petri à Valle cernuntur; sed uti temporis angustia ea incidi non permisit, ita ea consulo omittenda duxi. Sunt autem inter alia, Aurea larva capite fœmineo spectabilis, tota Hieroglyphicis referta, cum variis idolis, & capite Apidis, aliaque, quæ apud Authorem tum leguntur, tum spectantur quorum & nos in sequentibus mentionem faciemus.

Atque hæc sunt, quæ, antequam Hieroglyphicorum, quæ corporibus Munitis inscripta reperiuntur, interpretationem aggrediamur, præmittenda duximus. Nihil igitur jam restat, nisi ut ad ipsas interpretationes Hieroglyphicorum nos accingamus.

P A R S I I.

Oedipus Sphingi de propositis Quæsitis per veridicam Interpretationem responder.

C A P U T P R I M U M.

De Hieroglyphicorum Natura & Proprietate.

Hieroglyphica ad Numina attributa habere patet. autem.

Symbola Hieroglyphica, uti ex omnibus mundialium rerum classibus assumpta fuerunt: ita magnæ quoque virtutis & efficaciæ,

ob miram & occultam cum supramundanis causis connexionem, fuisse, ex Aegyptiorum opinione amplè in opere Oedipi demonstratum ex omnigena eruditione fuit. Neque enim quisquam sibi persuadeat, primos huius literaturæ Institutores, temere & fortuito quarumlibet obviarum rerum imagines ad sacræ sculpturæ mysteria institutas adhibuisse: sed eas sibi potissimum, quas longo studio & experientiâ, ex abditis naturalium Characteris morum sigillis, ad mundanas Geniorum Catenas magnam habere si-

militudinem, proprietatem, & analogiam norant, assumendas duxerunt. Quæ quidem tanto putabantur efficaciore, quanto maiorem, ad Mundanæ alicujus catenæ Numen choragum, similitudinem exprimebant; ut proinde hinc Numinum Catenæ, quas *Setras* vocant, originem traxerint; ad quas omnia ea, quæ sive in Sidereo, sive Hylico Mundo, in Quadrupedibus, Volatilibus, Vegetabilibus, Mineralibus, ad Numen, certæ catenæ cuiuspiam Præsidem, analogiam quandam virtutibus suis præ se ferre videbantur, tanquam Numini istius Catenæ tutelæ commissa, assumerent. Hoc pacto *Catena Osiriaca, Hermetica, Isiacæ, Serapica, Momphæa*, atque innumeræ aliæ quas in *Astro-*

Catena-
rum quæ
Setras vo-
cant, origo.

logia & Medicina Hieroglyphica adduximus, erant certe quædam rerum, ex diversorum Mundorum ordinibus assumptarum, classes, in quibus singule res, quantumvis etiam disparate fuerint, Numinis Catenæ alicui præfidentis virtutes & proprietates exprimebant. Et quemadmodum dictas res ab istiusmodi Catenæ Archichorago profluxisse autumabant: ita eam quoque sympathiam cum Numine illo habere credebant, ut illâ posita Numen infallibiliter & necessitudo, tanquam ad rem vehementer sibi symbolam & maxime appropriatam, afficeretur, attrahereturque. Unde *Magia* nata est: qua per Magicam inferiorum cum supernis Entibus, veluti passivorum cum activis, applicationem, mirificos effectus producere se posse credebant. Atque hoc fonte quoque *Oraculorum* architectura profluxit, quâ per dictam Magicam peritiam Demones in Statuas compingebant, eorumque, verbis barbaris & prodigiosis, ad quæstiones propositas responsa extorquebant: unde *Divinatoria ars* natales suos invenit. Ex hoc denique capite *ars Amuletoria* reperta, qua sacra Symbola dicto modo Catenis mundialibus accommodata, loco *Periaptarum*, ad bonum, quod ambibant assequendum, ad malum vero, quod fugiebant averendum, portabant. Quæ quidem magne efficacie Symbola, summâ connectione ad rationes in Idearum Idea contentas, primo in *Obeliscorum* durissimis faxis, veluti prototypa quædam æternum duratura, insculpebant: ex quibus deinde quicque sibi depromeret, in privatos usus, sive bonorum attractiva, sive malorum averfiva, *Periapta*, *Prophylactica*. Sacerdotes quoque juxta Ideales rationes, quas multiplex Symbolorum in Simulacris apparatus exhibebat, sacrificia sua, in ordine ad *ἑορταστικῶν* obtinendam, in adytis peragebant. His itaque suppositis

Dico primo, *Hieroglyphicam litteraturam* in *Obeliscis* exhibitam, nihil aliud fuisse, quam scientiam theoricam &

practicam de Deo divinisque ordinibus Mundorum Præfidentibus, ex quorum concatenato influxu omnis in Mundorum œconomia administraretur: atque hanc Theoricam sectabatur. Practica vero, Numinum, quam Theoria demonstrabat, quæ propitiandorum, quæ sui juris faciendorum rationem suppeditabat. Sed hoc ita esse sic ostendo:

Si *Obelisci* præter hanc Theosophiam, aliud quidpiam, uti historias, prophetias, laudes Regum, similiaque continerent, certum est, *Obeliscos* singulos, uti diversa exhibebant, sic diversis Symbolis, diversoque eorundem contextu fuisse insignitos: quod tamen nulla alia ratione factum dici potest, & res ad oculum patet: Siquidem vix *Obeliscus* est, qui non eadem quasi contineat, in singulis non tantum Symbola eadem, sed & integra figurarum syntagmata, uti in aduali Interpretatione demonstravimus, ubi ex uno in alium translata spectantur. Et, ut paulo propius rem adior, Minores *Obelisci*, quos *Monti-Caelium*, *Mahuræon*, *Medicæon* in *Oedipo* nuncupavimus, adeo similes sunt, ut eos sine injuria eisdem dicere possis. *Obelisci* quoque majores, tumetli fusion, pro argumenti ratione, contextu signari sint, ad eundem tamen scopum, ad eundem prorsus metum, tendunt in quam minores. Iterum *Obeliscus Flammæ* & *Sallustius*, uti ostensum fuit suis locis, prorsus iidem sunt. Patet id quoque ex epigraphie omnium ferè *Obeliscorum*, quæ influxum Supremæ Mentis, veluti ex centro quodam, in universis Mundonum sibi subsectorum classis, diffusum indignant.

Atque adeo idem *Ægyptus* contigisse videtur, quod moderno tempore in nostræ Christianæ Religionis Mysteriis exhibendis præstari videmus; in quibus tamen Divinitatis Mysteria, ut SS. Triadis, Incarnationis Verbi æterni, sub alia & alia ratione depicta videas, unum tamen semper & idem, quoad essentialem significationem, exhibent.

Itaque *Ægyptus* Supremam causarum Causam pro virtutum ab ea promanantium,

Magia
magia

Oraculo-
rum.

Amuleto-
ria ars.

Hierogly-
phica lita-
raturæ.

Obelisci
minores
vix se
miles sunt.

tium, una cum Fundo paterno, Verbo suo, diversis omnino modis & Symbolon structura exhibebant. Idem de Geniorum, Secundo eorumque, quos Orthodoxa doctrina Angelos nominat, ceterorum varietate sentiendum est. Ut proinde *Obeliscos* nihil aliud quam quod dixi representare, ex dictis, pateat.

Dixi supra, *Obeliscos* non Theosophizæ duntaxat maxima sacramenta Symbolis suis expressisse; sed & insuper fuisse juxta *Ægyptiorum* existimationem magnæ virtutis Sigilla, ad Numina non placanda tantum, sed ad eadem attrahenda, & sui juris facienda, à Sacerdotibus constituta. Quod adeo verum est, ut ad id demonstrandum nihil aliud requiri videatur, nisi ut quæ in *Oedipo in Syntagmatis propriis de Minus, Canopus, Sphingibus, ceterisque Averniciæ simulacris*, tradidimus, assidua comparatione examines: Nam ipso facto, nullam ferè sine *Simulacri* formam, sive *Symboli* alicujus ceterum seorsim extare, quod non in ipsis etiam *Obeliscis*, obvium spectetur, reperies: Argumentum sane prorsus irrefragabile, omnia *Symbola* non tantum significativa, sed & effectiva

apud ipsos fuisse, id est, magnæ efficaciz Sigilla, quæ *Amuleta, Periapta, Phylacteria*, vel *Alexteria* ab *Autoribus* passim nuncupantur. Cum vero hujusmodi *Amuleta* nonnisi ad supernas Potestates propitiandas dirigantur, certum est, præter hanc, aliusimarum quoque rerum, divinarumque virtutum fuisse *Symbola*, quæ mirum cum supramundanis Causis ordinem & proportionem dicebant. Ita dictorum ordinum Choragos, quos exprimebant, ad id quod intendebant, impetrandum, reciproce & occultæ actionis proprietate, solis Sacerdotibus nota, mure sollicitari opinabantur.

Differentia itaque præfixæ Religionis in hoc tantum intercessit, quod sapientes vero fidei lumine destituti, ac proinde Satanicæ illusionis versutia in transversum acti, laticum soli Deo debitum cultum ipsis creaturis & insensatis rebus attribuerint. Sed ad institutum nostrum revertamur. His itaque ad majorem *Hieroglyphicorum* noticiam acquirendam præmissis, jam ad *Gallicanæ Mumiæ* interpretationem progrediamur.

CAPUT II.

Gallicanæ Mumiæ Interpretatio.

CONINET hæc *Mumia* duplices *Inscriptiones Hieroglyphicas*: quarum duæ in Capsula exteriori, reliquæ in ipso *Mumiæ* integumento continentur, & sunt sex, totidem *Simulacris* annexæ, à quibus Interpretationis exordium sumemus.

Occurrunt primo quatuor *Simulacra* polymorpha, se mutuo respicientia, reticulato integumento infantium more involuta, nec non sacro *Isidis* velo obiecta: quæ significant quatuor Numina *Ægypti* præcipua, quorum officia per capita dignoscuntur. Prius signatum litera E, puerilem Vultum velo *Isiac* tectum, connotat *Horion Osiris*

filium, *παιδὸμορφος*, Genii sensibilis Mundi *Hieroglyphicum*, de cuius myteriis, vultus forma, postea. Secundum *κυνὸμορφος*, id est, Canino capite expressum, denotat *Amibin* seu *Mercurion*, animarum traductorem. Tertium *ισοκεφάλος*, id est, Accipitrino capite expressum, significat *Solaris nature genium*. Quartum *λεονομορφος*, id est, Leonino capite conspicuum, denotat numen quod *Μανιφθα* vocant, id est, Elementaris sive *hylei* Mundi Numen principale. Atque hæc sunt præcipua *Ægyptiorum* Numina, quos ipsi supramundani & Archetypi Numinis, quod

Hempta vocant, *Assedas* & *Ministros* seu *Choragos* dicunt, cadaverumque eorum quæ balsamo asphaltoque prius contra incorruptionem temporumque injurias probe munita in sacris ædibus condebantur, custodes credebant. Atque hæc omnibus passim *Mumiacis corporibus*, vel assuta, vel in iis depicta cernuntur, ut in *presenti Iconismo* videre est.

Ubi vides, post varios circulorum ductus Coelestium Zonarum D E, intra quas hujusmodi corporum animas traductum iri censebant, mansiones, vel in ipsa lignea Capsula, Figuras fere easdem, quas *Munia Gallicana* monstrat, exhiberi, quæ pariter in reliquis *Muniis* depicta videntur. Numinum quoque figuras, quas præfens *Munus* demonstrat in iis una depictas spectavi: sed de hisce fusius in *sequentibus*: quibus tamen subinde, inter hæc quatuor Numina, alia jungunt, cujus rei causa dicto loco expolitur est. Sed jam explicemus singula:

Simulacra velo *Isiaco* tecta sunt singula. Dicitur *Isiacum*, eo quod fabulam *Isidis* commemoret, *Plutarcho* teste, *Isidem* nimirum ob *Osiridis* mariti mortem, hujusmodi velo luctus causa usam fuisse: unde & id, in sacrorum *Symbolorum* numerum receptum, in omnibus passim Simulacris utriusque sexus conspiciatur. Juxta mysticum vero sensum leges statuebantur, Ne quisquam loca sacra visitaturus, aut sacris ibidem operam daturus, sine hujusmodi sacri velaminis operimento ingrederetur: dedecere enim supremi Numinis Majestatem nudo vertice ante eam, teste *Porphyrionis*, comparere. Vide quæ de hisce quam uberrime tractavimus variis locis in *Oedipo* nostro. Sub quorum velo novem Circulares monstrantur ductus, quibus denotantur *Zonæ coelestes*, intra quas post *Metempsychosin* peractam animæ, si bene operatæ fuissent, uti paulo ante diximus, intra Heroum, Semideorumque Numinum consortium transveherentur, semper duraturæ; de quibus in *Præfatione* sat actum fuit. Quid vero reticulatus ille habitus, quo involuta spectantur Numina sibi velit? dico hoc occulto quodam & mystico sensu Mystas innuisse Divinam scilicet supremi Numinis naturam abditam esse & inaccessam, nec ullis corporeorum substantiarum membrorum formis effusam, sed solis idealium rationum notionibus, quæ per puncta reticularibus ductibus inserta spectantur, sæcundam; uti ex figura B patet.

Plutarchus.

Porphyrionus.

pater. Vide quæ de hæc, tum in *Oedipo* diversis in argumentis quàm amplissimè disserui-
mus.

Quemadmodum itaque quatuor hæc Numina *πολύμορφα*, *Horus*, *Anubis*, *Thaustis* sive *Harmon*, & *Mompæ* sup-
remi Archetypi Numinis Ministri &
Assectæ censebantur: ita quoque in
omnibus fere *Heroglyphicis monumentis*
locum inveniunt; ut *Obeliscos* evolventi
Lectori, luculenter patebit. Hæc enim
præterquam quod quatuor anni Tem-
porum, quatuor Mundi partium, qua-
tuor Elementorum, Prædices habebantur,
Medicorum quoque corporum animas ab omni *Adraistæ* legis ne-
cessitate immunes custodire & conser-
vare perhibebantur; ut proinde iis per
varia sacrificia, ritus, Ceremonias con-
secratis, per varias Mundorum catenas,
quæ *σινεγες* vocant, ad dicta Numina
analogas, veluti illicitis quibusdam & in-
cantationum irritamentis, dicta Numi-
na ad Corporum conservationem adi-
gi quasi crederent. Usquedum evolutione
iuxta triplicem Naturæ gradum per-
acta Geniorum, Deorum, Semideorum-
que Sphæris post palingenesiam, recep-
tis jam intra corpora humana anima-
bus, intra Deorum consortium adnu-
merati, propitiandis Diis, perpetuo
triumpharent, vel *Horæ*, vel *Ofi-
rice* aut *Anubice*, aut *Mompæ* Sphæ-
rarum Zone, modo inferiori aut su-
periori, pro mentorum inter vivos cu-
mulo, infererentur. ne ex bruta & bel-
luina in terris transacta vita, inter infe-
rioris Mundi hyleas Zonas, locum de-
meritis eorum congruum, ad belluina
corpora condemnati, infelicem vitam,
Adraistæ lege sic exigente, in perpetuum
sortirentur. Vide quæ in *superioribus* de
his differuimus. Hinc non Capfulam
tantum, quæ ex cedrinis, aut ficaltri, aut
alterius incorruptibilis ligni tabulis con-
stare debebat, intra quam Regis alicujus,
Sacerdotis, aut alterius Viri in vita
sapientiz studio dediti, Deorumque cul-
tû probè exercitanti cadaver, Balsamo,

Asphalto, Bitumine, Myrrha, simili-
busque pigmentis contra omnem incor-
ruptionem temporumque edacitatem
probè munitum condi debebat, apta-
bant; sed & id in sacris Adytis, sum-
mantium & cœmoniarum varietate
adornatis, Theophylæticis Numinibus
custodiendum tradebant; & ne quid-
piam ad superstitionem deesset, circa
ipsam Caplam, dictorum Deastrorum
Simulacra hinc inde ad secundo-rem Tu-
telam vel etiam in ipso Indumento Ca-
daveris depicta, aut papyraceo filo etas-
futa, velut magne efficaciz futura, affi-
gebant: accedebat luce *Heroglyphico-
rum*, quibus Depositum intus & extra
veluti incubatur, multitudo, quibus ex
abdito mundialium Catenarum consen-
su, tanquam illicitis quibusdam ad cor-
pus conservandum Numina, ligari pu-
tabant: Quæ omnia partim in *anterio-
ribus* hujus *Traclatus* constant, partim
quoque ex ipsa Medicorum corporum
Heroglyphica literaturâ tum in hac præ-
senti, tum in aliis *Minuicis corporibus*
luculenter patent.

Quoniam vero sub *Archetypi* Numi-
nis providentia subdebantur, eam ob
causam Statuæ signatæ literis D. D. quas
δοκτορικας, Averruncas sive propi-
ciatorias, vocabant, ingeniculatæ ap-
ponebantur, quæ *Issico* velo, omnibus
Numinibus Tutelaribus communi, te-
ctæ, deinde vel nudo corporis habitu,
vel saltem tenui & mundo ex lino con-
texto indumento amictæ, supremo Numi-
ni, omnium Moderatori, quod *Hem-
pæ* lingua *Ægyptiaca* vocabant, uti *supra*
dixi, pro conditi corporis anima, quò
hæc post felicem in variorum corporum
transfusionem peractam, tandem intra
Sphæram aut Geniorum aut Heroum,
uti dixi, pro meritis benignitate Numi-
nis assignatam conducebatur; supplicare
videbantur. Atque hæc est summaria
quedam rerum per Simulacra Genio-
rum significatarum expositio. Nunc
singularum Mysticas rationes pari passu
enucleemus, ut expositionis peractæ ve-
ritas luculentius pateat.

CAPUT III.

Supremi Numinis Archetypi expositio.

Statius.

Recte & sapienter Statius: *Primus in orbe Deos fecit timor*; siquidem primævi illi mortales, legis Naturæ arbitrio victitantes, cum à primævis Mundi Patribus multa de summa Dei Majestate, de summo rigore Justitiæ in *Adamo* & posteris, Dæmone ltrato, de peccatorum suppliciis, cæterisque castigationibus & vindictis inau-

dissent, timore quodam panico percussi, dum omnia ad latentem Numinis præsentiam, suspecta haberent, paulatim ad Numen placandum Sacrificia, variosque ritus & Ceremoniæ instituerunt. Verum cum indiscreta quadam notitia Deum omnibus rebus præesse percepissent, Divinâ paulatim uniõne, pro Subjæctorum naturalium ratione & nume-

ro, discissa & divisa, tot in *Ægypto* Numina sinxerunt, quot Entium gradus in Natura cognoscebant, innumeris ritibus & superstitionibus conferta; ut proinde hinc Auguria, hinc Divinatoriæ artes, hinc Sortilegia Astrologiæ involuta, falsa mytheria, originem invenerint: donec *Trismegistus Mercurius*, quem *Thot*, à primo mense *Thot*, ejus honori inscripto, vocabant, conclamata Idololatriæ confusionem misertus, diviniõra,

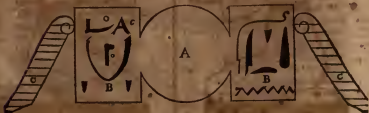
primorum Patriarcharum, *Sem*, *Cham*, *Japhet*, filiorumque, quibus cum vivebat, dogmata edoctus (erat enim, teste *Chronico Alexandrino*, peringeniosus, & ad Divina mytheria cognoscenda pronissimus) novam de Deo uno, vero, bono, de Angelorum Dæmonumque dispositione & ordine Theosophiam exorsus, studio ad id excogitatis, pro ingenii sui sublimitate & præcinentia, argumentis rerum usu conspicuis cognitam ar-

tem,

tem, solis Sacerdotibus & sapientibus viris ad regnum spem habentibus revelatam, Idionis verò & superstitione plebi inaccessam & prorsus imperviam, Saxiis, contra omnes temporum injurias, insculpsit. Atque hi sunt famosi illi *Libri Hieroglyphici obvelati*, ab *Hermete* in *Obeliscis* descripti, ex quibus *Pythagoras* & *Plato Aegyptiorum* discipuli, prima suæ Theologiæ fundamenta, teste *Iamblichus* hauserunt, in hunc usque diem *Rome* superstites, veluti antiquæ sapientiæ specimina. Ex his itaque luculenter patet, cur Corporum curæ conservandorum *Aegyptii* veteres tantopere, juxta eà quæ in *Prefatione* diximus, incubuerint.

Sed jam singularum Mysticas rationes pari pacto explicemus. Supremum siquidem *Archetypo Niamini* pro conservatione copiorum, & in superiorem Tonam post palingnesiam peractam evahendorum conspiciuntur: id magna curæ & magnæ submissiōis actibus præstabant. Uti enim *Deum*, ob Divinitatis suæ inaccessam locum incorporatum, immen-

sum, & incomprehensibilem credebant, ita quoque eam quibuscunque poterant modis occultis, & quam abditissimis symbolis exprimere solebant. Ut in sequenti exemplo, *Deum* tribus proprietatibus sub unitate Naturæ contentis capressuri, auctore *Hermete*, Globum pingebant alatum, serpente factum; quod *symbolum* tam in *Obeliscis*, quam simulacris Deorum; aliisque monumentis primo loco ponebant. Vide *Obeliscum Pamphiliæ* & *Tabulam Bembinam*, ubi plus quam trigeches expressum videbis, uti & in *Gallicana Mionia*, simili vetigio exhiberi vides. Et per Globum quidem, uti per omnia alia Circularia Divinam naturam, utpote finis & principii expertem; per Serpentem, Vitam in omnia entium membra, enunquæ ordinem diffusam; per Alas vero, Velocitatem omnium penetrantem, quam & Spiritum mundi dicebant. Quæ omnia innumeris autoritatibus, tum in *Obelisco*

Pamphila, tum in *Tabula Bembinæ* explanatione comprobata reperies. In *Munna* vero præsentî, eadem *Hieroglyphicis* expressa conspiciuntur, ubi vides in A, Circulum Divini numinis notam: deinde in latere B, Brachium cum extensa manu, notat Beneficam Dei naturam, quam veluti *Agathodemoni*, in omnes Mundi partes derivat: *Agathode-*

monem vero hæc notæ A in C, designat ex duabus literis Copiâs A & A composita, esseque symbolum ubique in *Obeliscis*, manibusque Idolorum obvium, ut *Orchiptum* legenti patebit. Deinde sequitur Sceptrum in O, Canino capite insignitum, quo Numinis ac rerum omnium, fidei suæ commissarum Dominum & Vigilantiam notabant; quod intra Semicirculum ponebant, quo inferiorem Mundum concavum, cui invigilabat, significabant. Sequitur post

D

Serpens

Serpens in dextra parte circuli, cum penna accipitris, & clava supposita. Per Serpentem, ut paulo ante dixi, Vitam, quam omnibus præbet, per Pennam accipitri- nam, ut & per Alas, Velocitatem influxi- vam, per Clavam Typhonie malignita- tis in humana natura abactionem no- tabant. Atque hæc & innumeris aliis modis occulta Numinis mysteria ad- umbrabant, quibus nihil Deo gratius ac- ceptiusque, & ad quodlibet præterea ob- tinendum efficacius esse sibi persuade- bant. Ne vero hæc ficta esse quis cavil- lari possit, hoc Triformi symbolo trifor- me Numen, etsi sub umbratili quadam ratione, priscos *Ægyptios* effinxisse, *st-*

*Triumum
Deum A-
gyptii te-
nebant.*

Ægyptios Triumum rerum omnium Principium credidisse, quod & Triforme Numen vocant, è *Suida* passim ostendimus, quod & Globo alato Ser- pente suto *Hieroglyphicis* exprime- bant. Hoc dogma omnes fere Pytha- gorice & Platonice Scholæ sectatores amplexati sunt. Quomodo autem Tri- umum in Uno cognoverint, aperiam.

Ex *Hermeticis fragmentis* colligitur, à Principio, ab Uno, à Deo facta esse omnia, sine principio enim factum esse nihil; Principium autem ex nullo, nisi ex seipso; at Principium, ut demon- stratum est, unum ipsum, unum quo- que & *μονάς*, apud eundem *Hermi-* tem idem sunt; *ἡ ὃς μονάς πάντων ἔρχη, καὶ ῥίξα, ἐν πάντιν ἐστὶ.* Est enim *monas* omnium principium, & radix in omnibus existens. *Monas* ergo cum principium sit, omnem numerum continet, à nullo alio numero genita. Unde non sine ratione ab *Hermete* *μονάς πατέρα*, *Monas* paterna dicitur. Si paterna est, ergo generat; at quid? id nimirum, quod post ipsum primum est natura, Duo videlicet. Duo ergo ante omnia generat *Monas*: *Ταυτὴ ἐστὶ μονάς, ἡ δύο γινώσκει, προτέρα ἐστὶ Μονάς, quæ duo generat, dicit Zo-*

*Diadem
quodam
Monas.
Zoroaster.*

Patrem sedentem, *δυὰς ὃς καθέσθαι τοὺς κοῦνται*, *Dyas* vero apud hunc sedet. *Monas* itaque *Dyadi* juncta *Triadem* constituit, quam ubique fulgere docet, *παντὶ ὃ ἐν κόσμῳ λαμπρὴ τελεῖται, ἡς μονάς ἔρχη*, toto enim mundo *Trias* ful- get, *cujus Monas princeps est*. Tota autem hæc *Monas*, juxta eos in *Tri* principia evadit, quia tria hæc unum principium sunt: quæ mundo dominantur, ut omnia eis servant: *ἀρχαὶς ὃς τεσθαι ταῖς ὃ λαβοῖς δαλεῖν ἀπαντα*, tribus enim hæc principis accipias, servare omnia. Hinc *Monadem* illam sæpe Patrem vocat & primum principium, secundum vero *πατρικὸν νόον αὐτογένετον*, paternam mentem seipsa genitam, id est, potentiam Patris, ut nominat his verbis, *ἡ δὲ ἐν τῇ θιωματὶ κλεισθῶς ἰδὸν πῦρ*, Neque in sua potentia clausit proprium ignem. Terti- um vero principium Mentem secun- dam vocat, *πάντα γὰρ διέλεσσε πατὴρ, καὶ νόῳ παρέδωκε δαυτέρω*, Omnia perfecit pater, & Menti tradidit se- cunda. Mentem vocat secundam, quia illa *αὐτογένετος* per se & ex se geni- ta est prima, estque terminus Fundi pa- terni, ita tamen ut maneat in Fundo pa- terni, *μηδὲ ἀποσπῆσθαι, ἀλλ' ἐμῶρι ἐν τῷ πατρικῷ βυθῷ*. Hanc præterea, *αὐτεργὸν καὶ τὸ πυρὶς τεχνίτιω κόσμου, καὶ τὸ νόον*, Ex se ipsa operan- tem, & Mundi igni artificem, Mentem mentis, vocat. *Τρισμεγίστος* vero πάντων τὸν κύριον, καὶ θεόν, ἐπηγνώσκει διω- μιν, καὶ νόον, καὶ πνεῦμα, vocat, & in Uni- tate Triumum his verbis asserit: Una sola lux fuit, intellectualis ante lucem intel- lectualem, & fuit semper Mens mentis lucida, & nihil aliud fuit hujus Unio quam Spiritus omnia connectens, sem- per in se existens, *αἰὶ τῷ ἐαυτῷ νόῳ καὶ φῶς, καὶ πνεύματι πάντα περιέχων*, Semper sua mente, & luce & spiritu cun- cta continens. Ubi sane per Mentem, Lu- cem, Spiritum nihil aliud innuere vide- tur,

*Triumum
gibile Tri-
umum
monas.*

tur, nisi Patrem, Filium, & Spiritum
Sanctum; Et hoc ita cum sensu ex-
plicit docet citato loco. Ex Mente, in-
quit, prima lucidum Verbum Filius
Dei, idem cum Patre, & γὰρ διαστα-
σὶν ἀλλήλων, ὡς γὰρ τῶν ἰσίων.

Tribus
geniti de
Mundo
Creatura
jovialis.

Neque enim distant à se invicem, sed
uno coram est vita. Et alibi quoque eam
τῷ δημιουργῷ ὁμοῦσαι, id est Patri con-
substantialiorem dixit; Mentem vero cum
Verbo septem condidisse, ait, Ratores,
qui sensibilem Mundum Circuli conti-
nent: Οἱ γὰρ λογὸν ἔχοντες ἀπε-
λθὼν παλινοῦς ὡς καὶ γόνιμον, &
γονοῦσαν φύσιν ἐμπεσὼν τὸ γόνι-
μον ὕδωρ ἔγχεον ἐποίησαν. Verbum
enim ex eo procedens perfectissimum ex-
iens, in fecundationem naturam decidens, ge-
nerativam aquam gravidam fecit. Τὸν
πάντα κόσμον ἐποίησεν ὁ δημιουργὸς ὁ
πατήρ, & χερσὶν ἀλλὰ λόγῳ. Univer-
sum fecit Mundum Conditor Pater, non
manibus sed Verbo. Atque hæc sunt vetu-
stissima omnium Sacre Theologie do-
gmata, à Zoroastre & Hermete (quos
nos tamen in Obelisco Pansilo confu-
dimus) Mundo primævo propalata, ut
proinde hanc doctrinam non immerito

Proclus

Proclus θεοπαράδοτον, καὶ θεόδοτον,
à Deo traditam & datam asserat. Hanc
SS. Patres nullo non tempore veluti ab
hominibus Divino Spiritu afflatis cru-
ctatam admirari sunt; Orpheus deinde
huius doctrine illustratus splendore, &
is Triadem hanc agnovit, quam Phæne-
ram, Triadum, Cronium, Unum Numen Tri-
bus distinctum Nominibus asserit: Pla-
to vero Tres Reges appellavit: & Theo-
logia Egyptiaca, à Platone oretenus
tradita, ab Aristotele propalata, his ver-
bis dicta confirmat: Ideo nos asserimus,

Orpheus
Platonem
de Triadibus
jovialis.

quod Deus creavit Intellectum primum, &
constituit eum Procreatorem aliarum rerum;
creavit autem eum medio Verbo; quo-
modo? neque enim inter Deum & Intel-
lectionem aliud medium intercedit nisi Ver-
bum, quod & fuit coæterni Intellectui. At-
que ex hisce Authoribus plerique Plato-

Aristote-
les.

nei sequentium scientiarum suorum de
Tribus principiis Tractatum occasio-
nem sumpserunt: Ut Porphyrius, Plati-
nus, Iamblichus, Proclus, Syrianus, & Da-
mascius; in quibus tametsi inter se in Tri-
bus hisce principiis dissenserunt, omnes
tamen in hoc consensisse videntur, quod
hæc Trias rerum omnium, & Mundi to-
tius facerent principia seu Tres substan-
tias Conditrices.

Plato
orige-
næ de
Trinitate
jovialis.

Sed quomodo primi isti, Theosophi
ad eam ingenii illustrationem provec-
ti fuerint, merito cuipiam mirum videri
posset. Verum qui Nostra passim in hoc
Opere tradita legit, is facile à concepto
dubio liberabitur. Cum enim Hermete
à Cananza stirpe, & Abrahamo
σὺν ἑσένοις passim demonstraverimus,
fieri non potuit, quin multa curiosum
& omnium Ingenium, ab iis de vera
& recta Theologia, quam oretenus à
Protoplasto profectam, & continua suc-
cessionem, usque ad Noënum derivatam
habebant (inter quæ Divinæ revelatio-
nis sacramenta non intimum erat, Sa-
crofante Triadis Mysteriorum) expika-
tum fuerit: quæ deinde variis Symbolo-
rum involucribus vestita, posteris tradide-
rit. Trinum hoc Sacrofante Triadis
Numen, omnes veteres Philosophi insu-
perabilem, incomprehensibilem, sem-
per & ubique existentem, æternam, infi-
nitam Potentiam & Mentem dixerunt,
Egyptios secuti. Insuperabilis Potentia
est, quia infinita virtute pollet, ideoque
comprehendi non potest. Ubique &
semper existit, qui omnia implet infinita
sua existentia. Hinc Orpheus, Qui omnes
Mundi partes continet, generationis ex-
pers; & Virgilius, Idem omnia plena.
Cum itaque omnia vi sua impleat,
omnibusque insit, vitam æternamque
præbendo singulis Mundi corporibus;
hinc non sine ratione Dionysius eun-
dem κόσμον, ἀπείκαστος, ὑπερ-
ἐγίγιος, καὶ ὑπερπῆγος, Abundantem,
circumstantem, supereminens, su-
percelsam, & supersubstantialiorem, vo-
cat; quem & Astrum, Solem, Ignem,

Primum
Sanctum
de Numen
quæ primum
dicitur
pium.

Dionysius
Aristo-
teles.

D = Aquam,

Aquam, Spiritum, Rorem, Nubem, Lapidem, Omnia existentia, & nihil existentium appellat, qui seipso omnia implens, omnia circumsonare facit.

Quod idem & *Aegyptii* fenserunt. Et ne quid occultioris venerationis deesse videretur, vel ipsas Statuas Numinum Tutelarium, reconditissimo Symbolorum ornatu adornabant, uti in duobus Simulacris B B paulo supra exposui. Velo *Isidi* sacro Caput, ne quicquam nudi capitis capillorumque, quæ non nisi superflua humani corporis excrementa sunt, teste *Porphyrio*, ideoque conspectu Numinis indigna rebantur, compareret, velabant; fascia qua *Oferidis* corpus ligatum credebant, strictum cingebant: Cæterum toto corpore nudæ, vel saltem uti supra diximus, ex lino tenuissimo contexto indusio sine ruga vestitæ, sub situ ingenitacionis spectantur: Quo habitu *Mystico* ad quod petebant acquirendum, nihil gratius, & ad Deum ligandum efficacius esse posse sibi imaginabantur. Symbolum Altaris in capite gestant, quo Divini Numinis cultum occulte adembrabant, & quo in

Hieroglyphicis nil magis obviunt; id supra caput ponebant, ut juxta Divini Numinis Intellectuales notiones, Sæcra debere fieri innuerent; manu in altum unoque digito extenso, silentii nota, quo neque sacra, neque Dei Nomen publicari debere notabant; quin vel ipse *Pythagoras* assiduus *Aegyptiorum* scætor, & *Plato* in secunda *Epistola ad Dionysium* expresse de non vulgandis sacris Divinarum rerum cultores monet; quæ de re mox ipsa *Platonis* verba adferam.

Consistit autem hæc animorum purgatio non solum in vitiorum ab animis expulsiōne, verum etiam in convenienti *Mysterionum* taciturnitate. Secreta enim *Philosophiæ* non omnibus sunt divulganda. Vulgarium etenim animarum oculi nequeunt radios Divinitatis sufferre, ut dicebat *Melissus*. Ob id *Pythagoras* æque impios & injustos putabat, qui *Sapientiæ* dona eis, qui ne per somnium

quidem mundati purgatique essent animis, communia fecissent; illos quoque qui *Elesine* Deæ mysteria profanis exposuissent. Non enim fas est quibusvis offerre, quæ tantis laboribus comparata servantur. Quod & *Christus* Dominus docuit dicens, Non esse dandum sanctum canibus, nec projiciendas margaritas ante porcos, *Matthæi* 7. Hanc ob causam *Hipparchum* *Pythagoricum* ferunt accusatum & expulsam ex Schola, & propter ipsum tanquam propter mortuum *Diis* tacitam esse Columnam, quod aperte scripsisset decreta *Pythagoræ*, quæ ipse semper celaverat, ut testis est *Clement* lib. 5 *Stromaton*, & *Nazianzenus* in *Epistola ad Nysenum*, nec non *Cantherius* lib. primo *Variarum Læctionum*, cap. 12. Quin etiam & *Plato* in *Epistola* secunda ad *Dionysium* idem asseverat, quo in loco de non vulganda omnibus sapientia, & de habenda animi purgatione luculenter differt: Ait enim *Investigationem Divinorum* non recte faciam, id est, non debitis tunc purgationis, tunc disciplinarum gradibus instructam, malorum omnium esse causam; quod videlicet qui sine intellectu Deum, tandem eo perveniunt, ut vel negent Deum esse, vel de eo affirmant quæ non sunt Dei. Sic ille. Hæc de causa *Pythagoras*, quem *Plato* in omnibus veneratur, sacra doctrinarum *Mysteria* ab exactissima Mentis expiatione exordiebatur, & *Plato* similiter præcipit, ne arcana effunderentur in vulgum, ne *Vulgus* accepta pervertere vel contemnat, vel incidat in errores. Arcana autem Deitatis tutius ibidem censet verbis committenda quam literis, licetæ namque cuivis communia faciunt. Quibus verbis *Plato* antiquam

Iudeorum consuetudinem secutus videtur, qui *Mythicum* Legis sensum ab ipso Deo per *Mossem* non tam literis traditum, quam animis commendatum asseverant. *Pythagorici* certe id observabant, & *Pythagoras* ipse publicè vetuit *Philosophari*, ut Author est *Lysias* in *Epistola ad Hipparchum*. Quinimo *Dæme* filiz suæ propoliis monumentis, ea cuiquam extra familiam tradere vetuit.

IIIa

Porph. de
Abst.

Cor Numi-
ne velo,
capito,
& jō in-
genitacionis
sua
spectantur.

Quod Alci-
on fensit
quod apud
gibant.

Artem
purgatio in
qui capite.

Melissus
Pythago-
ra.

Mythia
Divina sunt
creanda.

Clement.
Nazian-
zenus.
Cantheri-
us.

Plato.

Illa vero cum multis pecuniis vendere hujuscemodi libros posset, noluit, sed egestatem & parentis mandatum auro potius esse & antiquius judicavit. Ajunt autem eandem morituram *Bithulæ* filiz suæ hoc idem præceptum dedisse; atque id omne, ne *Deitatis Mystéria* omnibus communia fierent. Quin vel ipsi Sacerdotes Hieromythæ seu sacrorum rituum præfides sacris instituti cærimoniis, eodem prorsus habitu, eadem ratione & modo sua Sacra instituebant. lege quæ de hisce singulis quam uber-

rime tradidimus in 3. *Tomo Oedipi, Syntagmate de Theologia Egyptiorum, & in primo Tomo de Origine superstitionis Egyptiacæ, Syntag. 3.* Nec non in ultima *Oedipi anacephaleosi*, aliisque innumeris locis quam diffusissime de talibus egimus. Porro ante se Columnas habebant *Hieroglyphicæ* prænotas; quibus Symbolis ad Divinum Numen analogis, non literalis sed Ideali sensu, Deum sollicitari arbitrabantur. de quarum expositione in sequentibus.

CAPUT IV.

Interpretatio Simulacrorum quæ Mumiz assuta adscribuntur.

Dixi supremum Numen *Hempe*, quem *Plutarchus Emet* corrupte dicit, varios secum tenere in Mundana Oeconomia administranda Affeclas, atque ex hisce, hos quatuor præcipuos veluti Consiliarios, quos *Graeci* Genios, *Egyptii*, Hemphazi Numinis Stipatores, & ad mandata ejus exequenda promptissimos Nuncios vocant; quorum primus *Florus*, sub Pueri forma, Mundi sensibilis geniale Numen notat, & signatur litera E. Secundus literâ F signatus *Χαρακτῆρ* Ⓢ, Caninâ facie conspicuus, vigilantissimum Anubicz seu *Hermeticæ*, quem *Anubis* vocant, Oeconomiz præsidem refert. Tertius sub vultu Accipitrino, quem *Thautum* vocant, Cornu pariter *Hammonis* insignitus; quo Solarem calorem, & inde in Mundo inferiori fecunditatem notabant. Quartum Leonino vultu formidabile, *Montphæ*, id est, Hylæi Mundi seu totius Humidæ naturæ præfides notat. Humida quidem Natura per hydrofchema signabatur, cujus hoc *Hieroglyphicum* ^{num} ex fluxu Aquæ indigitatum, & in omnibus *Hieroglyphicis* nil eo frequentius cernitur.

Atque hæc sunt præcipua Numinis

supremi Archetypi Affeclæ, quorum Schemata in 4. lateribus *Obeliscorum* inserebant Symbolis paulo post explicandis; Hæc in omnibus monumentis passim obvia spectantur; hæc *Mioniarum* Involucris assuebantur, quemadmodum videre est tum in hoc præsentis *Mumiz* hierogrammatismo, tum in aliis *Mumiz* paulo post adducendis. Atque hæc Numina circumposita *Mionis*, censebantur esse potentia ad conservanda Corpora contra omnem *Typhonie* potestatis violentiam remedia. Sicuti igitur in præsentis *Mumia* assuta vel depicta cernuntur; ita in aliis quoque ex *Egypto* in *Europam* à diversis ad me allatis *Mumiz*, signatis literis F G, F G figuris fol. . . ., hæc eadem *Hieroglyphica* paucis immutatis obvia sunt. Deinde in *figura* hic apposita eisdem Supremi Numinis Affeclas, non tamen reculato habitu, sub figura Humana, Canina, Accipitrina & Leonina una cum Globo alato, Divini Numinis symbolo, in Adyto quodam conspicies; & infra *Figura* III. Ritus & Cærimoniæ, quibus ad Numina atrahenda in Adytis utebantur, luculenter apparent. Vides eisdem qua-

tuor Genios *Horum*, *Anubim*, *Osirim*, & *Mophet* supplicantes Numini Supremo, per *Alatos* globos indicatos, & in medio quoque eundem *Horum* Cidari in capite vestitum, manibus Lituo & Scutica instructum, quibus veluti Averruncativis *symbolis Typhonia* vis adversa consistere non poterat, Supremi Numinis timore percussa. Sequitur deinde *Athyton*, undique & undique solito *Hieroglyphicorum* ornatu conspicuum: in quo *Sacra* sua peragebant Sacerdotes, linea veste induti, *Osiri* & *Isi*, illi Tutulo, huic Serpenterifero globo conspicuis, subtili habitu corporis ab omni superfluitate liberi. Quæ omnia persecuti sumus in *Oedipi* variis locis. Verum cum singulorum horum Numinum habitum Mysticum jam in *precedentibus* exposuimus, hic iis non immorabor. Vide paulo ante allegatam *Mumiam* A fol. in capsula medicati corporis, olim ex *Hollandia* ad me missam: in qua è regione G F reperies eadem Numina, partim sub forma genuflexorum, partim recto situ stantium: in cujus pectore, uti in *Gallie*, varii Circulorum seu Zonarum ordines ternuntur, quibus Cælestes Zonæ indigitabantur, uti diximus. Hæc eadem in sequentis *Mumie Schematis*mo olim à Magno *Etrurie* Duce ad me transmissio reperiuntur. Sed ut hæc melius intelligantur, *Mysteria* sub iis abscondita pandam.

Athyton
Omnis.

Sacerdotum
linea ves-
tes.

Mumia
tam *Theca*
sive *Capsula*
Hieroglyphicis
ornata.

Nota hic Lector duo considerari posse in *Mumiarum* constitutione, primò *Thecas* seu *Capsulas*, quibus Corpora variis *Hieroglyphicis* insignita reponebantur: Deinde ipsam *Mumiarum* multiplici fasciarum involucri vestitarum Substantiam: hæc uti omni *Hieroglyphico* apparatu destituta, ita interior tum *Capsularum*, tum *Mumiarum* Ornatus solus *Hieroglyphicis* splendescit. Prior *Capsula* scilicet exteriora involuta *Mumie* ornamenta colorum refert: Nam, ut *supra* ex *Diadoro* probatum fuit, singulis defunctis *Capsula* parabatur, pro qualitate & conditione hominum minoris vel majoris pretii, quæ semper aut Numi-

Fig. III

Fig. IV

nis, cujus custodiæ tradebatur, effigiem referebat, uti in primo *Figure presentis* Schematismo patet. Ubi vides *Fœminæ* imaginem velo polymito, & vario striarum ordine velut *Phrygio* quodam opere contexto spectabilem, cujus pectus variis Circularibus limbis visendum; infra quos figura *Fœminea* extensis brachiis, cujus manus utraque *Penna* instructa est; sequitur deinde trinus *Alarum* ordo; reliquum corpus turbinato ductu in varias *Zonas* reticulato opere, & proportionata diminutione distributum, abit: in cujus medio *Columnarum* discrimen *Hieroglyphicis* *symbolis* refertum descendit, & altrinsecus F & G eadem supradicta sex *Numinum* Schemata ponuntur. Sed quidnam tam mysticus Apparatus sibi velit exponamus.

Hieroglyphica
Mumiarum
Tabula II.
Nordonia

Figura *fœminæ Isidem* refert, unâ cum

cum *Apotropæis* Numinibus, uti *Pephan* variegatum, sine quo nunquam cernitur, ita superque demonstrat. *Septem* limbi Circulares, quibus pectus ornatur, *Septem* Orbites seu Zonas cœlestes notant, in quarum receptacula animam migraturam putabant. Ultimus Limbus plenus est *phallis* oculatis, & notat Cœlestis firmamentum genetricarum ra-

tionum Ideis refertum, quas per reliquos Orbis usque ad Terram, quæ per *Circellum* apte notatur, transmittit. Totum Corpus reticulato amictu, & turbinato ductu versus Inferiora descendit; quo indicatur, Naturam oculis & subtilibus rationibus veluti implicari, & perplexam reddi inaccessamque. Figura verò infra limbos constituta *lypem*, cujus *Isis* ministra est, sive *Fiandini paternum* ex tribus Triadibus compositum notat: quæ quidem apte per *trium Alarum* ordinem, id est, diversos Intelligentiarum choros (uti in *Theologia Ægyptiorum* docuimus) signatur, quibus universum Mundum administrat. Brachiis extensis cum reliquo corpore *Cruce* exprimit, qua in omnia Mundi membra Influxus significatur; *Pennam* utraque manu tenet, ad Celeritatem operationum ostendendam; *Pere* tumet, quia Genitalibus principis fœta est; *Sedet*, quia Dominium in omnia habet; *Circulam* in capite gestat, quia Divinorum maximum; *Isidis* pectori insidet, quia in Natura rerum, quæ *Isis* est, maximè se spectandam præbet. Infra hanc intra tres Zonas sex *Averonica Nionna* ponuntur, quorum custodiæ ac Tutelæ corpus commissum est, uti *laquei*, quos manibus tenent, quibus adversarum Potestatum vim ligare dicuntur, monstrant. Quorum prius sub forma pueri *Horion* notat, secundum sub forma Canina *Anubin*, tertium ingeniculatum, *Nempton*; quartum Cynocephalum, sive *Isin* Lunarem sub forma Cercopitheci refert; quintum sub forma Accipitris, *Ofirni*; sextum pariter ingeniculatum *Arverin* significat. Atque hæc sunt Numina, quæ Animarum per Zonas traductionem perficiunt; ut proinde in omnibus fere *Monis* ea de causâ depicta cernantur. Hisce enim *Symbolis* ea defunctis propitiâ reddi, & ad nienda corpora exadantenus anxie allici existimabant. Limbus vero *Hieroglyphicis* intermediis *Hymnis* seu *Aspirationem* continet, quibus ad Corporum anclam dicta Numina compellere se posse credebant; quæ

lynga
ministra
Isis.
Fiandini
Paternum.

Nephite.

hic

hic libenter symbolatum explicarem, si fideliter essent incisa; verum cum hæc in sequentibus distinctius exhibitum simus, eo Lectorem remittimus.

Alteram formam Operculi secunda Figura Tabulæ exhibet, & est Cista li-

gnea, Hieroglyphicis vacua, nisi quod fœmineum vultum cum velato capite monstrat; intra quam ponebatur falciis involutum cadaver, conditumque uti in Figuris supra positis patet.

Sed jam quid Mysticus hic habitus

Horus
descriptus quæ

significet, ostendamus. Prima Figura signata littera E, sub Humana forma Horum notat, Osiris filium; mystice, Sensibilis Mundi geniale Numen. Sub pueri forma pingitur, quia Mundus perpetuis alterationibus, generationibus & corruptionibus obnoxius quotidie & quotannis quadantenus renascitur ac rejuvenescit. Quid Zone, quid Retentus habitus, quo involvitur, sibi ve-

lint, jam dictum fuit. Nota vero sub mento existens *Persee folium* est, quod, teste *Hor*, Linguam ob similitudinem notat, & linguam foras extensam ex imo cordis (cujus *Persee fructus* symbolum est) per guttur propagatam occulte significat: quo innuebant Numen in Oraculorum consultatione, ad responsa quærentibus danda promptum: & fere semper *Apotropæi Genii* appicta vide-

Horus

videtur. Cum enim Numen Supremum lingua non utatur materiali, eandem in Simulacris, quæ à Diis per magicos attractus animari videbantur, exercitam finire; quæ omnia pulchre descripta habentur apud Hieronymum. Alexandr. in Tabule Helice expositione.

Secundum Schema F Numen κυνόμορφον, id est, Canino capite expressum, denotat Anubin, seu Mercuriale Numen, quem præter inventionem rerum, custodem quoque Muniarum sive animarum ad feliciorum cœlestium Zonarum, quæ per Circulos sigillis signatos notabantur, vitam possidendam Ductorem censebant: quæ sane pulchre exprimuntur Oedipi Tomo III, in Tabula Bombina seu Mensa Asiaca, auctoritate Macrobius: ubi litera D Canis sedentis figuram cum sistro exprimit: qui quidem eo loco nihil aliud notat, quam Horizontis lumine Solari destitutum, sive Portæ magnæ Occiduae Custodem. Ad stipulatur hæc Plutarchus lib. de Osir. & Isis: Circulus, inquit, significans, quem Horizontem vocant, Anubis est: & non immerito Cani comparatur, eo quod Caelo Terræque poleat: & in hac significatione eandem apud Ægyptios vim habere videtur Anubis, quam apud Græcos Hecate. Sistrum impositum habet, Typhonis malignitatis sive αἰθερίας Dæmonis, quem sonitus Sistris profigare dicitur, symbolum, uti alibi ample expositum fuit; huius enim vigilantia Horus Sol, id est, Harmonia & διοργανία Mundi sensibilis (quam Figura E in Oedipo loco paulo ante allegato exprimit, & patet idem ex supra dictis) in suæ perfectionis statu conservatur.

Quæ eadem exprimit in Tabula illa Bombina Anubis ἀνδοκυνόμορφος, Canina facie transformatus, qui manibus pendulis efficaciter contractis, in capite Globum cum Serpente ex eo emergente & pennâ Ibis eidem superposita, gestans, Portæ Occiduae adstat: quæ quidem nihil aliud, quam Anubidis in utriusque Horizontis confinio, Vigilantiam notant,

ex ejus efficaci operatione, inferioris Mundi Oeconomia conservatur, & Typhon in absentia Solis omnia maligna attentans, id est, Crocodileæ Typhonis vis Ibis penna veluti sideratur & extinguitur. Hanc ob causam Ægyptii, Horo teste, foribus templorum simulacra Anubidis, veluti Sacrorum, Deorumque Osiris & Isis Custodis, admovebant. Vide quam aptè id in citata Tabula, figura Anubidis Cynocephali, Aræ seu columnæ impositi, & ad Magnam Occidui Solis portam veluti vigilantis, Typus exprimat: ut hinc proinde suam ille Hecatinus Cerberus apud Græcos & Chaldeos, originem invenerit.

Sequitur 3. Schema H simili prioribus habitu vestitum, nisi quod capite ἰερεκόμορφον exprimat, id est, Accipitrinum rostrum exhibeat, censeturque esse Solare Numen, uno Hammonis cornu conspicuum, quo Solaris caloris vis in hylæo Mundo fecunditatem notant. Nam, teste Hermæ apud Eusebium, ὁ Θεὸς τὸ ἰὼ κεφαλῇ τῷ ἰερεὶ ἐξεί, Deus caput Accipitris habet. Verum cum hæc omnia innumeris locis in Oedipo exposita sint, ad illa Lectorem remittimus.

Sequitur quartum Schema G λεοντόμορφον Leonino capite insigne Numen, quod Ægyptii à dominio humidæ naturæ, Mophtæ vocant; Myltæ quoque Canub, id est Canopum Ægyptiacâ linguâ indignant.

In urbe Canopo Oraculum fuisse celeberrimum Paulanias refert, ad quod undique confluebant de rebus futuris consulturi Ægyptii, & de Canopo Plutarchus, & ὁ Ποσειδὼς Ἡεράκλειος τὸ χρησῖον ἐν Κανόπῃ Πλάτωνος ἡγνέμενος ἐναι, id est, Et Ponticus Heraclius Oraculum in Canopo Plutonis fuisse existimat. Plutonem autem Græcorum cum Serapide Ægyptiorum passim confundi, multis jam locis dictum fuit. Serapidem autem & Canubum eundem esse inde patet, quod quem Ægyptii communi voce Serapim, cum Sacerdotes & Mystæ ar-

E cano

Hieron.
Alexand.

Horus.

Macro-
bius.

Canis fe-
dentis si-
stra.
Plutar-
chus.

Anubis
apud Ægy-
ptios idem
quod Hecate
apud
Græcos.

Trifone-
gillus.
Eusebius.

Oraculum
in urbe Ca-
nopo si-
gnificans.
Paulanias.
Plutar-
chus.

Serapis
idem.

cano nomine $\kappa\alpha\tau\alpha\beta$ dicunt, quasi diceres, *Subterraneorum aquarum Numen*. Et quoniam *Aqua* Ignis spiritibus seclusis vim fecundativam obtinere non potest; hinc dictum Numen Igneo cultu prosequuntur, uti ex Statua in iconismo Canoporum ultimo Tomo Oedipi, *Synag. de Canopis*, satis apparet, quæ Pileum in *Cucurbitæ* formam adaptatum portat, signum Humoris abundantie, cui præest: præterea *amictu simplici* & nullis rugarum plicis asperato induitur, quo Simplicis Elementi ratio exprimitur. Manu dextra *flammam* eventulare videtur, quo Ignea portio, quæ Aquis Numinis beneficio inferitur nō-

tatur, utpote sine qua rerum generatio effectum suum non fortitur. Cultum vero Igneum eidem exhibendum *lucerna* apposita notat; Universum vero sua virtute Calido-humida ad vitam rebus omnibus concedendam pervadere, *hexagona figura* Abaci impressa lateribus abunde docet, quod Universi Elementaris *symbolion* esse in *Arithmetica* ostendimus: & confirmat quod Oraculum *Serapidis* de seipso dicit, teste *Opfopæo* fol. 69 in lib. de Oraculis:

$\Sigma\phi\alpha\iota\delta\eta\ \mu\upsilon\theta\ \kappa\tau\ \delta\alpha\mu\alpha\ \Theta\epsilon\varsigma\ \kappa\alpha\tau\alpha\lambda\alpha\mu\pi\epsilon\iota\alpha\iota\ \alpha\gamma\eta$

Opfopæo
p. 69.

Ηλθε

Ἡλθε γὰρ, ὑπὸ δόλοισι μέγας
Θεός, ἰδὼν ἱμάθ
Κάρτε· αἰσιν αἰσίν, λαμπρότα
φλογιοτόρεσσον,
Βόρυχον ἐκ κεφαλῆς πᾶσι, χα
ρτοῖσι μετ' οἷσι
Ἀμφὶς ἱανόμενος, πλοχμοῖς δ' ἰ
ερίσι φημί.

*Clara quidem per domos Dei splendet
lux:*

*Venit enim, occurrit magnus Deus,
vidit mentem*

*Robor inexspugnabile, lampadem uren
tem Tyrannos,*

*Circumponit ex capite summo, micando
vultu*

*Undique exhalationem, circumque sacris
menti.*

Canubition vero Numen, teste Suida,
omnium Deorum maximum habebatur,
eò quòd quacunque in cætera Æ
gypto Numina essent, in hoc uno exhi
berentur, quemadmodum de se ipso lo
quitur per *Oraculum* teste Oplorocho in
Oraculis Veterum, fol. 7.

Ἡλιος, Ὀρ, Ὀσερ, Ἀναξ,
Διόνυσος, Ἀπόλλων,

Ὀρῶν καὶ καυρῶν ταμίης, ἀνίμενος δ'
καὶ ὁμῶς.

Ἡς ἐκ τῆς πολυάστρου ὑψώ
σεως,

Ζαφλεγγών ἄστρον βασιλίδος, ἡδ'
ἀθάνατος πῦρ.

Ego Sol, Horus, Osiris, Rex, Bac
chus, Apollo,

Tempestatum & temporum promus,
ventorum & imbrum:

Auroreæ & noctis multum stellata ha
bens regens,

Vale flammam mentium astrorum rex, &
immortalis ignis.

Ἰδὼν πολυόνοισι κολῶσι γαίαις
διαπύρρει,

Λεοφθῆς, αἰδοῦντος, ἀμύττω, ἀν
φίλκτες,

Ὀυδόμενος μὲν λόγῳ χωρὶς ἄλλου,
ἐκ πυρὶ καίει

Τῶν Θεῶν: μικρὸν δ' ὁμομερὲς ἄγ
γελος ἡμεῖς.

*Aque liquor amigerit: feminibus refert
tus, & sinus terræ penetrant:*

*Ex se ipso ortus, à nemine doctus, sine
matre, inconvulsus,*

*Nomen ne verbo quidem capiendum, in
igne habitans:*

*Hoc Deus est: Modica autem Dei
portio Angelis nos.*

Hæc itaque sunt quatuor præcipua Æ
gypti Numina, singula *Velo sacro* & *reticulate* habitu sine ullius exitiui mem
bri expressione veluti involuta: notant
latens Divinitatis abditiā & inaccessi
bilem naturam, uti in præcedentibus dixi
mus. Quibus *symbolis*, veluti Supremo
Numini congruis id ad ipsorum votis
obsecrandum fortius allūci arbitra
bantur. Unde & in Adytis eo sane mo
do, quo in *Adytis* expressa sunt, ea de
pingebantur, ut sequens Schema docet.

Vides in Adyto trilatere in medio
Numen, *lituo* & *scutica* instructum, cū
jus Figuram habes fol. 29 numero IIII
signatam simili circumstantium quatuor
ē lateribus Numinum forma: & ut upo
verbo plura concludam, *αὐτοῦ* *κρυφ*
ιστοῦ *λεοντομορφῶ* figura exhibitā,
quæ prorsus eadem cum *Gallicana Mu*
nia sunt: una cum *Globo alio* singulis
lateribus supra inscripto: sunt enim, uti
Porphyrius dicit, veluti excubitores &
custodes funeris, & animarum post re
cepta corpora in *Zonam* illis congruam
transportatores.

CAPUT V.

De Cerimoniis, quibus & *Mumias* & Affeclas *Mumiarum Statuas*, ad *Oracula* constituenda adornabant.

§. I.

De Oraculis & Polymantia ab Hieromantis ad attractionem Numinum inventa.

Humana mens semper appetit summum bonum.

Humana mens, uti perpetuo desideriorum æstu agitur, ita bonorum quæ desiderat, perpetua spe vivit, & dum spirat, sine intermissione sperat, videlicet *summum* aliquod & præstantissimum *bonum*; quod cum extra *Deum Opt. Max.* dari non possit, hinc perpetua anxietate, curâ, doloribus, & laboribus involvitur, & veluti *Oceanus* quidam decumanis fluctibus agitur, in perpetua inquietudine versatur. Est autem duplex *boni* ratio, circa quam omnes hominum machinationes, omnis veluti in cardine quodam volvitur industria, *bona* videlicet corporis & animi. *Bona corporis* sunt Pulchritudo, perfecta corporis Sanitas, & voluptas; quæ cum vel sine rerum ad vitam honeste instituendam necessariorum possessione non conservari, vel sine Divitiis obtineri non possint, mirum non est, tantam omnium Mortalium *auri famem* esse, tantum in divitiis acquirendis studium. Harum enim possessione mox omnium bonorum ubertate se repletum tri confidunt, omnium ærumnarum expertes. Quia tamen & hæc minime hominem satiant, hinc *bona animi* corporeis conjuncta desiderant, cujusmodi sunt Scientiæ, Honores, Dignitates, Potentia; quæ omnia cum incertos in tam instabili fortunæ rota exitus fortiantur, inde est quod plurimi in impenetrabili futurarum rerum suarum statu incerti, & inter spem metumque

Bona corporis & boni animi.

fluctuantes, tanto studio futurorum scientiam appetant, ut ex ea videlicet addiscant, *quid de se futurum sit*, & an de *bonis* illis recensitis solidum quiddam sibi promittere possint.

Futurorum scientiam appetit homo.

Novit id humani generis hostis diabolus, & callidus dolorum architectus; qui tam multiplices pedicas pandit, quam multiplices sunt humanarum machinationum appetitus: ut tandem *sub spe scientiæ futurorum* homines adoriatur, adortos irretiat, penitusque sui juris faciat. Sunt autem duo potissimum *retia*, *Astrologia* & *Polymantia*. Priori docet *fortem*, quam quisque à primo nativitatis suæ puncto nactus est ad bonam vel iniquam fortunam; posteriori, veluti sub quodam naturalium causarum velamento, *varias divinationum species exhibet*, quibus incauti, dum *bonum* prosequi, vitare *malum* inconsultius appetunt, *eterni boni* possessione merito privantur. Has itaque artes primus in orbem, magistro diabolo, introduxit *Cham Noë* *Cham primus intro-* *duxit Astrologiam & Polymantiam.*

Astrologia & Polymantia. Demones divini deservi-

Ægyptii itaque, doctore *Mercurio* putabant, præter Deos Cælestes, Naturas quasdam homines inter & illos medias reperiri, quas *Angelos*, *Demones*, vel *Genios*

Genios Ægyptii colant.

nios aut *Terrenos Deos* appellabant; quibus omnium *Oraculorum* ortus, & interitus causam attribuebant; adeoque *Oracula* tam diu durare, quam diu dicti *Genii* in *Status*, quæ *Oracula* fundebant, morarentur; eademque perire, cum *Simulacra* à *Genio* seu *Dæmonibus* destituerentur. Hoscæ verò *Genios* regionem inter Cælum & Terram interjectam incolere atque ex herbis, lapidibus, aromatis, aliisque terrestribus materiis vim Divinitatis naturalem in se continentibus consistere asserbant; & uti prope nos habitantes, nobis amica cognatione jungi, atque amore singulari erga humanum genus affici, ita hominibus prout illorum natura fert, variis diversisque modis auxiliari putabantur, fortibus futura prædicendo, aliaque ad nos pertinentia curando. Quocirca in *Status* quoque ab iis ritè instructas ingrediebantur, & ex illis responsa consulentibus dabant, multosque in annos in iis morabantur, tanto libentius quanto *Status* ex materia iis congruentiori factæ essent; & quanto eos *Sacrificiis*, *Hymnis*, *Laudibus* & *Harmoniis*, veluti unicis *Geniorum* illorum illecebris, magis placabant, tantò eos facilius sibi obsecundaturos credebant.

Quæ quidem ita se habere, copiose docet *Hermes* in *Pimandro*, causamque assignat. Cur tanta in *Dæmones* *Genios*que potestate polleat homo, & cur ejus dominio tam facile se submittant: Cum enim, inquit, *Homo animal* sit venerandum, magnamque *Mundi* miraculorum ex omni natura miscella constitutionem, cælesti, terrenam, mortali, immortalis, *Inferioribus* *Superioribus*que position sit; parte quidem quæ ex anima, sensu, spiritu & ratione constat, *Divinus*; parte quæ ex igne, aëre, aqua, terraque conficitur, *Sublunaribus*; sit, ut cum se ipsos ob eas res quas mortalis portio appetit, cupiditatibus animo à corpore veluti abstracto separât, veluti in divinam quandam essentiam transformatus, vel *Cælestibus* præstantior, vel dignitate par evadat; eamque potestatis plenitudinem acquirat, ut quænamadmodum *Deus Cælestium* *Deorum*

effector est: ita *Homo Deos* illos qui terrenis affiguntur habitationibus, efficiere possit. *Statuas* videlicet animatas sensu & spiritu plenas, præstareque *sutoriorum*. Quæ quidem *Mercurius* in *Pimandro* silius prosequitur. His subiungit quoque, *proavos suos perfectam Cælestis Dei notitiam non habuisse; cognatum Deo, Deos terrenos non carassent; sed sat incertos de illis, ita à Divina religione valde aberrantes artem, quâ Deos efficerent excogitasse, Statuasque extruxisse, in easque, cum ipsi animas creare non possent, Dæmonum vel Angelorum animas evocasse: quæ quidem vocata advenissent, tum quia horum hominum magna vis erat, tum quia Angeli & Dæmones tantam cognationem cum hominibus habent, ut ad obsequium eorum propria naturâ traherentur.* Atque hæc est *Mercurii* de *Oraculis* sententia, quam ex *Pimandro* exceptam paucis explicandam duximus; cætera quæ amplius profequitur in citato loco lector vident: ubi & causas defitionis *Oraculorum* magnis tenebris involutus, impie explicat.

Nam *Oracula* defutura pronuntiat, quando homines religionis expertes impii evadent; neque enim tunc *Idola* colent, neque ea fabricabunt, neque in illis animas *Dæmonum* introducere valebunt. *Dæmones* verò cum se neglectos viderint, ab antiquis etiam *Status* decedent. Ubi *Oraculorum* defectum, hominum vitiiis & *dæmonum* indignationi potius quam *Divinæ* potestati ascribit.

Rectius sane, tamen impii, *Porphyrius* & *Plutarchus*; quorum uterque causam defitionis *Oraculorum* in Christianam Religionem conjicit: ille quoque verbis aperis fatetur, *Mortales* ex quo *Jesus* colitur, nullam ex *Dei* utilitatem sculisse. Non igitur humanæ indultitiæ defectu, aut negligentia *Oracula* defierunt; sed unigeniti *Fili* *Dei* in terram adventus unica causa fuit, quò depulsa tenebrarum potestate, viribusque quibus humanum genus fallere solebant *Dæmones*, ademptis æterna *Mundo* veritas illuxit. Quod & *Pythius Apollo*

Tripliciter
statuas
defectum de
Oraculorum
defectum
causa.

Porphyrius
Plutarchus
causa.

Oracula
defectum.

Genio
tam loco
habitationis.

Genio
tam loco
habitationis.

Tripliciter
statuas.

Genio
tam loco
habitationis.

Nicephorus Callistus.

Apollinis responso de Oraculo- rum desolatione.

pollo vel inivitus fateri coactus est: cum enim, *Nicephoro Callisto* teste, is à *Cesare Augusto*, Quis in Imperio sibi successurus esset, interrogatus diu tacuisset, atque iterum iterumque respondere silentique causam aperire roicaretur, in hæc tandem verba prorupit:

Me puer Hebræus Divos Deus ipse gubernans

Cedere sede jubet, tristemque redire sub Orcum:

Aris ergo dehinc tacitus abscedito nostris.

Lactantius Firmianus.

Addit *Lactantius Firmianus*, tantam suiffe suis temporibus *Crucis* virtutem, ut cum *Idololatæ* Diis immolare vellent, si qui fronte *Cruce* signati adessent, nec facta litare, nec à Vatribus ullum responsum habere valerent.

Sed ut ad institutum revertamur, *Errant Oracula* memorata omnium divinationum & totius superstitionis radix & fundamentum. Neque enim *Dæmon* semper sensibili voce responsa dabat, sed signis quibusdam, quid vellet, aperiebat. Hinc emerferunt primum rituum & *Cerimoniarum* variæ species, quibus ut futurorum conscii fierent, veluti præviis dispositionibus animum purgare solebant: deinde ad vanas observantias conversi, omnia pro auguriis habebant obviarum rerum ludibria. Verum explicemus singula. In omnibus fere *Ægypti* Nomis *Oraculum* fuisse reperio, à quo responsa de variis eventibus acciperent consulentes: neque tamen singula *Oracula* de singulis sibi propositis respondebant, sed de iis solummodo rebus quæ naturæ eorum consentaneæ erant. Hoc pacto *Oraculum Serapidis* circa ea quæ Terræ cultum con-

cernebant, *Anubidis* circa ea quæ *Scientias*, *Hori* circa ea quæ bona *Corporis* & *Animæ*, *Isidis* circa ea quæ aut *Nilum* aut fecunditatem concernebant, consulebatur. *Ammonis* vero in *Lybiæ arenis* constitutum *Oraculum*, uti celebrissimum omnium, ita de quibusvis rebus sibi propositis responsa dabat. Ab his *Oraculis* quatuor alia in *Græciæ* magni nominis *Oracula* prodierunt, seu potius execranda ad hominum animos fascinandos suscitata sunt *Sacraria*; *Delphicum* in *Ionia*, in *Lebadeo* *Triphonium*, in *Milesia* *Branchidicum*, *Sabeum* in *Phocidæ*; præterea *Amphiarai* in *Attica*, *Sebuticum* *Latone* in *Butho* *Ægypti*, innumerisque aliis locis constituta. Quæ omnia responsa dabant locis obscuris, obsessisque à malignis Spiritibus, voce, somnis, gestu nutuque *Statuarum*, sonitu, tinnitu, vel aliis signis: cedeabanturque vel ab ipso *Dæmone*, vel à *Pytho-nibus*, *Sacerdotibusque* spiritu fatidico afflatis: qui à specubus, fumis obscuris, & profundis horribili sono & strepitu irruerant in *Enthusiastas* specie ignis, quo circumquaque involvebantur, & in furem acti, cum palpitatione omnium artuum, inversis oculis, & ore distorto effabatur ea, quæ *Dæmon* illis suggererat. Hoc pacto superstitionum *Architectus* sese furim per *Idololatiam* in animos hominum insinuans, illis variorum rituum & cerimoniarum devotiones inculcare satagit, quibus simplices mortales, suos *Commentitios* Deos sub pietatis & virtutis prætextu colerent; ut sub his titulis per omne genus impietatis & nequitiae illos voluaret, pollueretque, atque adeo debitum *Deo* honorem ad se derivaret.

Græcorum Oracula celebrata.

Oracula in omnibus fere Ægyptiorum Nomis.

Ægyptiorum Oracula celebrata.

§. 2.

De Herbis & Lapidibus ab Hieromantis in
adytis usurpatis.

Herbis uti-
lissimis Ro-
gati in
jura.

Ægyptios ut plurimum herbis in
sacris usos, frequens Hiero-
glyphicarum herbarum passim
in Obeliscis, & Tabula Isiaca occurren-
tium multitudo ostendit. Putabant enim
Ægyptii, singulas herbas suos sibi appro-
priatos præfides Genios habere, qui cum
summâ curâ & amore erga res fidei suæ
commisissas ferri crederentur, eos hujus-
modi rebus consequenter trahi, & ad
arcana revelanda prævis sacrificiis iusti
posse, atque hoc vi quâdam ipsis herbis in-
sita effici putabant, cum opinione eorum
nihil aliud essent, quam particulæ quæ-
dam Divinitatis. Verum hæc doctrina
ut Orthodoxæ Doctrinæ è diametro
repugnat, ita merito veluti totius super-
stitionis radix jam dudum proscripta
exultat. Siquidem herbe hoc pacto, non
tantum Virtutes naturales operantur,
sed tantum signa quedam sunt, ex pacto
implicito vel explicito ordinata, quibus
positis Dæmon se sistit. Si enim per
efficientiam naturalem Genios attrahe-
rent, necessario in ius vim aliquam im-
primerent; sed cum Corporearum rerum
ad Spirituales substantias nulla in-
termediet proportio, utique Spiritua-
lis substantia, impressionis virtutum,
qualitatumque naturalium Subjectum
esse non potest, quo vi naturali attra-
ctus hujusmodi prodicatur: sed moralis
causa solummodo intervenit, eò quod
Dæmon herbis veluti, signis quibusdam
ex pacto compolis, ad condescenden-
dum concitetur. Quod itaque Ægyptii
Asiaphoride herba, aut Cnebisone, aliisque
paulo ante demonstratis, Deos evocare
consequenter; Theangelide herba poti,
futurarum rerum evenus prodiderint;
id certo virtutis naturali dictarum herba-
rum minime adscribendum est, sed, ut
dixi, pacto, quod per herbas veluti si-

gnum quoddam expressum pangebatur.
Quæ omnia S. Augulbinus lib. 21 de
Civit. cap. 6 his verbis docet: Illicio-
tur Dæmoni ad habitandum per creaturam,
quæ non ipsi, sed Deus condidit, delectabi-
libus, pro sua diversitate diversis, non ut
animalia cibis, sed ut Spiritus, lignis, quæ
cuiusque delectationi congruant, per varia
genera lapidum, herbarum, lignorum, ani-
malium, carminum. Ita Ægyptii Menta-
stro utebantur ad cognoscendum in cu-
jus Planetæ tutela sis. Modum operan-
di vide apud Apuleion c. 9. de viribus
Herbarum. Utebantur & Moly, Mithri-
datio, Scordoti, & Centaureo, Magicis her-
bis, suis in sacrificiis, Plinio teste l. 25. c. 10.
De Omami herba cum Lupi sanguine
mixta, quid præstiterint Ægyptii Magi,
Phitarcus de Osiride & Iside recitat, &
nos fute in Obelisco Panphilio exposui-
mus. Hujus quoque farinæ sunt Æthio-
pis herba, quæ amnes & stagna siccat
conjectu, tactu omnis clausa aperiri opi-
nabantur, & hermenude conjecta in aciem
hostium trepidare agmina, & terga ver-
tere. Latacem plantam à Regibus Per-
siarum Legatis dari solitam, ut quocun-
que venissent, omnium rerum copia
abundarent, Ctesias memorat. Circa
herbarum quam Verbenacum appellant, te-
ste Plinio lib. 26. cap. 4. Magi mirum in
modum insaniunt, hac peruncios im-
petrare quæ velint, febres abigere, ami-
citiis conciliare, nullique non morbo
mederi. Dioscorides lib. 5. & Gal. lib.
2. Antid. ajunt plantæ genus esse, Cres-
sam dictam, unde Toxicum fiat: Ένιαυ-
τὴς Ἀντὶ τοῦ ἐγγενέσι τελευτῶν δα-
πανρα, δὲ συγκυμίσαι χρῆσαν ἑο-
ταίλω. Nonnullæ ceremoniæ sacrorum, quæ
fieri ad vaticinia postulantes: herba Cressa
conserenda est, καὶ πλεον Αἰγυπτίους, &
δῆλον

S. Augu-
stinus.

Apuleius.

Plinius.

Phitarcus.

Ctesias.

Plinius.

Diosco-
rides.
Galenus.

Herbis uti-
lissimis Ro-
gati in
jura.

Herbis uti-
lissimis Ro-
gati in
jura.

Phar-
thas.Calli-
sthes.Herba
Aegypti-
aca.

Piscus.

ἰσὶς Ἰβίακον, & Ala Aegyptia, & Os
Iliacum. Non multò saniora sunt, quæ
apud *Pharathon* legas lib. de *Flonuni-
bus*: In *Ochydone Astolie* monte herba
Myops nascitur, qua si quis in aquam
conjecta lavet vultum, excæcabitur; si
Dianam placaverit, visum recuperabit.
Zacrus herba in vinum injecta illud in
aquam converteret. Meminit & *Calli-
sthenes* de *Rebus Alexan.* Nectanebum
Regem Aegypti herbam ex solitudine ac-
cepisse, quam efficacem ad somnum molen-
da esse sciebat, qui ex ea succum exprimens,
fecit *Amagnum* in cera *Muliebrem*, ei-
que nomen inscripsit Olympiadis, accen-
sæque lucerna ex herba *Dæmones* execra-
tionibus ad eam rem idoneis invocavit, in
Olympias sibi videretur *Hammonis* am-
plexibus firmi: Verba Græca sunt: καὶ
λαμβάνει βοτάνην δὴ δὲ ἱερὴν καὶ
ἡπίστου πρὸς οὐνεροποιίας, καὶ ἄψας
λῆχον δὴ δὲ βοτάνης ἐπικαλῶν ὁ-
κοις τὴν πρὸς τὴν πεπονημένην δαί-
μονας, ὥς φασὶν αὐτῶν τὴν Ὀ-
λυμπιάδα, καὶ θεωρεῖν πεπλημῶνον
αὐτὴν τὴν Θεὸν Ἀμμωνα. Herba *Osi-
rites*, quam Divinam non in vivos mo-
do, sed etiam in mortuos habere poten-
tiam, rebantur, Umbras ad percunctan-
dum usos *Aegyptius* *Plinius* testatur lib.
3°. c. 2. Ex quibus omnibus patet, her-

bas *Magicas* nulla virtute naturali ad di-
ctos effectus, quos ipsi contingere pu-
tant, prædicas esse, sed *Dæmones* ad il-
los veluti Signis quibusdam, ut dixi,
commotos, effectus præstare; quod ex
circumstantis facile deprehendes; cum
sine superstitione, aut *Astrologicis* ope-
rationibus nihil hic fieri videas. Unde
ea non immerito *Theophrastus* *ἄνθι-
σσεος καὶ ἀμβροσίσεος, νεκρὰ καὶ ἀνέ-
διδυτα* vocat.

Theo-
phrastus.

Sed progrediamur ad *Lapides*, in qui-
bus eadem quæ in plantis consideran-
da occurrunt. Inter *Aegyptios* *Lapides*
erant hi compressis memorabiles, *Anan-
chites*, & *Atizoci*; per priorem, *Plinio* *Minus*.
teste, Deorum evocabantur imagines,
per alterum gestantes eum invisibiles
reddebantur. Verum qui rationes no-
stras paulò antè allatas probe intellexerit,
videbit hæc nulla ratione consistere
posse, neque ea vi naturali peragere, sed
Dæmonis ope, qui *lapidibus* tantum vel-
uti *Signis* quibusdam ex *pæsto* positis ute-
bantur. Verum cum de *lapidibus*, uti
& de *Animalibus*, in *Obelisco Pamphilo*
amplissime tractatum sit, cò Lectorem
remittimus. Nullum itaque sacrificium
sine herba, nullum sine *lapidibus*, aut *aro-
matibus* libamen offerebatur; hujusmo-
di enim sola Numinis alicujus trahendi
effectum, præstare posse opinabantur.

Lapides
Major
et Aegy-
ptios.

§. 3.

De Statuis quas *δοντοποιίας* siue *Averruncas* vocant,
uti & de multiplici *Amuletorum*, quæ in
Aegyptiæ utebantur, confectiōe.

Telema-
ta, Amu-
leta, Phy-
lactera,
Pescapra
quæ.

Quin *Telemata* siue *δοντοπι-
σµατα*, *Amuleta*, quæ & *φυ-
λακτεία*, *παιστηµατα*,
παιδάµατα, *περίσπαστα*, dicun-
tur, sunt, variis in *Ordipo* locis abunde si-
gnificatum fuit. Erant enim *preserva-
tiva* contra omnium malorum occursum
remedia, *Dæmonis* ope instituta, & ab

Aegyptiis, variis modis, modis, modis
& caerimoniis consecrata: Unde &
θεουργία *Magis* pars originem invenit.
Erant autem *duplici* generis, *Majora*, &
Minora: *Majora* & immobili posita so-
lidata, in publicis locis urbium, templo-
rum, cœmeteriorum, tum regionum
clausuris, ad hostium arcendos insulatus, &
ἀντι-

Amuleta
duplex ge-
neris, ma-
jora & mi-
nora.

αὐτοχρῆστας δαμῖνον κακῶν γυν chudendas ponebantur. Quæ apprimè exhibet *presens Schema*, à doctissimo Nardio mihi communicatum, Figura *χρῖσμοσφος*, velata cervice, & in *Commun* inversum habitu: *Amunus* est, Numen *Διὸς Ἰσίου*, dextrâ lituum, alterâ *flagellum* gestat, quo dum adversæ Potestates dispelluntur, rerum temperies & harmonia consiluit. Sed vide quæ de *Amunone Ægyptio* uberimè disceptavimus *O. Ipsi Tom. 1. Synt. 3. Capit. de Amunone*, & in *Astrologia Ægyptiorum de Signo Arietis*. Minora & portatilia in domibus, in collo, pectore, manibus hominum, animaliumque ad malorum avertuncationem portata serviebant. Quæ ut intelligantur,

Sciendum est, *Hieroglyphica symbola*, non tantum rerum altissimarum sublimiumque de Divinitate mysteriorum Significativa, sed & Effectiva fuisse mirandarum, quæ per ea fieri putabantur, operationum. *Hieroglyphica* itaque *Obeliscis* insculpta non tantum, ut dictum est, abdicam de Deo Numeribusque Theologiam, eorumque in Mundana hac monarchia officia & ministeria exhibebant; sed & præterea malorum Geniorum machinationes & *αὐτοχρῆστας*, in virtute potentium Angelorum, Supremique Numinis summa potestate, quæ sub iis exprimebatur, arcere credebantur. Unde ut effectum suum fortirentur, prius magno rituum caeremoniarumque apparatu per Sacerdotes consecrabantur: Quo peractò, nullam malignam Potestatem, aut *Ægyptiæ Telluris* infestam potentiam consilere posse, sibi pollicebantur. Imo Symbola, uti in *tertio Tomo Oedipi* demonstratur, ita apposite benignis Geniorum coetibus applicata erant, ut similitudine naturæ & amica quadam cognatione, quam ad res per Symbola expressas obtinebant, attracti, vel inviti *Ægyptiaca Telluris* contra contrarias Potencias defendendæ tutelam arriperent. Cui verò Genio quælibet res subjecta esset, cuivæ poten-

tiz Præsidi, Inferioris Mundi, Syderique entia, sympathicâ, id est, amicâ cognatione, concordarent, ex Mysticis rerum Mundanarum Catenis, quas *στίγες* vocabant, Idealique *Obeliscorum* doctrina, de quibus in *Oedipi Tomo II, Parte altera, in Clavis Astrologiæ & Medicinæ* copiose differuimus, discebant.

Dico itaque, omnia fere Symbola & Hierogrammatismos, qui in *Obeliscis*, cæterisque *Ægyptiacis Monumentis Hieroglyphicis*, uti in *Isiaca Tabula*, repeniuntur, præterquam quod arcanissima quævis significarent, *Amuleta* quoque fuisse separatim usurpata, & passim ab *Ægyptiis*, ex *Obeliscis*, veluti archetypis codicibus decerpta, seu sacra quædam *Phylacteria* in collo, pectore, manibus, aliisque secretionibus corporis partibus, tum contra diverforum morborum violentiam fascinationesque, tum ad animi bona acquirenda fuisse portata; imo Animalibus eandem ob causam, veluti Symbola sterilitatis avertuncatipis, fuisse alligata; quod ipsum longa & diuturna experientia fat superque docuit. Dum enim innumeros pæne Antiquitatum promos condos explorò, omnia fere & principalia *Hieroglyphica Symbola* diversis pretiosis lapidibus insculpta cum ansula dorso annexa reperi; quod apertum signum est, illa hilo suspensa ulibus hominum privatis serviisse; quæ omnia ari incisa in 3 *Tomo Oedipi* exhibentur. Neque in lapidibus tantum exhibebantur, sed in cænis, lictis, schedis, tabellis metallicis Diis appropriatis exarabantur, ut suo loco dictum; cum tanto superstitionis augmento, ut vix esset puer, homo, brutum, quod non huiusmodi fanatica deliramenta sibi appensa haberet. Quæ paulatim ad vicinas *Ægypto* gentes propagata, *Arabiam, Græciam, Babyloniam*, deinde totum insect *Latium*. Hinc Festus, *Ipsullicei, lanine* necessarii *Sacris Magicis, specie virorum & mulierum characteribus quibusdam exarabantur*: Unde Magi qui eas exararent & insculperent, à *Græcis, Stachiomathici*, ab *Ægyptiis Hieromante* dicti fuerunt.

F

Ce-

Hieroglyphica rerum mysticorum effectiva potentia.

Hieroglyphica plurima monumentis Ægyptiæ.

Hieroglyphica plurima monumentis insculpta.

Festus. Ægyptiorum superstitionis ad divinationem. Cedrenus. Apollonius Tyriacus.

Cedrenus in Claudio Apollonium Tyn-
nium arcanorum Aegypti apprime peri-
tium fuisse ait, *σοφιστὰς ὄφεις, καὶ
σκορπίους μὴ πλῆθειν*, Characteribus &
figillis devinxisse Serpentes & Scorpiones ne
percuterent. Meminit & horum Euseb.
lib. 5. Preparat. Euang. Luceas pubes de-
leri, ut abeat; has enim se retinere, & aliam
figuram vestitus, qui sunt simulacra Deo-
rum. Quidam Philosophus, teste Tze-
tze, *ἔκαστος ἐν πίνακι πρὸς ὁσὺν ποῦν ἔχει
παῖδες*, exsculpto in lapide Charontis vul-
tu, dum pestis Antiochiæ grassaretur, &
in Urbe posito simulacro, lucem sedavit.
Apollonius Aegyptiorum more Ciconiam
exculpens in marmore, Ciconias, fon-
tes & puteos injectis serpentibus vitian-
tes, Byzantio expulit, Hecrostrato teste.
Idem Pestilentem, Dæmone qui in spe-
cie mendici grassabatur lapidibus obru-
to, sedavit. De eodem Cedrenus ait,
Apollonii hodieque in quibusdam locis *ἐπε-
ργαστὰ δὲ δυνάμεισιν αἰσάμενα*, opera
perseverant, & efficacia sunt, alia Qua-
drupedibus & Volucibus damnohis
avertendis, alia his *ἐποχλῶν βόματων
πολάμῃ ἀτάλῃς φερεσθῆναι*, ad mor-
dinatos amonum cursus cohibendos. Aeg-
yptiis nullus non angulus Urbium huius-
modi scatebat. Erant autem Amuleta
Terrestria, ob fecunditatem Terræ or-
dinata, ut Serapis ex omnibus Mundi
materiæbus conflatus; erant & Niloti-
ca, ut Canopus, ad Nilæ fertilitatem pro-
curandam; erant Aërea, ut Aëpiter,
ἰσπαχόμενος φάει, ad pestis contagionem
arcedandam; erant & Ignea, ut *Ἀσπίς αἰγυ-*

βοδαιμων ad ignis calorisque scitica-
tem avertendam: erant *Ἔρβιον* & pri-
vatarum domuum Lares & Penates, *ἰν-
σάντες* fasciis involuti, quibus malignæ
Potestates dispelli credebantur: huius-
modi erant Idola *Laban Therapum* di-
cta, quæ Rachel furata fuerat & abscon-
derat, uti habetur Gen. 31, 19. erantque
Penates Aegyptiorum, uti alia omnia, ab
Aegyptiis ad Hebræos propagata; de quo
vide *Tou. 1. Oedipi. Synag. de Pantheo
Hebræorum*. Erant cunque privata quæ-
dam amuleta, quæ contra nocivam vim
Typhoniam collo, pectore, manibus ges-
tabantur: erant & animalium contra iu-
em à contrariis Potestatibus iis immu-
sam, huiusmodi Amuleta passim usur-
pata. Verum cum de hisce passim in
Opere Oedipi discutamus, hic longio-
res esse noluimus. Contra quæ recte
passim SS. Patres summo rigore inve-
huntur. Lactantius l. 1, c. 14. Infumant
se corporibus hominum Dæmones, & oc-
culte in visceribus operi valetudinem vi-
tiant, morbos crient, somniis animos terrent,
furoribus quatunt. Ut homines his malis
cogant ad eorum auxilia decurrere. Tertull.
in Apolog. c. 22. Dæmones ledunt pri-
mò, deinde remedia præcipiunt, ad miracu-
lum nova sive contraria, quæ post desinunt
ledere, & crasse creduntur. Origenes
contra Celsum: Quid recenseam, ait, Cel-
sus, eos qui lustrationes docuerunt, & in-
cantationes pellendis morbis, arcendisque,
aut effigies formæque Demonum varias,
& præter hæc in vestibus, manicis, lapidi-
bus, plantis, radicibus amuleta diversorum
generum? Sed hæc de Amuleto in genere
sufficiant.

SS. Patres
invehuntur
in Amuleto.
1b.
Lactan-
tius.

Tertullia-
nus.

Origenes.

Amuleta
terrestria
apud Aeg-
yptios, ut
et Niloti-
ca, etc.

§. 4.

De Amuleto in particulari.

Amuleta
varia ex-
plata.

Verum ut hæc Lector *ὦ τῷ
τῷ* clarius cognosceret, hic
Amuleta nonnulla apponenda
duxi, ex quibus reliquorum rationem
facilius intelligat. Inter Amuleta Aeg-

ypia nil erat communius *Harpocrate*, *Harpocrate*
Horo, *Apule*, *Osiride* & *Iside*, *Canop-*
po; quorum primus Cornucopia instru-
ctus, sub forma pueri nudi, digito si-
lentia suadente conspiciebatur, alter in-
dem

Harpocrate
Dignus,
Cornu-
copie &
Amuleto.

REIGN OF KING CHARLES THE FIRST

IN THE YEAR 1649

BY JOHN BURNET

IN TWO VOLUMES

LONDON

Printed by J. Sturges, at the

Printers Office, in St. Dunstons Church-yard

1724

IN TWO VOLUMES

LONDON

Printed by J. Sturges, at the

Printers Office, in St. Dunstons Church-yard

1724

IN TWO VOLUMES

LONDON

Printed by J. Sturges, at the

Printers Office, in St. Dunstons Church-yard

1724

IN TWO VOLUMES

LONDON

Printed by J. Sturges, at the

Printers Office, in St. Dunstons Church-yard

1724

De
CÆMITEIIS
sive
AULIS ÆGYPTIORUM
Petraum

C. Dacier sculp.

dem sub forma Pueri, sed fascibus & reticulato amictu involutus; *tertius* sub forma Bovini capitis; *quartus* sub variis formis, nunc *ἰεγερομορφος*, nunc *χαιρομορφος*, modo Leoni-formis; quinta sub Mulieris habitu, scutica & reti instructa, aliisque instrumentis, uti in *sequenti figura* apparet. Per *Harpocratis amuletum* religiose gestatum, arcanorum per varias divinationum species se conscios futuros sperabant; gestatum autem fuisse, *ansule* satis demonstrant. Per *Hori amuletum* naturæ humanæ noticiam se habituros putabant: per *Apudis amuletum*, fecunditatem, per *Osfiris*, Influxus superni abundantiam, per *Isidis*, quæ ad Terram & *Nidum* pertinent, bonorum omnium temporalium Libertatem fecunditatemque se consecuturos sperabant.

Nihil præterea *Amuletis* quæ *Ibidem*, *Accipitrem*, *Bovem*, *Canem*, *Cynocephalum*,

Ælurum, similiaque referebant, frequentius erat; quibus omnibus privata bona se consecuturos sperabant: ut, per *Accipitrem* claritatem Luminis tum oculorum, tum intellectus, per *Bovem* Domestice substantiæ amplitudinem, per *Canem* Scientiarum & artium noticiam, per *Cynocephalon* & *Ælurum* Lunaris Numinis attractum.

Erat ex insectis quoque *Scarabeus*, certis & appropriatis lapidibus incisus, potentissimum *Amuletum*, & passim usurpatum ad Solaris numinis attractum, contra omnes tum animi tum corporis morbos institutum; quorum ingentem copiam, ex omnibus Antiquitatum penuariis ad me transmissam, una cum aliis diversarum Formarum & Characterum Schematibus, vide in *Theatro hieroglyphico* seu 3 *Tomo Oedipi*, ubi interpretationem singulorum adduximus.

CAPUT VI.

De Adytis Ægyptiorum occultis, in quibus ritus suos & Magicas suas operationes insituebant.

Adyta Ægyptiorum in pueris Nominis.

DE *Adytis Ægyptiorum*, locis obscuris & subterraneis, copiose egimus in 1 *Oedipi Tomo*, *Syntag. 5.* quare hoc loco tantum, quid in iis operati sint Magi, & quas caerimonias peregerint, explicandum restat. Erant autem complura in *Ægypto* hujus generis latibula, & ut *Clemens* ait, *pro numero Oraculorum aut Nomorum, Diabolicarum artium sacraria*; in quibus primo in Muris depictæ spectabantur, Hieroglyphicæ doctrinæ documenta, ad Spiritus attractendos aptissima. Primarium Numen cum affectis Geniis pro loci ratione diversis, Aræ impositum cernebatur, mira transformatione deturbatum. Erat & vicina Piscina sacra in usum rituum & expiationum destinata. Totus locus obscurus, & non nisi luminibus

illustrari poterat. Intra hunc Sacerdotes statutis diebus conveniebant, eo Vestium & Ornamentorum habitu, quod Numen primarium, tum Affectuæ adornati conspiciantur; in silentio summo tenebras illas Supremi atque immensi Numinis, quas per loci Caliginem indicabant, attestabantur; deinde singularum Figurarum parietibus depictarum mysteria, vim & efficaciam docebant sacris Initiandos, quomodo procedere deberent, &c. cujusmodi Fragmentum ad me olim misit Eruditissimus *Nardius, ὁ μακαρίτης*, ut est *Oedipi Tom. II. secunda parte, Classis XI, cap. v.* & hic quoque *infra Parte III.* simile *Etypon Ægyptiaci Adyti* adducitur. Quorum quidem ratio tanti apud *Græcorum Philosophos*, tametsi non nisi

Clemens.

Adyta quædam adorantia, & ad in usum.

Clemen.
fama tantum relata, fiebat, ut, Clemente
teste, ὁ Πυθαγόρας πεινέμενος, ἵνα
δὴ καὶ εἰς τὰ ἀδύτα καλεσθὼν τῷ μυ-
στικῷ παρ' Αἰγυπτίων ἐκμάθη φιλο-
σοφίαν, Pythagoras circumcisus sit, qui
in adyta ingressus, mysticam ab Aegyptiis
disceret Philosophiam. & Justin. Quæst.

ad Orthodoxos cap. 25. Τιμὰ ὃ τῷ
πολε παρ' Αἰγυπτίοις μαθήματα τὰ
ἱερογλυφικά καλεῖσθαι, τὰ ἐν τοῖς
ἀδύτοις ἢ τοῖς πυλάσι, ἀλλὰ τοῖς ἐγ-
κρίτοις παρεδεδωμένα: ἀστρονομία ὃ
ἔστρολογία παρ' αὐτοῖς ἑτεροῦ
τε καὶ περὶ, καὶ ἀγοράα μαθημάτων
λελογιστο. Id temporis Hieroglyphicæ
disciplinæ in pretio erant apud Aegyptios,
quæ in Adytis dabantur lectissimis quibus-
que, non hominibus de trivis; Astrologia verò
abjecta, circumforanea & vulgaris apud eos
erit.

Quod si de publico aliquo Regni
aut Urbis negotio Numina consulenda
forent, aut peculiare quidpiam à Dæ-
monibus petendum foret, aut Simulacra
in Oraculorum usum consecranda; tum
præmissis paulo ante dictis caerimoniis,

Sacerdos (qui, teste Apulejo in Apolog. rite
callere Cærimoniarum leges, fas Sacro-

Apule-
jus.

Libanius.
rium, jus Religionum debebat, & ut Li-
banius. Declamatione 43. Πῶς αὖτε
οὐ Θεοὶ, καὶ τ' ἀκείνων δατοῖν ἔα
τίσι χαίρειν, ἔπιν ἔλκονται, καὶ τι
λαβόντες ἀντιδοῖν αὐ, scire Deos, eo-
rumque arcana, & quibus gaudeant, quibus
trabantur, & quod capientes reddant) hor-
rido murmure, imperiosisque verbis,
Lucianus.
teste Luciano in Necrosis, Deos superos
manesque torquet, noxium, ære cir-
cumdatur carmen, tum horrentibus ver-
bis urna operante præcluditur,

Ter nobiles carmen magico denummu-
rat ore;

Verum & hoc cum magna differentia:
neque enim semper minis, aut verbo-
rum portentosorum prolatione uteba-
tur. Cum enim Supremo Numini,
Choroque supremarum Potentiarum

supplicabant, id non nisi Hymnis, Can-
ticiis, Sacrificiis & præviâ animi corpo-
risque ab omni terrene contagionis lax-
ditate soluti dispositione & expiatione
efficiebant. Quo quidem nihil aliud
nisi Θεομορφωσιν, id est, in Deum trans-
formationem intendebant: quam ubi
adepti fuerant jam Deorum consortio
digni, nullam adeo magnam Potentiam
esse arbitrabantur cui non imperare,
camque sui juris facere possent.

Minis tamen utebantur in genus
quoddam Dæmonum inferioris ordi-
nis, quod imperiosis minacibusque ver-
bis ad id, quod volebant, cogeant: ita
Jamblichus: Verba ejus sunt, Narrat
Porphyrus, Sacerdotes consuevisse vio-
lentiis quibusdam minis adversione Superos
uti: Minæ hæc fere erant. Nisi vos ita fe-
ceritis, vel contra si feceritis aliquid, Cæ-
los confringam, vel Occulta Iliis patefa-
ciam, vel Arcanum in abyso reconditum di-
vulgabo, aut Cistam barin, id est, Navim
quandam apud Aegyptios sacram, aut
membra Osiridis Typhoni dispersam,
cæteraque similia. Quæ omnia Pictus
lib. de Operat. Dæmon. c. 21. confir-
mat, dum ait, Dæmoniorum omnia genera
mirè audacia & timida esse: imprimis
autem ea que ποσύλα seu materiæ affeeta
sunt. Siquidem æreæ, quibus plurima sol-
ertia inest, si quis increperit, increpantem
discernere non possunt; nec aliis ab eorum
vexatione liberari potest, præterquam is, qui
sacrilicate vite Deum colat, tremendumque
Dei Verbi Nomen Divina potentia fretus
accinat; Hæc autem, unumquemque materiæ af-
fecta Dæmonia, verita ne in abyssos me-
tusque subterraneos relegentur, sibi que ab
Angelis eò relegantibus timentia, cum quis
illuc ea relegationi iri committatur, Angelo-
rumque nomina exprimit, quibus id provin-
cie demandatum est; dici vix potest, quanto
metu, quibus perturbationibus concutian-
tur; ita enim animo percelluntur, ut ne com-
minantem quidem, quoniam ille sit, discer-
nere valeant: sed sive anicula quedam,
sive vetulus homuncio comminationes hu-
jusmodi expresserit, tunc tantus ea metus
invasit ut plerumque abscedant, ac si ea qui
com-

Θεομορ-
φωσιν
est ὁμοί-
οτης
πρὸς
τὸ θεῖον
Sacerdo-
tes.

Jambli-
chus
Porphyr-
tus.

Sacerdo-
tes Aegy-
ptiorum
Diu munda-
bantur,
Pictus.

Ex Museo D. Hieronymi
Amstelodami

in via Verde Mercatoris
ensis Anno 1652.

Ex Museo Magni Ducis Meduriae

communiuntur idem & interfectioni dare possint: usque adeo timida sunt, nec ququam discernere norunt. Proinde facillime ab impuro illo Incantatorum genere excrementis curantur, salsis, inquam, ungulis & capillis: cerâ tamenque revincta filo, excreantibus illis exorcismis & abjuramentis tragicas affectiones & turbas evitant.

Quid autem per huiusmodi minas indicare voluerint, aut quomodo Diis imperare potuerint, ex *Aegyptiorum* mente explicandum duxi.

Sciendum itaque est, in Mundo juxta *Hieroglyphicam* Sacerdotum doctrinam, genus quoddam Itaii Potestatum, quod homines *ἱεραπόδοι*, & per continuum Sacrorum exercitium, in divinam quandam essentiam transformatos, revereatur, timeat, eorumque verbis imperiosis obstupefactum obtemperet; non humanâ quidem virtute, sed Divinâ sacramentorum ineffabilem potestate. Nam, ut recte *Jamblichus* dicit, *cum Sacerdos huiusmodi in superiorum Deorum ordine constituitur, ideo grandioribus propriâ naturâ mandatis utitur atque minis; neque tamen, tanquam facturus, quæ tunc asseverat, sed declaraturus quantum nactus fuerit potestatem, propter ipsam ad Deos unionem, ex notitia & ineffabiliâ symbolorum signaculorumque possessione.* Aliam rationem quoque *Jamblichus* notat, Obedientiæ Dæmonum ad nuntios Sacerdotum voces: sunt enim nonnulli Dæmones, in *Provincias* Mundique partes divisi; singulique ad continuum rerum suæ fidei commissarum custodiam destinati; qui quidem tantam rerum sibi commendatarum curam habent, ut nec verbum quidem illius Ordini dispensationisque contrarium valeant tolerare: non aliam ob causam, nisi quod Deorum ordo constanti & inconcussa ne-

cessitatis lege omnis mutationis experte in iis perseveret, quam illi pari Mundanorum perseverantiâ obnixè custodiant. Itaque Dæmones huiusmodi circumterrena, uti in fidei suæ commissis rebus viverent, & ex us esse suum traherent: ita eas ipsas res tantopere sibi cognatas, & amicas, similibus minarum tormentis, ut invadantur, non permittunt: imo nec eas audire possunt, eo quod ordinem atque adeo totius Universi dispositionem, potissimum us sub Mysteriis contineri intelligunt, quæ sunt ipsa Numina *Allegoricè* per verba indicata. Quando igitur dicunt, *Cælus frangam, vel Occulta Ididis patefaciam, vel Arcanum in abyssu reconduam divulgaabo, aut Gistam barum, aut Osiridis Membra Typhonu dispergam*, cum id ordini Totius repugnet, consequenter ordini Custodum contrarium; hinc perturbantur, & ne similia amplius moveant, voluntariorum condescendunt: nam non alia de causa Mundi partes in ordine permanent, nisi quia benefica *Osiridis* potestas sincera & intacta, nullo contrario tumultu & errore mülceri & confundi potest: vita insuper omnium pura semper & incorrupta persistit, eo quod vivificis harmonicisque rationibus, quæ in *Iside* reconditæ sunt, totus Mundus sempiterna lege persistat. Quis enim cursum Solis & Lunæ prohibeat? quis abyssos aperiat? quis *barin*, id est, Vehiculum Mundanarum rationum retardet? Ne itaque ordo Naturæ immutetur fortissime contraniam subeat, hinc verbis minacibus ea profanari nolunt, quæ sempiternorum Deorum munere, perpetuæ stabilitatis, omnis contrarietatis expertem sortem nacta sunt. Atque hæc ex mente *Aegyptiorum*, etsi Orthodoxæ doctrinæ contraria, dicta sufficiunt.

Oedip.
Tom. II.
p. 414.

Mine Dæmonibus
mandata
ab *Aegyp-
tiis* quæ
significantur.

*Aegyptii
græcos
aliquos
dicunt
non
Sacer-
dotes*

*Jambli-
chus.*

P A R S III.

De Hieroglyphicorum, quæ in Mumia
Gallicana descripta spectantur
Explicatione.

CAPUT I.

De Columnis Hieroglyphicis quæ Statuis
adscrip̃ta sunt.

IN *precedentibus* Lectori expressimus Mystarum ritus & sacrificia, quibus in Adytis ad Deorum placationem utebantur; quæ quidem ut Hieroglyphicæ *Aegyptiorum* doctrinæ ab *Hermete* traditæ veluti basi & fundamento innitebantur, ita quoque ad secutorum Hierogrammatum expositionem, rectè & scite intelligendam non duntaxat necessaria sunt, sed & abditam Mysticæ doctrinæ portam aperiant. Quod ut clarius pateat de *Lectioe Hieroglyphica* recte intelligenda nonnulla præmittenda sunt.

Characte-
res hiero-
glyphici
conceptum
note.

Notandum itaque, quod & *alibi* inuimus, *Characteribus Aegyptiis* ita fuisse comparatum, ut non More *Grecorum* vel *Latino*, sensum latentem per literarum contextum exhibuerint, sed absconditum fuisse sub iis *Idealem* quandam *conceptionem*, ut mox ac intuerentur unum ex iis, in abdite significationis notitiam venirent; ut si *Accipitris* figura occurreret, de abditis Solaris Numinis proprietatibus, ex insitis hujus Volucris facultatibus, omisso ulteriori discursu, iudicium formarent: ut in *proprio Accipitris Hierogrammatismo* docuimus. Notandum *secundo*, hos *Characteres* ex omnibus rebus, quorum usus in Sacris erat, fuisse assumptos, tanquam Deorum recondita *symbola*. Ut enim Analogas Mundorum Catenas respiciebant, iisque connectebantur: ita magnam quoque ad Deos sollicitandos vim & effi-

Characte-
res hiero-
glyphici
ex omnibus
ad sacrificia
spectantibus
assumpti.

Charade-
rum hiero-
glyphi-

ciaciam in Theurgica operatione continere credebantur. Ex *primo* quidem, usum eorum fuit in dictis *Idealiis Notionum* conceptibus formandis; *Secundo*, in Amuletis fabricandis, quæ similibus Characteribus passim insignita spectamus, ut in *antecedentibus* aperuimus; *tertio* loco, Hymnorum & Adjurationum erant, quibus Numen aliquod certum sollicitabant: atque hujusmodi hymnos, seu Adjurationes significant *numi* illi *Characteres*, quos omnibus fere Simulacris appolitos vides.

corum
usus 742.

Cave tamen ne tibi persuadeas hujus *Hieroglyphicæ literature* contextum ex literis Alphabeticis, syllabis & penodis, uti in cæteris Linguis fit, constare; neque exillimes more nobis solito literali hic legendum esse, sed *Symbolico* prorsus & *Ideali conceptu*. Hoc pacto qui figuram *Accipitris*, quod est *Symbolum Solis*, videt, istatim in mente concipit ex proprietatibus ejus ad Solem analogis, omnes Solaris Genii in operationibus suis processus, modos rationesque; & consequenter ex hujus contemplatione ad Solis supramundanas Actiones, quæ Universum regit, paulatim Anagogico sensu pertingit. Aliud exemplum jam uti in margine patet: Hæc *Symbola* pura hieroglyphica sunt, & nullibi non obvia: *primum* est *symbolum* Triformis Numinis, sub Globo alato serpentifero expressum, *secundum* est Accipitris figura, *tertium* est Serpens, *quartum* Cucuphæ caput

Lectio
Idealis.

caput sceptrum impositum, *quantum* Crux
anata, quod omnibus ferè Simulacro-
rum manibus inferum videtur, *sectioni*
Cornucopix, *septimum* Vas Niloticum:

1		1 Supremum
Numen influit
2		2 in Suderei
Mundi Osirin
3		3 Vitam
4		4 per Upupæ
sceptrum
5		5 in omnia Mun-
di membra dis-
fusam,
6		6 abundantiam
rerum
7		7 Nilotici hu-
moris beneficio
præbet.

Hic itaque est *ordo Symbolorum*, quæ ne-
que literis constant, neque syllabis, Sen-
susque eorum non Literalis sed Idealis,
statim ex eorum significatione intelle-
ctui innotescit, sub simili verborum

Idealis conceptu, *Triformis Nummus*, *Vita*
sempterna, *influxus in Suderei Mundi Osiri-*
um sive Solem, *vitam per Mercurii dyolan-*
tiam, *in omnia membra Mundi diffusam*,
rerum omnium abundantiam Nilotici hu-
moris beneficio præbet. Quorum signifi-
cationes cum passim in *Obeliscis* expli-
centur, hic ea non tam explicare, quam
indigitare tantum volui. Haud secus in
Lectione hieroglyphica scriptiois, tibi
procedendum esse scias. Sed hæc ritè
observatis jam ad *Hieroglyphicam* expli-
canda *Sex Nummorum* supra adductorum
calamum convertamus.

Statuis ingeniculatus D D avertun-

caus appositæ *due Columnellæ* spatia
Hieroglyphicis symbolis conferta habere
spectantur; quæ cum magna ex parte
imperfecta sint & defectuosa, nos ea ex
aliis Simulacris, exactiori pennâ expres-
sis, ad genuinam formam reducimus,

ut sequitur, & vel totis verbis, vel etiam
cum adjuratione prolata intelligi pos-
sunt: *Sacra nostra vigili oculo Oliris re-*
spice, & tres Inferioris Mundi terminos,
influxu tuo, Nilotico liquore bea.

In *primis* Columnellæ ad sinistram, primo
loco

	1	In Sacrificiis
	2	Vigili oculo
	3	Osiris
	4	Portam aperire allabores:
	5	Hic enim
	6	Triplices Caelestis
	7	Mundi terminos
	8	Veloci influxu
	9	Humidæ naturæ beneficio beabit.

loco occurrit figura sub forma *Altaris*, quod Sacrificiorum, ubicunque obvium fuerit, summa veneratione peragendorum, *symbolon* est. Sequitur figura *Oculi*, quod Vigilantiam notat. Sequitur deinde *Accipitris* figura, *symbolon* *Osiris*, cuius Portam notat sequens *Quadrangulum*. Subsequitur denuo figura *Accipitris*, *Osiris* nota, in quantum Solare numen, Mundum providentia & fecunditate gubernat, *symbolon* ex *Accipitris* proprietatibus ad *Solem* analogis, assumptum: deinde segmentum *Circuli*, quo superior *Horizontis* pars exprimitur cum *tribus* terminis seu *limitibus* quibus Jura *Osiris* in inferiora determinabantur. Claudat *Schematicum* *penina*, *Velocitatis* signum, cum *vase Niloticæ* aquæ, sine qua nil in *Sacris* peragebatur.

Habemus sic *Symbolorum* significationem: jam quoque *Sensum* non literalem, uti diximus, sed *symbolicum* seu *Idealem* exponemus: qui quidem variis modis exponi potest, vel per modum *Adhortationis*, vel *Adjuvationis*,

aut *Hymni* in *Numinis* laudem concepti. Prior ita se habet: *In sacrificiis vigili oculo Osiris Portam aperire conetur: sic enim hic triplices Mundi Caelestis terminos, velox influxu Humidæ naturæ beneficio beabit.* Si vero per modum *Adjuvationis*, sic lege: *Sacrificia nostra vigili oculo respice, ô Osiris! Portas lucis pande, ut virtute tua Solari triplices Mundi terminos velociter Humido naturæ repleantur.* Vel per modum *Hymni*: *Scimus Sacra nostra tibi Osiri provido Mundi Domino, grata esse, ideoque Lucis portas prompte ad preces nostras aperias: Osiris es, omnia virtute continens, triplicem Mundi terminorum Moderator: nobis Naturæ humidum concede. Vides quomodo Hieroglyphica diversos in se Sensus complicant, qui tamen semper in idem incidunt.*

Hæc paucis exponenda censui, ut videres modum *Lectionis Idealis*, quæ secundum *Mundorum* analogiam, varios quidem sensus efficit, sed juxta *Analogiæ* amullim eodem: de quibus vide explanationem *Obeliscorum*, quæ tum in *Oedipo*, tum *Obelisco Panphilo* continentur; ubi verum modum & Methodum *Lectionis hieroglyphicæ* reperies. Estque in hoc maxime situm artificium *Hieroglyphicorum*, Sub diversorum *Sensuum*, *literali*, *historico*, *tropologico*, *mystico*, *allegorico*, *anagogico*, atque *significatione*, *Symbole* ita scire adaptare, ut eadem, juxta intentionem rerum *Analogiam*, non diversa duntaxat, sed vel integros *Philosophicos*, *Theologicos*que *Conceptus* impliceat: quod vel ipso *Aristotele* teste in *Philosophia* ad mentem *Aegyptiorum* tradita pulchrum & laudabile inventum est.

Sed jam ad *Institutum*. Alteram *Columnellam*, cum fere eadem sit cum precedenti, & in *sequeutibus* sæpe recurrit, omittimus; præsertim cum defectuosa sit, & *Characteribus* constet detritis.

Sensus le-
ctionis Iden-
ticæ, &
analogiam
Mundi
cum Na-
tura, juxta
Analogiam
amullim
idem.

Ar. Boet-
ius.

Sensus le-
ctionis, &
symboli-
cus.

CAPUT II.

Exacta eorum Hieroglyphicorum quae juxta quadruplicem quatuor Numinum jam expositorum seriem, quadruplici Columnarum ordine descripta continentur, Interpretatio.

Figura 4 Numinum signaturum literas E, F, G, H, horum singula suos matismos adscriptos habent, quorum expositionem jam ordinatur. Sed primo sub Columnari forma Hieroglyphicis te scire velim, Lector, quaternos hosce

4 Numinum descriptum, in adjunctis Columnis hieroglyphicis, Idealis Lectio.

E	F	H	G
1	1	1	1
2	2	2	2
3	3	3	3
4	4	4	4
5	5	5	5
6	6	6	6
7	7	7	7
8	8	8	8
9	9	9	9
10	10	10	10
11	11	11	11
12	12	12	12
13	13	13	13
14	14	14	14
15	15	15	15
16	16	16	16
17	17	17	17
18	18	18	18
19	19	19	19

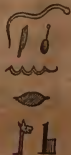
G

Hiero-

Hieroglyphicis ferè eosdem esse; ut eos examinanti patebit; paucis exceptis, quæ Symbola tenent differentibus Numinibus propria; ut proinde unum explicare sufficeret; atamen etiam reliquos separatim exponimus.

Symbolorum
tam inter-
pretatio.

Primum itaque *primæ figure* E Hieroglyphicis, *Horo* Numini inscribitur; cuius symbola hæc sunt; Serpens, Penna, Accipitrinis & Clava, cum infraposito Hydroschemate, Oculo, Sceptro Cynomorpho, & figura Altaris. Serpens in omnibus Obeliscis symbolum Vitæ notat: eo quod, teste *Horo*, animal vivacissimum sit, & in plurimas etiam sectum partes, singula tamen vitam adhuc ex motu iis inesse

Horo.

demonstrant. Vide *Synagma de Serpentum symbolis* apud *Aegyptios* usurpatis, quæ in nullis non *Operibus meis Hieroglyphicis* obvia auctoritatibus omnigenis stabiliantur. Sequitur Penna *Osiris*, quâ tangens, teste *Horo*, Crocodilum, cum interficit; estque Symbolum averruncativum, contra *Typhoniam* violentiam, quod Clava appicta, Abactio- nis nota, indicat. Hydroschema sequitur, Humidæ naturæ symbolum, quo significatur *Typhonæ* potestatis propulsatio ab humore *Nili*, quem adulsiva vi exliccat. Sequitur Oculum cum Sceptro *Cantiformi*, & figura Altaris: quo innuitur, hanc repulsionem fieri debere per providam *Vigilantiam Anubis* Numinis, quod certis caeremoniis primò placari debebat: ex hoc enim Vita Nilotico liquori, quæ de nunc per *Serpentem* & *Pasa Nilota* supposita signantur. Sequitur modo *Egæra ingemulata*, eo fere situ quo in Simulacris DD exhibentur; quo *Hori* ascedam *Anubim* placari debere ostenditur: hinc enim Velocitas *Osiris*, intuitu *Hori* & *Anubis*, Favissas, quæ sunt Sacre piscinæ, nec non Penta-

pygon, id est, Catenæ Terrestrium, Vegetabilium, Animalium, Hominum, & Geniorum receptacula, secundum terminos suos replentis & conservantis. Habes itaque *Columnam* jam E, una cum Symbolorum ordine se consequentium expositione; quæ sic Idealiter exprimentur: *Vitam verion siderato Typhone providus Anubis, per Statuam appropriatam, & propitiatricem commendabit Osiri, omnium Moderatori, qui Psefnas sacras forebit, & ad Pentapygon, sive animarum, terrestrium, vegetabilium, animalium, hominum, geniorumque Mansiones, Catenarum beneficio, perducet.*

Levis sym-
bolica.

Pentapy-
gon.

Reliquæ Columnæ idem prorsus habent; nisi quod subinde Literæ, pro Numinis conditione transmutentur: omnia enim Symbola quæ in uno continentur, in cæteris quoque contineri vides, etsi transposita. Sola quarta figura H, distincta ab aliis Symbola continet. Quoniam igitur *Thaustro* sive Accipitrino Numini supplicatur, hinc post communem cum reliquis exordium, post inferiorem Statuam *Apotropæam*, ponit sequentia Symbola. Nota *Phiale* est, pyramidalis fulcro innixæ, ex qua liquor emanat in *trinam Humidæ* nature substantiam (Aquam enim *Aegypti* rerum omnium principium dicebant), in tria Naturæ receptacula (*Favissas*) Vitæ symbolo signata, derivandus; *Thaustus* Vitam & fecunditatem largitur: Quæ omnia minutim describuntur & auctoritatibus stabiliantur in Obelisco *Alexandrino*, quem consulat Lector.

Notet quoque hic Lector, quod *Hieroglyphicis* ita comparatum sit, ut quomodocunque transponantur Symbola, semper idem sensus reddatur, plerumque tamen descensum Symbolorum, à summo ad infimum, iuxta diffusionem Supremæ Virtutis in summa, media, infima ordinatam, obtinere, ut ex Symbolorum Schematibus patet.

三
二
一
四
五
六
七
八
九
十
十一
十二
十三
十四
十五
十六
十七
十八
十九
二十
二十一
二十二
二十三
二十四
二十五
二十六
二十七
二十八
二十九
三十
三十一
三十二
三十三
三十四
三十五
三十六
三十七
三十八
三十九
四十
四十一
四十二
四十三
四十四
四十五
四十六
四十七
四十八
四十九
五十
五十一
五十二
五十三
五十四
五十五
五十六
五十七
五十八
五十九
六十
六十一
六十二
六十三
六十四
六十五
六十六
六十七
六十八
六十九
七十
七十一
七十二
七十三
七十四
七十五
七十六
七十七
七十八
七十九
八十
八十一
八十二
八十三
八十四
八十五
八十六
八十七
八十八
八十九
九十
九十一
九十二
九十三
九十四
九十五
九十六
九十七
九十八
九十九
一百

Hieronymus matutinos fere eodem esse; ut eos examina non prebit, potius exceptis, quæ Symbole præsentantur dicitur. Numinibus propria: ut proinde unum explicare sufficit; atque non etiam reliquos frequentius examinamus.

Primi itaque frons ferrea E Hiero-
grammatum. Hoc Nummi inscri-
bitur; eorum signacula hæc sunt; Ser-
pens, Pecten, Accipitræ & Clava, cum
sub signis Hydroche

pygon, id est, Catenæ Terrestrium, Vegetabilium, Animalium, Hominum, & Cœliorum præterea secundum terminos suos replentis & conservantis. Habes itaque *Columnam* jam E. una cum Symbolorum ordine se consequentium expositione; quæ sic Idealiter exprimitur *Viam* rectam *siderato* Typhonæ providas *Arctibus*, per Statum appropriatam, & *positivam* commendabit *Osiri*, omnium *Moderatori*, qui *Psy-*

Blue Pine Gym.
No. 100.

Property

formi & figura *Aluani* quo innuitur,
hanc repulsiōis in heni debere per pro-
vidam *Vipulam* *Arabis* *Nurum*,
quod certis ceremoniis primò placari
debet: ex hoc enim *Vita* *Nalcan* li-
quorū, quē *Arabis* per *Serpentem* & *Alu*
Nurica leppolita signantur. Sequitur
modo *Alu* *reperculata*, quē ferē sicut
quē in *Alu* & *D* exhibetur
quo *Hor* afflicti *Arabis* placari de-
bet. *Alu* *indine*: hinc enim *Velocitas*
Alu, innuit *Hor* & *Arabis*, *Alu*,
quē sunt sacre pūcine, nec non *Alu*.

Revolutum describuntur & circumstanti-
bus stabiliuntur in Obelisco Alexandrino,
quem consulat Lector.

Notet quoque hic Lector, quod *Hieroglyphicus* ita comparatum sit, ut quomodoque inque tractantur Symbola, semper idem sensus reddatur: plerumque tamen à summo Symbolorum, à summo ad infimum, juxta diffusionem Supremæ Virtutis in summa, media, infima ordinari, obtinere, ut ex Symbolorum Schematibus patet.

同治元年九月

十五日

晴

風和

雲淡

天清

水明

山色

如畫

CAPUT III.

Interpretatio Iconismi I. in Capsula Mumiae, juxta triplicem Columnarum seriem, quarum media aureis, reliquæ è lateribus nigris notis descriptæ cernuntur.

CONTinentur in hoc Hierogrammatismo trino Columnarum ordine distributo, Influxus Supremi Numinis per *Horum*, *Anubin*, *Thaustum* sive *Osirin* & *Mophta*, in fidei suæ commissorum Corporum conservationem, variis sacrificiis, ritibus & ceremoniis obtinendi. Et quoniam *Symbole hieroglyphica*, fere ubique eadem sunt, & molitum sit *Ideali* illa lectione semper repetere, opportunius me facturum existimavi, si, hoc loco, solummodo ea Sym-

ctor paulatim ad abditam *Hieroglyphicæ literaturæ*, veluti manuductus, notitiam pertingeret. Cum itaque, uti jam dixi, sæpe sæpius eadem occurrant Hieroglyphica, omnia illa quæ majoris sunt momenti hic singulatim enodabo: ex hisce enim Lector sagax facile totius Syltematis Idealem significationem capiet.

Sunt multa *Symbole*, quæ rem ipsam quam referunt significant; uti ☉ Solem, ☿ Lunam, similiaque, quæ *αυριολογικῶς*, teste *Clemente Alexandrino*, dicuntur, eo quod ipsum quod exprimunt indicant: nimirum,

Clemente Alexandrino,

Kyriologica Hieroglyphica ipsis rebus appropriata sunt: Solem enim & Lunam expressuri *Circulum* aut *Circuli segmentum* pingebant, si *Portam*, portæ figuram, si

Quædam sunt Symbole Kyriologica.

1 ☐ 2 ☐ 3 ☉ 4 ☐ 5 ☐
Catenam, catenam, si Craterem, craterem, si Septum *Apidis*,

septum, si sacrum Feretrum, feretrum; si sacram Barram, barram; si Traham sacram, traham; idem de innumeris aliis, quæ passim tum in *Obelisco Pamphilio*, tum aliis *Obeliscis* occurrunt, Figuris judicandum est. Neque tamen sibi quispian persuadeat, eos similes res sine *Mysteriis* adhibuisse. cum enim summo ingenio pollerent, singulas etiam minimas & vilissimas res, adeo mysteriosa effigiatione exhibebant, ut ignarus rerum, significationem quidem rei, nudumque corticem perciperet, nucleum tamen, sive *Mysticas* rationes, nequam

G 2

bols quæ frequenter occurrunt, explicem, rationes arcanas & causam occasionemque cur ab *Aegyptiis* in sacrum Symbolorum numerum recepta sunt, variis veterum Scriptorum testimoniis stabilitas exponam: hoc enim pacto Le-

Omnia E-
gyptiorum in-
strumenta
mythica re-
bus quib-
dam an-
tiquis.

quam pervideret. Etsi enim Solem per Circulum exhiberent, sub Circulo tamen proprietatibus variis, varias Solaris Numinis excellentias & prerogativas;

○ ☉ his Mythis notis, una exhibebant. Hoc pacto eas partes per quas in adyta sacra aditus patebat, non nuda tantum figura contenti, sed architectura Mysterii plena, efformabant. Idem de Catena, Pheretro, Baza, Cratere, Trahâ, Receptaculo facrae Lymphæ sentiendum. De quibus omnibus, ut dixi, in citatis locis copiose disceptatum vide.

Verbi gratia, sequens Hieroglyphicum Schema *νεφεσθυμις*: ita interpretatur:

Primum est, *Segmentum Horizontis superni*, cum *Cruce Circulo inclusa*, quibus supponuntur duæ *Pennæ*, una *Hieroglyphica*, *Tau Anfasum*, *Pyramis*, *Urna Nilotica* funiculis appenda, *Serpens* cum *Segmento & Sceptro*. Quæ quid significent exponamus. *Pennæ*, quæ nihil in

Pennæ, f-
gura quæ
antiquis.

Obeliscis se prodit frequentius, significantur *Oculæ operationes Supremæ Mentis*: unde *Conditorem omnium Deum* denotantes, *pennæ* cum in capite posita exprimebant. Per pennam quidem in capite *assurgentem* significabant *difficilem inventu esse Naturam ejus*, & *nemini conspicuam*, sed *sublimem*, non modo supra sensum, verum etiam supra humanæ intelligentiæ caput: *Humana vero forma eundem vitæ Auctorem, & Motorem*, qui intellectu aliquo modo comprehendi possit, Circulo indicabant. Quoniam ut hominis corpus quidem cernitur, mens vero ipsa, quæ hominem à cæteris animantibus disjungit, cerni à nullo potest: sic etiam *Dei summi Opificis actiones & motus*: qui effectus in *Sacris literis posteriora* vocantur (non secus ac *Aristoteles Effectus posteriora*, *Causas vero priora* nominat), & ab humano intellectu cerni possunt: *Mens vero ipsa & Divina Natura*, *Creaturarum rerum Moderatrix*, in hujus corporis carcere absolute cognosci non potest. Quod

Dei effe-
ctus non
à nobis pos-
sunt, nec
Antioch-
ica.

pulchrè apud *secretiores Hebræorum Theologos* innuitur per *Quingenta portas lucis*, quas omnes, præter unam, *Mosén* ingressum ajunt, uti in *Cabala* docuimus. Et ideo, teste *Porphyrio*, *Cærulea veste indutum cum pungebant*, ut *Cælestem esse illum significarent*, & in *Cælo habitare*, nullius coloris vel accidentis participem, nullo terrenæ Mixtionis involucri vestitum, etiam si nobis fortasse tale quid suscipere videatur, & modo irasci, modo placari: quemadmodum *Cælum ipsum*, cum nullius coloris sit, propter intervalli longitudinem, tamen *Cæruleum* videtur. Sed audiamus verba *Porphyrii*, sic enim dicit: *Ægyptiorum autem Deorum Symbola talia sunt: Creatorem Ægyptii Emeph (melius Hempta) appellant: cuius imaginem in forma Hominis faciunt colore cæruleo, Zonam tenentem & Sceptrum: cuius in Capite pennam ponunt: significantes difficilem inventu esse Creatorem, & nemini conspicuum, & insignem etiam & Regem, & intelligibili notu Circulationem. Hic Deus, inquit, ab ore Orion productus, à quo nascitur Deus, quem Ægyptii Phta, Græci Vulcanum appellant: significatur autem Ægyptiis Ovo Mundus.*

Prosequemur ordine reliqua. Occurrit sæpius inter Symbola hæc Figura:

Jam quid sibi figura A velit, explicemus. Certe hoc unum ex frequentissimis Hieroglyphicis reperiri, illi patet, qui

Obeliscos penitus contemplatus fuerit,

& ubique per initiales literas

A γὰρ δὲ Δαί-
μων exprimitur Ægyptiacè *Hieroglyphica*. Unde vero suam originem sumpsit explico: Res ita sese habet:

Ferunt præci *Ægyptiarum rerum Scriptores*, *inferiorem Ægypti partem Mari olim tectam fuisse; Osirim autem primum Ægypti Regem*, cum ex ingenti limi, arenarumque ex *Æthiopia advectarum* coacervatione *Nili defluxu facta*, hunc *Maris Sinum*, nescio quid

Deus cæ-
rulea veste
indutus cum
pungebat.
Porphyr-
ius.

Hieroglyph-
ica.

terrestre parturire cerneret, Nil aquis in alveos deductis, terram intermediam ab aquis separatam, habitatoribus non aptam tantum, sed & jucundam reddidisse: ingenti vero Serpente è putrefacto limo natorum copia locum continuò infestum reddente, cum multi quotidie Serpentum moribus, inter quos & *Osiridis* Navarchus *Canopus*, perirent, *Osim* magnam vim *Ibidum* hisce locis immisisse, quæ devoratis Serpentebus locum brevi tempore expurgatum, à periculis immunem reddiderunt. Multiplicatis itaque *Ibidibus*, cum posterì notarent dictas aves in varias sese formas, juxta diversum corporis situm, transformatæ, accedentibus multis aliis, ab *Ibide* receptis beneficiis, cum Genium seu Agathodæmona *Ægyptii* à figura, quam pedibus exprimebat, appellantes, in Sacrum Animalium album retulerunt, locumque ipsum à nomine *Agathodæmona* appellarunt. Quod *Ptolomæus* huc verbis docet: *Δέλτα μέγιστον ἐκείνο καλεῖται καθ' ὃ ἐκτέτυται ὁ μέγας ποταμός, λεγόμενον Ἀγαθὸς Δαίμων.* Delta Magnum vocatur id, juxta quod divertitur *fluvius* *Nilus* Agathodæmon. *Ibis* igitur divaricatis curibus & rostro iis transversim inserto, exprimit primam Alphabeti *Ægyptiaci* literam, hoc pacto A, quod idem sonat ac *Ἀγαθὸς Δαίμων*. Ita *Plutarch.* *Sympos.* 4. *Ἴβις τε ποιεῖ τῇ τῷ ποταμῷ ἀποδείξαι τοῦ ἀλφῆλως, καὶ τοῦ ῥύγχος, ἰσόπλευρον τρίγωνον.* *Ibis*, inquit, pedum divaricatione, eorum inter se & cum rostro comparatione, triangulum refert æquilaterum. Et lib. 9. *Sympos.* *Quæst.* 3. *Ἐρμῆς λέγειται θεῶν ἐν Αἰγύπτῳ γεόμενα πῶτες διδόναι διὰ καὶ τῷ γεόμενάτων Αἰγυπτίων πῶτων ἰσὶν γεόμενοι, ὡς Ἐρμῇ (Ἀγαθὸς δαίμων) ἀποδείξασαν.* *Mercurius* primus *Deorum* in *Ægypto* traditur invenisse literas, atque adeo *Ibin* *Ægyptii* primam literam faciunt,

Mercurio videlicet (*Agathodæmoni*) convenientem. Habemus quomodo *Al-*

pha, primam literam *Ægyptiorum*, ex *Ibidis* situ didicerint *Ægyptii*, tunc quomodo *Δ* ex *Ibide* natum sit, Accipe.

Tertia litera fuit desumpta ex divaricatione pedum *Ibidis*, omiſſa roſtri inſertione: ſic enim cum plano terræ exacte *Δέλτα* exprimebat: ut proinde locum hunc *Ægyptii* *Mari* vicinum non alio nomine quam *Delta* inſigniverint, & poſteri hanc appellationem uſque ad noſtra tempora retinuerint.

Putabant enim *Ægyptii* *Mercurium* ſub *Ibidis* forma, varias literarum formas humano generi tradidiſſe; ac inter cætera per formam *Δ*, quomodo *Nilus* dividendus ſit, ut tellus illa aquis paludibusque ſubmerſa fructifera redderetur, & hominum habitationi apta, coſuiſſe. Unde forſan à *Δέλτα* quod *Coptice* nihil aliud, quam bonum agrum ſignificare reperio, nomen huic literæ *Δέλτα* fuerit impoſitum. Certe *Delta* ab *Ibi* ſumptam, *Pauſanias* apud *Pierium* lib. 17. docet his verbis: *Εſτ' ἄλῃ ratio cur Ἀἰγύπτῳ hieroglyphice ſignificarint Ibes, nempe quod Regio Delta à Δ Græcæ lingue figura nuncupata, eam cum Ibibus ſimilitudinem habeat, quod alites hæc literam Δ eo inceſſu pedum interſtitio ad æquales trianguli lineas deducto ſignare videntur; idemque roſtrum patefaction ſignat.* Et lib. 47. de ſeptem literis, *Mercurium*, inquit, qui primus literas *Ægyptii* communicavit, *Ibin* primam literam eſſe voluiſſe; refert ſiquidem ea inceſſu triangularem eſſigiem, cruribus ita diſpoſitis, ut ſuo loco dictum eſt: & quæ prima apud Noſ & Græcos litera eſt, ad *Iſoſcelis* trianguli ſpeciem accommodatur.

Pyramidis Symbolo Animam humanam igneæ naturæ eſſe inſinuare (ut pote quæ corpori non ſecus ac baſi, ſeu

Δ. littera quid ſignat.

Pauſanias. Pierius.

Quid Ægyptii per Pyramidem indicent.

ignis fomento adherere) voluisse videntur, dum magnifica Regum atque Heroum Sepulchra sub ingentibus Pyramidibus construxerunt; ut testarentur,

*Annus natus
cum Hieronymus
quod.*

*Annus natus
cum Hieronymus
Platonis.*

*Oedip.
T. 2. 2.
p. 111.*

Corpore soluto & corrupto, animam superesse, quæ cum Summo Opifici visum esset, hoc est, Circulo illo *Hermetico* 365. annorum completo, aliud corpus subintrandum electura sibi esset: ea fere ratione, qua *Pyramus*, ut *Geometris* notum est, vertice immoto manente, circumducta basi, *Circulum* describit, & toto corpore *Conum*; ut *Circulus* annorum illud *Curriculum* significet, *Conus* vero corpus, quod *curriculo* illo conficitur. Nam *Aegyptiorum* fuit illa opinio, de rebus ad eundem statum 3650 annorum spatio restituentis, & ab illis accepit *Plato*: qui & in *Timæo* ait, *Sic factum fuisse a Deo animam: Viam accipisse illam ex Univerſa portione, quæ procul dubio unita puncto illi, quod in Pyramidis vertice est significatur: Secundam autem primæ partis duplam, Tertiam sive duplæ secundæ, & primæ tripulam, Quartam secundæ duplam, Quintam tertie tripulam, Sextam primæ octuplam, postremo Septimam, quæ partibus viginti sex primam excedit. Post hæc Dupla & Triplica intervalla repleverunt. Quibus numeris certe nihil aliud significat, nisi expansionem illam Linearum, quæ à puncto ad basin tractæ angulos efficiunt, & per intervalla ipsas superficies, quæ lineis clauduntur. Ex quo apparet illum hæc quoque ab *Aegyptiis* accepisse. Hinc *Aegypti* illud veluti summx energie percipuum gestabant, tum ad averte-dos malorum occurſus, tum ad propitiandum Supremum Numen, ut solito corpore per *Metempsychoseos* varias revolutiones tandem inter *Heroes* & *Secundos* desideratum locum consequerentur: de quibus vide in *Astrologia* nostra *hieroglyphica* affatum tractatum.*

Solebant *Hieromystæ* inter cætera Sacrificiorum ut *nilia*, *vasa* quædam adinstar quatuor *phalarum* conjunctarum concinnare, quod *Aegyptiæ* *ἱεραπο-*

ἱεραπο-
ἱεραπο, id est, *enno-*
ἱεραπο *Ophiridis*, sive
Ophir *ἱεραπο* seu
ἱεραπο vocabant.

*Epistola
ad
p. 111.*

Replebantur autem hæc *Vasa* Sacri fluminis *lymphæ*, eaque mystica quadam ratione ita adornabantur, ut nihil ad *Ophiris* attractum potentius fieri aut fingi posse sibi persuaderent; erant *Cruce* signata, qua in *quadrupartita* *Mundi* plagas *Ophiridis* notabatur *aperturas*; per hæc enim *Ophir* *Nilotus* in omnem sese *Mundi* partem, per *Beneficii* humoris canales, per *vasa* illa *Ventricosa* exonerare credebatur: quæ uti *Nilotice* *aque* sacræ replebantur affluxu, ita quoque continuo aquæ effluxu inter *Sacrificia* per duos canales exonerabantur. Ut hoc pacto *quadrupartito* *Humidæ* naturæ fluxui, horum *vasorum* fluxus analogus, *κατὰ τὴν ἀνάλογίαν*, unde quaque corresponderet. Et quamvis pro sic compactis in unum phasis in aliis Schematis fere semper una tantum, aut 2, pro ratione significationis spectentur, hæc tamen, inquam, 4 ponuntur; quia, ut paulo post dicitur, 4 Naturæ Geniis præsidibus exhibebantur; unde & juxta 4 *Anni* stationes exponebantur in duobus *Solstitiis* & *Aequinoctiis*: forsitan quoque eo *Vasa* hæc constituebantur artificio, ut unâ iis loco *Chronometrii* fervirent. Vide quæ de hujusmodi ingeniosis *Aegyptiorum* *Machinis* in secundo *Tomo* *Oedipi*, *Synagmæ* de *Mechanica* *Aegyptiorum*, ubertim tradidimus.

Videntur hæc *Vasa* in multis aliis hieroglyphicis Inscriptionibus; præcipue in illo fragmento *Obelisci*, quod e regione *Ecclésiæ S. Ignatii* in angulo domus *pharmacopœi* videtur spectatur: vide, *I. Etor*, quæ de illo Symbolismo tertio *Tomo* *Oedipi*, *Synagmæ* de *Causis*, tradidimus. Sed & spectatur quoque his sub forma melius expressa in limbo superiori & laterali *Tabulæ* *Bombæ* seu *Mense* *Hiacæ*, *Obelisci* *Tomo* *III*, ubi vides in præfati figura *Nou*, 1. ex eunt *Tabulæ* loco extracta: ubi vides *Aram*

in qua duo Vasa ponuntur, intra quæ Humor ex dextra *Eparisterni* Phiala sua Cruce signata utrinque se exonerat, quam circumstantes, Numero 21 & 22 in ead. *Tabula Bembina*, *Gynoccephalus*, Vas in manu sinistra, deinde *Florus*, Vas in manu dextra tenens, supplicare videntur Supremo Numini, cui substant. ex altera parte, Num. 23, ara stipatur flore loti & capreolis virgineis, unde & *Fons Virginitatis* *Flecat* dicitur, ut post exponitur: quæ sequitur, Num. 24, *ἱερεὺς ἀνορτο-σφίγξ*, id est, *Sphinx* sub *Leoni* forma, facie vero *Acipitrina*, in cuius capite *Circulus Lunæ-Solis* cum flamma emergente conspicitur: per quæ Hierogrammata, omnia quæ hucusque de *Eparisternio* dicta sunt, pulchre & concinnè abstrusissimis symbolis indigantur: *Summa* significationis hæc est; *Sol* *supremundanus* seu *Hempha*, ut vocant, influit in aquæ & ignis substantie economiam, & *Fontanos Patres*, qui ei præsent; unde resultat *Fons* *virginis*, cuius derivatione omnia quæ in *Mundo* sunt, abeunt & conservantur. Quæ ut intelligantur sciendum est, si *Ignis* & *Calor* in *Mundo* tantummodo foris, totum *Mundum* ardore & siccitate perditum in; contra, si sola *Humiditas* dominaretur, *Mundum* humiditatis exuberantia necessario destructum in. *Sapienti* itaque consilio à *Suprema* (quæ per *Globum* *Matronæ* *Serpentiferion* signatur) constitutum fuit, ut *Calidum* *Humidum* temperaretur: atque adeo *Mundus* huius miscelæ imperio conservaretur. Sed jam singula explicemus.

Globus *transformis* influxum *Supremi* *Numinis* exhibet. *Transforme* *Numen* dicitur, eo quod *Supremam* *Divinitatem*, per *Globum* indicatam, in se contineat; *secundo*, *Spiritus* sit univer-

salis, per *Alas*, quæ summa *Velocitate* omnia percurat, signatus: & denique *Vitam* in his omnibus per *Serpentem* notatam tribuat. Et primo quidem influit in *Solem* & *Lunam*, seu, quod idem est, in *Intellectum* ☉ & ☾, cuius symbolum est *Sphinx* *ἱερεὺς ἀνορτο-σφίγξ* seu *Acipitriformis*, cum *Circulo* *Lunæ-Solis* in capite & flamma seu *Aspide* (quæ pronuntio huiusmodi schematis imponi solet), in medio *Circuli* inclusi; quibus *Solis* & *Lunæ*, sive *Calidi* & *Humidi*, ad *Mundum* vitalibus influxibus animandum, unita vis sub ministerio *Momphtæ* intelligitur, quæ maxime *Sole* in *Leone* in, rediit in *Ægypto* viget; quæ deinde in *Terram* derivata, ulterius actanda committitur *Canopo Momphtæ* *Mistrali*, quem *Sphinx* pedibus tenens *Supremo* *Numini* veluti offert: Cuius officium est *Spiritus* *Ignis* & *Aquæ* substantie commixtos, per universas *Mundanæ* *Donus*, quæ per *Harmon* supplicantem (Num. 22) & ad recipiendum semper paratam indicatur. *Canales* & *Crateres* derivare, *Genio* *Lunari*, quem *Cercoptebicus* (21) exprimit cooperante. Unde (24) *Sphinx* *Acipitrina*, *Cercoptebica* (21) opponitur; quia illud nunc, *Calor* suo primo principium activum rerum, hoc verò *Humiditate* sua passivum: Unde eundem, quæ in *Inferiori* *Mundo* spectantur, *Genesis* ortum suum habet.

Fons itaque, sive *Eparisterni* *Phiala* *Cruce* signata, notat *Beneficia*, quæ per jam expositos *Genios* *Mundo* & quatuor *Elementis*, per quatuor *Mundi* partes diffusis, communicantur. Quæ in *Oraculis* *Zoroastri*, penè ad oculum demonstrantur, sic enim ait *Zoroaster* de *Vitæ* in fonte loquens: *Fons* fontum, & fontum cum lotum matrix, continet omnia; unde assarim exiit generatio multifarie matris; unde tractus prebet subtilis, regis stas, fundorum videns caritativus omnia, namque inde omnia, cum incipit deorsum tendere radas admirandos. Et deinde, ipsius *Intellectus* describens paulo ante exposita

Genis
cundo-
rum in
Mundo
laberari
a quibus
intellectus

Zoroastri.

Id est
quod, &
quo la. 31.

Oedip.
lib. 3. p.
142.

Serpens &
Favus
Hierogly-
pha.

cit; *Est etiam quoddam Inuelligibile* (id est, Numen supremum), *quod te oportet intelligere mentis flore* (id est, per abstractum & purificatum intellectum); *Est & roboris circumquaque lucida potentia, mentalibus fulgens sectionibus* (quas Nota A in Tabula Istica exprimit), *induta ignem vinculorum, ut temperet fontanos Crateres, & amore implicat omnia, examinibus feruntur similes, praeponunt per Mundi corpora.* Habes hic, Lector, paucis pro vastitate materiae Eparsiter, sive fontis Hecatem Mystria exposita; qui plura desiderat, is adeat nostra similis argumenti Tomo 2. Oed. part. 1, fol. 135. ubi omnia penitus evoluta reperiet.

Aegyptii ut omnia Mystica quadam ratione sibi consistere, non Animalia tantum, sed & adeo *Instrumenta* ipsa, quae in usum Sacrorum adhibebantur in Hieroglyphicorum album receperunt. Sunt ea varii generis; quadam in ornamenta Capitis symbolicam cedebant sacrorum Simulacrorum, uti Tutuli, Struppi, Cidares, Tiaræ è variis materiis confectæ; nonnulla manibus inferebantur Deorum, uti Baculi, Sceptra, Tauticus character, Sistræ, aliaque innumera, quæ pro diversitate Numinum è diversâ quoque materia fiebant. de quibus vide Hierogrammatismum Vegetabilium de Sceptro & Thyrsu in Obelisco Pamph. Erant præterea variae Ararum Sediumque formæ, quibus insidentia Numina veluti potestate suprema prædita, rerum potius videbantur. Quorum quidem omnium rationes Mystice, Lib. 3. Ob. Pamph. & in Tabula Benbue interpretatione, ubi summa cum varietate exhibentur, explicatæ sunt; quæ proinde superuacaneum esse ratus sum, hoc loco peculiare de iisdem Hierogrammatismis attingere.

Per Sceptrum *κροσσος*, indicabant potentiam Anubiam rerum omnium sub Henpta Moderatricem, vanæque modis per adjunctorum Symbolorum appositionem exprimebant: siquidem Altari junctum, uti passim in hac

Mumia, cultum Anubi exhibendum notat. Mythe vero ut ejus prerogativas fufius exprimerent, id prout in apposito Schemate patet, præstabant. Habet in

capite Anubis, Globum serpente lectum & pennam supra, brachiis dependentibus, manibus contractis veluti summa vi aliquid attentaturus; Zona ad mammillam cinctus, cæterum exceptis femoralibus Nudus, uti in hic adjuncta signora patet. Penna Volatutum, Globus serpente lectus, Dominium Vitalis in Mundo motus notat, Nudus & subtilibus membris, Nudus à cognitione humana notatur; Communis caput indicat Sagacillimæ mentis providentiam, Zona pectori circumdata, Mundi partium relicticem potentiam; Velo sacro tectus est, ad Infandam ejus potentiam innuendam. Vides igitur Verticem pennæ sublimem, vides Sceptrum, vides Crucis ansatæ mysteriosam notam. Per pennam non solum, ut Porphyrius vult, Deum inventu difficilem significabant; sed quod Divinæ essentiae cognitio est ab humano intellectu remouissima; quia sicut pennæ avium corpora in altum ætherem, quo nos pervenire nequimus, elevat: sic ineffabilis illa Dei essentia adeo est alta, & adeo intellectus capacitatem excedit, ut ad eam cum plena cognitione perungere nullo modo possimus. Unde & Psalmographus, monstratur quantum Divina essentia intellectus nostri exiguitatem excedat, dicit, quod Deus vult supra pennas dentonum, & posuerit tenebras latitudinem suam. Sæpius Dionysius Arcopag. Penna, inquit, declarat & ducendi celeritatem, & quod calidus est, & quod movetur, & quod ab omni rerum renovatione studio & cupiditate abhorret: propterea quod fufsum feratur; pennæ autem levitas, id quod nullus ex parte est terrenus, sed totum sine admixtione & gradu fufsum effertur.

Cum nihil inter Hieroglyphica sym-

Præterea
symbolum
que æqu.
tatem Dio.

Porphy-
rius.

Dion.
A. 101.

bola Serpente frequentius occurrit, quid *Aegypti* per huiusmodi Symbola indigitaverint, hoc loco exponendum est. Sciendum itaque *Aegyptios*, uti curiosos nature omnium fere Animantium *Aegypto* propria- rum investigatores, ita & Serpentis fuisse. Cum enim viderent, Serpentem nullo manuum pedumque mini-

enim omnium animal, & generum ab ipso traditum. Nam spiritu, absque manuum aut pedum aut omnino alicuius organi exterioris argumento, ut cetera videmus animalia ferri, eximiam celeritatem assequitur, variasque figuras & formas gradens, involuto revolutaque uti & spiritaliformi, ad quam vult celeritatem gressu, facillime præstat. Longævum etiam est; nec solum senectutem cum pelle deponens rejuvenescit, sed crescit etiam in adolescentiam reductum: cumque determinatos adimpleverit terminos, in se ipsum re- volutum, rursus reviviscit, sicuti in Sacris pariter ipse Thautus constituit: Quapropter in Sacris hoc animal, & in Mysticis fuit assumptum: de quibus & in aliis suis propositionibus plura adducit: In quibus refertur, quod immortale sit, & in se ipsum, ex quo provenit, resolvatur: non etiam moriatur morte propria hoc animal, nisi violenta percussum interierit. Hinc Phœnices ipsum vocant bonum Dæmonem, sicut *Aegyptii* Kneph appellant.

Longævum
est Serpens.

Asper dicitur
Dæmon à
Phœnicibus
dicitur.

sterio, solo oblongo corporis tractu procedere; nullo præterea membro, præter os, constare; animal igneo spiritu plenum, vivax, senectutem quotannis, deposito veteri exuvio, in juventutem instaurare; fieri non posse crediderunt, quin aliquid magnum, excellens, & prorsus divinum sub eis lateret: accedebat hæc, quod undulato illo plicatilis corporis Motu omnes prope figuras exprimeret; dum videlicet nunc caudam capiti admovent in Circulum contortum, Aternitatem, jam in Spiras convolutum, Sphærarum Cœlestium volumina præfert; jam in longum extensum, lineam rectam, jam curvam, jam figuram planam, modo corporis erectione Normalem, jam multivario Squamarum ordine, veluti totidem Stellis rutilum, Sibilo quoque & Trifulea lingua formidandum se exhibet. Hæc, inquam, dum contemplantur *Aegyptii* in Serpente, cum tanquam reconditissimum præstantissimum rerum Symbolum adhibuerunt. Verum quæ & qualia per eum connotantur, videamus.

Primo itaque *Ephes Phœnix*, apud Eusebium, Dum *Enepti* Serpente seu Aspidæ significatum, his verbis docet: Draconis & Serpentum naturam ipse Thautus (uti & Phœnices ac *Aegyptii*) divinum putavit. Spiritualissimum

Apert itaque naturam Divinam per Serpentis naturam & operationes notabant; quæ omnia ex dictis patent. Hinc *Greci*, teste eodem Eusebio, *Asculapium*, Salutis Numen, τῆς σωτηρίας δυνάμειος σύμβολον, Serpente referebant: Serpens circumvolutus salutis corporis & animæ Ferens symbolon. Mundum enim contemplantes Physici, cetera quidem reposita crassioris dicunt & terrestris esse substantiæ, Serpentem vero spiritualissimum animal; quod & imbecillitatem corporis exuat, & ad medicinam aptissimum esse videatur. Nam & ad acendum visum invenit pharmacum, & ad revolvendum herbam quandam nosse narratur. Præterea *Aegyptii* Mundum significantes, Serpentem pingunt, qui candam propriam deposceretur, eoque variis maculis insignem depungebant: de quo Claudianus,

Eusebius.
Asculapium
Genitum per
Serpentem
expone-
batur.

Perpetuumque virens squamis, caudam-
que reducto
Ore vorans, tacito relegens exordia
lappæ.

Claudianus.

H

Quod

Quid per
proprietate
res Ser-
pentis no-
tetur.

Aspidæ
Phœnix
de Aspidæ.
Eusebius.

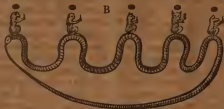
Serpens
in capite
dorsus
caudæ

Quod procul dubio significat omnia, quæ Divina providentia in Mundo generantur, ab eadem & solvi sive paulatim imminui atque deficere ac in se quasi recipi; fierique id propemodum juxta illud, *In id resolvimus, ex quo finis*: quod paulo ante hæc verbis pulchrè indicat Eusebius ex mente Phanicum, cum de natura Serpentis loqueretur, καὶ εἰς αὐτὸν ἀναλύεται ὁ περιτρεχόμενος. Ut vel inde appareat, Mundum ex se ipso alii & in se resolvi.

Eusebius.

Nam cum æterna sint Elementa, neque corruptione, neque variatione per se illa immutentur; corruptioni tamen ac variationi subiecta videntur, ea parte, qua Specierum informationi admiscuntur; incolumi permanente semper substantia.

Iterum cum viderent *Serpentem* terrestres substantiæ, & ex putri, ut plurimum, genitum, tortuoso corporis tractu Fluctuationis rudimenta, sibilo sonoque formidabili Aërem, tota præ-

Quod
Serpens
ex his
Serpentis
inducit.

terta substantia squamarum splendendum ornatu, nescio quid Igneum exprimere; haud incongrue quatuor Elementa per id indicare consueverunt; per Corpus quidem, quod terreum & gravissimum est, Terram, per Tortuosum corporis tractum, utpote qui undarum fluctuationes exprimit, apte sane Aquam, per Sibilum verò rectè Aërem, Subiectum Soni, Ignem denique totius Vigore substantiæ, & tricuspide lingua, Ignis symbolo, apposite denotabant. Quæ omnia *Horus lib. 1, cap. 2* innuit. Porro, quamvis per

Quemadmodum
Elementa
per Serpente
explicentur.

Terra & spiritus
per Ophiocentaureum.

æthere
per Ophiocentaureum.

Serpentem dicta quatuor Elementa exprimerent, non tamen singula eodem modo, sed diverso *Serpentis* situ & conformatione exponebant. Sic Vitalem Terræ spiritum, vel ipsam Terram, quam *Mesi*, vel *Ophiocentaureum*, id est, *Genium* omnia moderantem vocant, per *Serpentem* prostratum & bicornem, cuiusmodi nihil in Obeliscis frequentius est, depingunt. Aquam verò denotantes, *Serpentem* pingunt tortuoso corporis tractu, Undarum vo-

lumina exprimentem; cuiusmodi est *Serpens* quem in quinto libro Obelisci Pamphili exhibemus, in expositione Figuræ ex *Barberianorum Gazophylacio* educit, ut est in *presentibus Figuris B*. Deorum itaque in Zodiaci Annique administratione curam indicaturi, *Serpentem* pingebant undulatum, sive in Aquæ fluentis formam dispositum, ut exprimerent Gyros, quos Sol motu suo, veluti in Coelestis Aëquoris undis, per 12 Signa, totidemque Menses, conficit, omnium, quæ in Mundo sunt, rerum

productionis causam esse. 12 Signa & Menses aptè per *Serpentem* tortuosum indicatos vide. Quia verò 4 dies Anno Solari *Aegyptiaco* ad 360 defunt, hosce significare voluerunt per quinque Gyros principales, quibus totidem Genii insident, & sunt *Osiris* Accipitrinæ, *Ihsu* Humanæ, *Caninæ* *Amibæ*, *Mophia* Leo-

Leoninâ, *Hermanubis* denique *Ibidis* facie, totius *Anni*, *Ægyptique Tutelares*: *pennas* in manu habent, ut iis Occultum agitationis motum innuerent: atque hocce veluti Temporis Moderatores, Rerumque omnium totius anni decursu in inferiori Mundo nascentium Tutores, Conservatoresque coluerunt.

Quid vero proprie per 5 istos Anni Tutelares, seu Deorum Natales, indicetur, *Plutarchus* scite docet: *Rhex ajunt oculis cum Saturno congressisse Solem, qui id flagitium deprehendisset, imprecation fuisse, ut neque in Mense, neque in Anno pareret: sed Mercurium amore Deæ captum, cum ea congressum, ac deinde in ludo cum Luna Victorem Septuagesimam partem cuiusvis diei abstulisse, ac 360 diebus adjecisse, qui 5 Dies nunc ab Ægyptiis Misi, à Grecis Epagomenæ, id est, adjectitii vocantur, & veluti Natales Deorum*

festi aguntur. Genius aquarum, **☿** *Mophia* dicitur, hoc est, à *Moi* & *phæ*, quorum illud aquam, hoc *Copticè* Deum sive Genium notat. *Ærem* vero exprimunt per Sibilum *Serpentis* *jacentis* & trifidula lingua veluti *sibilantis*: per Trifidulam linguam tres *Æreos* *Mundos*, in quos dominium suum exercent, notabant. Unde *Zeuta*, id est, *vitam* hujusmodi Characterem appellabant. Porro *Ignem* significaturi,

Aspidem erectam, vel al-
Ζεῦτα *tari*, vel vertici *Dealtri* alicujus impositum, cuius capiti Globus insisteret, pingebant: quo

Ignem quandam *vim* Universum permeantem indicare solebant: atque huc respiciunt ea, quæ paulò ante ex *Eusebio* & *Horo* adduximus. hanc vim quoque notabant per Circulum, cui *Serpens* insertus, *Θ* *Græcum* aut *Captum* exprimeret, quam *Thautæ* vocabant; quo, teste *Eusebio*, Spiritum *Ignem* toti Universo infusum apte signabant. Spiritum vero *Mundi* eo quo conspices modo exprimebant, uti ex *Tabula Bombina* patet: Vi-

des hîc *Aspidem* *Accipitrino* capite conspicuum, *Alis* *expansis* in volandi actu constitutum, *Cauda* *producta*, & in *Volumina* contorta: quo *schemate*, *Spiritus* *Mundani Ignem* quandam vim & efficaciam, qua omnia penetrat, innuunt, uti prima figura in *Schemate* ostendit.

Patet itaque cur per *Serpentem* *Mundani spiritus* *Vitam* in omnia diffusam, & cur ex vilibus *Elementaris miscellæ* principiis, tantam *Rerum* varietatem expresserint.

Cum igitur Signum T Character fuerit mysticus, & propriè *Hebræis* in summa veneratione, *Ægypti* autem pleraque ab Antiquis *Hebræorum* acceperint, quemadmodum constat ex *Elemente*; verisimile est, cum ex dictis, tum ex *rationatione* *Abenephi*, hunc Characterem quoque ab *Hebræis* mutatos esse *Ægyptios*, utpote curiosos figurarum observatores; utrique quidem Mysticum, sed diversorum *Mysteriorum* significatione dissipatum. Dicimus

 igitur, characterem hunc apud *Ægyptios* *Tauticum* celeberrimum, non præcisè significare *Vitam* venturam, quemadmodum vult

Ruffinus, *Suidas*, alique Auctores; sed verisimile est, totum hunc rumorem exortum esse à *Iudeis*, qui tum temporis *Ægyptum* exules pervagabantur: videntes enim Signum hoc T toties in Imaginibus eorum repetitum, passim *Salutem* suam seu *Vitam* venturam ex Patrum suorum traditione interpretabantur. Nos vero congruentius dicemus cum *Abenepbio*, illum Characterem nihil aliud apud *Ægyptios* significasse, quam *Divine Mentis* in rerum omnium productione motum & diffusionem.

Quam alta itaque & sublimia per hunc Characterem denotarint *Ægyptii*, penitus discutimus. Quamvis Character ille forma multiplex reperitur in *sacris Sculpturis*; nos tamen hic de Characterè hujus loci proprio, qualem nimirum *sacris Simulacris* ut plurimum appositum videmus, agemus: de alio Characterè

Crux antisia idem quod Tau Hebræorum, à quibus Ægyptiis acciperent.

Abenephius.

Ruffinus. Suidas.

Abenephius.

Crux antisia Divinae Mentis motum in omnia diffusa vocat.

Mophia Numen aquæ præsit.

Unde Zeuta dicitur.

Diversitas rerum significandi inter Sceptum Schemata & signum videtur. Eusebius.

tere *Crucis Andreæ* formam præ se ferente fusc egimus in *Prodrō*, & in *Explicatione Tabule Bembinæ*, quamvis etiam hi Characteres iidem sint.

Constat igitur *Character iste* duabus heterogeneis lineis, circularibus, & rectilineis; apparetque nihil aliud esse, quam characterem illum, quo antiqui *Astronomi, Ægyptios* secuti, denotabant *Mercurium*, sic &, unde & *Characterem Tauticum* dicebant. Per *Circulum* denotabant *Divinæ Mentis diffusionem* in *Mundum Sidereum*, & per *Crucem* diffusionem in *Elementa*; quem lapsum elegantissime expressum hieroglyphice videmus in *Obelisci Lateranensis*, lateris primo *hierogrammatismo*, hoc ectypo: Serpens *ἰεγερόμορφος* ex *Circulo* pro-

diens sese insinuare videtur *Mundo* huic sensibili, per *Crucem* *ansatam* significato; adeo quidem, ut *Circulus* nihil aliud nisi *Motum Divinæ Mentis*, ut *supra* fusc demonstravi-

mus, significet. Serpens autem *ἰεγερόμορφος*, nihil aliud nisi *Spiritum illius*, qui per universam *Mundi molem* diffunditur; uti fusc in *Hierogrammatismo* decimo septimo, *Serpentis*, in *Obelisco Pamphilio* actum est. Hinc *Anaxagoras* quatuor *Elementis* constitutis, & per *Crucem* indicatis, iis *Motorem* adjungit, sive *Spiritum*, sive *Deum*, sive *Mentem*, ut *Proclus* interpretatur, per quem hæc quatuor regantur. Advertebant enim *Ægyptii* duos potissimum *simplices Motus* in rerum natura elucescentes, *Rectum* & *Circularem*; hunc per *Circulum*, illum per *rectas* exhibebant: *Elementa* enim extra *sedes naturales* dimota, suos ad easdem *reditus* non aliter ac per *rectas lineas* facere, experimento comprobant.

Non igitur incongrue per quatuor lineas rectas, ex unico puncto individuoque in contrarias excurrentes partes, quatuor *Elementorum* (in quæ *Elementa*, singula tandem *resolvi* possunt) innue-

runt *mysterium*. Confirmant hoc ea, quæ in *Cabala Saracenica* me annotasse memini: *Philosophi & Medici Ægyptii*, *partim Indiæ & Græciæ*, *indicaturi quatuor Elementa*, *quadratum sub figura Crucis* pingebant.

Cum verò *Mysticus ille Character* plerumque tum in *Bembina Tabula*, tum in *Obelisco*, cæterisque ex *Ægypto* adductis *Idolis* spectetur, quibus ut plurimum ille *Character* manibus insertus, uti *supra* in *Ostridis* statua cernitur; mira alicui forsitan videri possit huius ratio; quam proinde paucis explicemus.

Notandum igitur *Ægyptios* huiusmodi *Characteres* *mysteriosos* in magna semper *eneratione* habuisse; non tantum ob *summa* quæ in se continere videbantur *mysteria*, sed vel maxime, quia huiusmodi *Character*, naturali quadam *sympathia*, *Genios cœlestes* allici posse *perperam* credebant. *Mundum* enim cum dicerent esse veluti *Animal* quoddam, in quo partes quamvis loco distantes propter naturam tamen unam ad se invicem serantur, ipsamque *Conciliatricem* *Mundi* & *Causam communem* omnium *Missionum*, trahere ad se invicem partes, ut *Iamblichus* ait, *suapte natura*: hinc ejusmodi *tractus* & *appetitus* arte quadam præter ordinem augeri posse existimabant. Nam, ut recte *Iamblichus*, *Ægyptii* imitantes ipsam *Universi naturam* fabricamque *Deorum*, ipsi quoque *Mysticarum* *reconditarumque* *notionum Imagines* quasdam in *Symbolis* conficiendis offende-
bant; quemadmodum & *Natura* rationes occultas in *apparentibus formis*, quasi *Symbolis*, exprimit, & *Dii* veritatem *Idearum* per *manifestas* *Imagines* explicant; præsertim cum perspicere, *Superiora* omnia *Inferiorum* *similitudine* *delectari*; atque *insuper* optent à *Superioribus* *bonitate* repleri, quatenus, pro viribus intuentur, merito & ipsi convenientem *Superis* *modum* *agendi* pro viribus offerunt, quando occultis *Mysteria* *Symbolis* *inferant manifestis*: in quibus interpretandis, *Domite* *voces*, accipe *sensu*. *Ægyptii* igitur huiusmodi *Symbolum* sub certis temporibus *Cœlique* *situ* ef-

Tauticus
Character
efficit ana-
grammæ
Ægyptiæ.

Iambli-
chus.

Superiora
Inferiorum
similitudine
delectantur.

Anaxago-
ras.

Proclus.

formabant, maxime sub *Ariete* & *Mercurio*, ex quibus Signis constituebatur Character *Sole* enim in *Ariete* exaltato, & *Luna* cum *Mercurio* consistente maximam virtutem cœlestis acquirere arbitrabantur, tum ad Genios, in divinationibus

perficiendis rerumque investigatione, eliciendos, tum ad contrarios Genios *Typhonius* propulandos. Unde hunc Characterem varie ab Hieroglyphicis veteribus expellum fuisse reperio; primo sub *Taurina* facie, qui & secundo in *Zodiaco* Signi character est; secundo per Circulum cum sextilis *Lunæ* phasi,

cui *Crux* adnectitur, & *Mercurii* proprius Character est; tertio per characterem *Veneris*, cui *Cornua Arietis* superimponuntur; per primum, *Aspidem*, per secundum *Amibidem* seu *Mercurium Aegyptium*, per tertium *Sin* seu *Venerem Aegyptiam*, cujus fecunditas per *Cornua Arietis* indicatur, exprimere solebant. Sed jam hæc amplius exponamus. Pingebant *Aegyptii* Circulum, quo *Solem* referebant, *Stellarum* omnium principem & *Cœlesti* numen, utpote à cujus benigna luce cuncta animarentur. Cum vero line *Lunæ* concursu *Solem* nil efficere posse viderent, *Lunam* Circulo superimposuerunt, quod *Connubium* ☉ & ☿ appellabant. Præterea cum ☉ & ☿ omnem virtutum effluxum, potissimum in *Mundum hylicum* seu *Elementarem* exercere competerent, Characteri ☿ & *Crucem* + affixere; quo notabant *Spiritus* omnia permeantis fecunditatem; quem deinde *Græci*, veluti Symbolum, ad *Venerem*, Generationis Deam, exprimendam assumpserunt. Atque hac ratione cum *Geneticam Veneris* facultatem, sparsam & seminatam à *Deastra* per omnes *Mundi* partes, intuerentur, *Spiritum* videlicet *Animæ Mundi*, sive *Solis*, dantis unicuique formam, vitam, essentiam & durationem; cum, inquam, eam inveniri viderent in omnibus rebus, in homine, in bellis, in terra, aqua, aëre, igne, in flu-

minibus, in montibus, planis, vallibus, sylvis, pratis, plantis, animalibus, *Semicirculum Lunæ*, vel etiam *Cornua Arietis*, ei apposuerunt, suffixa *Crucē*, & ortus est celeberrimus ille & sacer *Mercurii Character*, quem nos in *Obelisco Pampilio*, *Spiritum Mundi*, seu, quod idem, *omnis ad se attrahentem*, interpretati sumus.

Sed hæc omnia apte & clarè describit *Marfilius* lib. 3 De vita cœlestis propaganda, uti sequitur: *Alquis autem queret, quæ potissimum Cœli signa Imaginibus imprimere solerent Aegyptii: sunt enim ibi formæ oculis valde conspicuæ, & à multis, quales sunt, quasi depictæ, ut ☿, ☿, & similesque figure Zodiaci, & quæ sunt extra Zodiacum manifestæ. Sicut ibi præterea formæ quæ plurimæ non tum visibiles quam imaginabiles, per Signorum facies, ab Indis, Aegyptiis, Chaldeisque profectæ vel saltem excogitæ: veluti in prima facie Virginis, Virgo pulchra sedens geminas manu spicas habens puerumque nutrens, & reliquæ, quales describit *Albanasar*, &c. sunt denique Characteres quidam Signorum & Planetarum ab Aegyptiis designati. Volant igitur Imaginibus omnia hæc insculpi: ut, si quis exspectet proprium à *Mercurio* beneficium, collocare eum in Virgine debebat, vel saltem ibi in ☿ cum aspectu *Mercurii*, & imaginem tuam ex stanno conficere, vel argento, in quo sit totum Virginis Signum & Character ejus, Characterque *Mercurii*. Constituebant quidem universam eorum formam ad Cœli similitudinem rotundam; Antiquiores vero figuram *Crucis* cunctis anteponebant; quia Corpora per virtutem æquius ad superficiem jam diffusam. Prima vero Superficies *Crucē* describitur: sic enim imprimis habet longitudinem & latitudinem: primaque hæc figura est, & omnium quæ maxime recta, & quatuor rectos angulos continet. Effectus vero Cœlestium maxime per rectitudinem radiorum angulorumque resultant: Tunc enim Stellæ quæ maxime sunt potentes, quando quatuor Cœli tenent angulos, Cardines Orientis videlicet, Occidentisque, atque Medii utrinque Cœli. Sic vero dispositæ, radios ita conjungunt in se invicem, ut *Crucem* inde constituent. *Crucem* ergo *Vetres* figu-*

Marfilius
Figuas.

Inter
quando
quam
maximè
potentem
sunt.

ram esse dicebant, cum Stellarum fortitudine jactam, tum eandem fortitudinis susceptaculum: Ideoque habere summam in imaginibus potestatem, ac vires & Spiritus suscipere Planetarum. Hæc autem opinio ab Ægyptiis vel introducta fuit, vel maxime confirmata. Inter quorum Characteres Crux una erat insignis, Vitam futuram significans, cujus figuram pectori Scapidis insculpebant: vidimus Characterem huic multis rebus impressum. Ego verò, quod de Crucis excellentia fuit apud Ægyptios ante Christum, non tam muneris Stellarum testimonium fuisse arbitror, quam virtutis præsignum, quam cum Christo fuerat acceptura: Astrologos autem qui statim post Christum fuerunt, videntes à Christianis miranda per Crucem fieri, nescientes autem vel nolentes in seculum tanta conferre, in Cælestia retulisse.

Atque hæcenus Musilius: in quo veluti in brevi quodam compendio omnia ea, quæ hæcenus fuisse dicta sunt comprobantur. Sed & eadem confirmantur ab Arabe quodam anonymo, qui in Libro manuscrip- to sic dicit: *Ab Antiquis acceptimus, magnam in decessata figura. hoc est, Crucis Symbolo, iussu vim & efficaciam.*

His jam subiectam Expositionem Symbolorum in Adytis:

Magnum quid & ineffabile sub recta & illibata Sacrificiorum exhibitione late- re putabant præfati Sacerdotes. Unde si vel unicam ex ritibus caerimoniam non recte peragerent, totum Theurgicum opus in irritum labi, sibi, teste Iamblichus, persuadebant. Hinc tanta in Sacrificiis, recte & legitime instituendis, cura, tanta animæ corporisque dispositio, tot ac tantæ perfectiones, Lustrationes, Expiationes requirebantur. Cum enim Sacrificia magnam imo necessariam cum Ordinibus rerum, Deorumque Cate- nis, dependentium connexionemque ha- bere cognoscerent; certe non alia ratio- ne magis votorum suorum se compotes futuros rebantur, quam si ad exemplaria singulorum Ordinum, Idealesque ratio- nes, sua Sacra instituerent. Norant etiam primos Hieromantas Divino quo-

dam furore raptos, ea tali ordine, tali- busque Mysteriis adornata adinvenisse, ut ipsæ primæ rerum Ideæ mystico Symbolorum contextu exhibite, opus faciendum connotarent. Quæ omnia in *Mensa Isiaca* ob oculos ponebant, in *Adytis* Sacrificantium; ut ex ea singulo- rum Deorum rationes discerent, & juxta præscriptas leges, Sacrificia peragerent. Quoniam enim singuli Deorum ordi- nes, ut ipsi loquuntur, suis Symbolis, Gelibus, Habitibus, Ornamentis, qui- bus uniuscujusque naturam, proprietatem, actionem, exprimerent, instituti es- sent; hinc æquum judicabatur, analogico & prorsus simili rerum habitu in consp- ectu Deorum, dum sacra faciebant, com- parere, ut tandem, quod prætenderent, consequerentur. hoc Symbolico apparatu, quo nihil potentius, nil efficacius, nil ad Deos attrahendos vehementius esse pos- se perperam credebant. Gaudet enim, uti dicebant, Superiora interioribus, tan- quam iis à quibus unice dependent, quorumque influxibus substant. De quib- us cum amplissime in nostro *Oedipo* egerimus, eo Lectorum remittimus.

Mystæ itaque *Adyta* sua, quæ loca erant recondita & ab omni humano consortio semota, ea industria consuebant, ut ni- hil fere esset in Rerum Natura, quod ibi non contineretur. Et primo quidem In- ferio-rem seu hylæum Mundum, *pavimentum*, Symbolico ei conveniente ap- paratu, utpote ex omni Mineralium La- pidumque genere adornatum, rivisque Aquarum fecundum, exhibebat; *parietes* sideri Mundi Symbolis exprimeban- tur; *tholus* Genialis Mundi rationem ex- primebat, in cujus medio Ara posita veluti Centrum referebat emanationum Supremæ Mentis, quæ deinde in omni- um Mundorum peripheriam diffunde- bantur. atque adeo *Adyta* nihil aliud, quam universas Mundorum series re- præsentabant; ad quorum notitiam ne- mo aptus censebatur nisi qui reliquis Sen- sibus, rerumque caducarum cura de- posita, totum se intra se reciperet, quod *Adyta* ipsa reconditis suis recessibus no- tabant.

Superiora
gaudent In-
terioribus,
& hæc illis.

Sacrificio-
rum rite
perceptorum
vis nota
Petere.

Jambli-
chus.

Sacrifica-
turi ad
quid atten-
derint.

Adyta fi-
gyptiorum
qualis
lucet.

Adyta Æ-
gyptio-
rum an-
tiquissimæ
rerum ex-
pressionis
monstrum.

tabant. Corpora figurarum *Seminuda* & *macilentia* docebant, *Sacerdotes* ab omni Sensibilium rerum cura remotos & nudos, abstinentiaque, qua concupiscentia voluptatum refrenatur, deditos esse debere. Verenda *testa* tenebant, ad animæ corporisque puritatem, quæ inlustratos esse oportebat, indicandam. *Capita velata* habebant, ad indicandum terrenarum rerum curam, quæ pilis, inutilibus excrementis, notabatur, prorsus esse repudiandam: unde & eosdem *Sacerdotes natos* esse oportebat. In Sacrificiis itaque simili quo Deos referebant habitu comparebant.

Tutulas in capite gerebant, Floribus, Pennis, Serpentinibus, Stellis, Animalibus, Flammis, Circulis, Vasis, aliisque similibus, quibus Geniorum proprietates & Ideales rationes exprimuntur, compactos; quos in Sacrificiis pariter imitabantur *Sacerdotes*; illisque notabatur, *Sacerdotem* continuo *supernas* Deorum *Ideas*, quæ per *Tutulas* notantur, *speculari debere*: hoc enim facto, se in eam Intelligentiam quam continuo menteolvebant, *transformari*, eidemque uniri, & quodammodo identificari, sibi persuadebant: Unitos vero & jam consortio Deorum adscriptos, omnem se felicitatis metam utpote *θεομόρφως*, attingisse rebantur. *Exempli gratia*, ad Mundi trahendam Animam Spiritumque Universi, coram Imagine eo Symbolorum apparatu adornata quem Solium in medio *Tabule Bembine* & *Asclepiæ* ejus exhibent, sacra faciebant; & sic operationum similitudine hymnorumque analogice concinnatorum, Animam Mundi ineffabiliter se trahere posse, ad id quod volebant, arbitrabantur: & sic de cæteris Geniorum, Deorumque Simulacris stangebant. Hinc ex universis Mundialium rerum seriebus, eas tantum ad eum Deum trahendum aptas asseriebant, quem res singule sub dictis seriebus exprimebant. Cum enim hæc omnia sub *Idea*, dum respiciebant involuta & complicata, latere crederent, ex necessitate Naturæ Genios iis rebus

quæ ipsis Analogæ forent tractos, se eos sistere posse arbitrabantur, & illos quidem sistebant; at non tam virtute Sacrificiorum quam oculis Satane artibus, qui in iis Hierophantam agebat.

Fuit & magna *Scæptorum* varietas apud *Ægyptios* in usu: fuerunt quæ simplicem tantum *Scæpti* formam menti-

rentur uti in 2, fuerunt ex herbis composita, uti in 6 patet; fuerunt & contraposita, uti

Scæptera Numinum, quibus in Sacris utebantur Myllæ.

in C; deinde *πάλυμορφα*, id est, variis Animalium formis insignita uti sunt *Hircino*, *Canino*, *Ibidi*, *Accipitris*, *Meleagridou*, Capite insignita, fuerunt & membris humanis, uti *Oculo*, *Vulsi*, *Aure*, *Lingua*, *phallo* prænotata: quibus omnibus Dominium ejus Numinis, cujus figura Symbolum erat, notabant: Ut *Scæptro Oculato*, Potentiam & Providentiam Supremi Numinis. Quæ omnia alibi declarata fuerunt, eoque ulterius producenda non censui.

Brachium quoque sæpe sæpius inter Hieroglyphica reperitur, uti in hac præfenti Diatribæ; & vel *Manum explicatam* habet, denotatque Libertatem Numinum; vel *contractam*, notans rigorem & Severitatem Numinum; vel *Pyramulem* in manu tenet, & significat influxum Numinis in inferiora; vel *capreolam* Vitis. *Brachium Capreolum* manu tenens, Beneficentiam Numinis indicabat: Nam, ut ait *Diodorus*, ἡ ὡς ἀκτὴν ἐν δακτύλῳ ἐκτετατωμένην χεῖρα συμφαίνει εἰς ποταμὸν. *Dextra* digitos extensos habens, *fermi-*

Brachium
capreolum
manu tenens
Beneficentiam
Numinis
indicabat:
Nam, ut ait
Diodorus
Siculus.

Idolus
sacri-
ficiorum.

Animam
Mundi per
Sacrificia
trahendam.

significat rerum omnium necessariarum Sup-
plicationem: in δὲ δυνάμει, τήν τε καὶ
φυλάκην χρημάτων. Sinistra vero
contracta, Conseruationem & custodiam fa-
cultation. Dicitur Brachium Ofiridis, eo
quod Nilus ubi se in Mare exonerat,
veluti in digitos quosdam dispersus
vria cum terra interjacente venam quasi
in Brachio cardiacam exprimat, à qua
Vita & tota Ægypti felicitas dependet: ut
Capreolus in manu sat ostendit. Est enim

Capreolus
pork.

Capreolus nil aliud, quam ex-
trema illa & ultima teneriuscula
pars Vitis, vel Cucurbitæ, aut Convol-
vuli, quæ in helices quasi lineas con-
trahitur; suntque veluti manus quædam
Vitis ad sese fusiendam à Natura ordina-
ta; quidquid enim apprehendit, adeo
tenaciter stringit, ut vix ab eo extricari
possit. Atque hoc Capreolo scite sane si-
gnant Vegetabilis Naturæ appetitum,
quo in Superiora, à quibus Vitam ob-
tinet, fertur. Accedit, quod Vitis inven-
tio Ofiri, teste Herodoto, Diodoro, Cle-
mente Alexandrino, & Eusebio adscribitur;
hinc in Sacrificiis Vitis, Perseæ,
similiumque Plantarum frondes mani-
bus gerebant Sacerdotes. Quæ omnia
fusi in Obelisco Pamphilo profecti sumus
sol. 362. ut proinde non incon-
grue Beneficentia Ofiridis per huiusmo-
di Brachium, inter Hieroglyphica pas-
sim obuium, indicetur. Quomodo
vero Brachium hoc Nilum exprimat,

Abene-
phosa.

Abenephi Arabs hæc verbis exponit:
Terra Ægypti rella protensa est iustar
Brachii humani ex Austro in Boream, &
Nilus per median ejus transiens iustar Ven-
te Cardiacæ, cum Mari approximaverit,
tunc terram veluti in digitos quosdam dis-
persit. Hinc Nilus ex Austro in Boream
tendentem, test: Plutarcho, non incon-
grue fluxum Ofiridis dixere Veteres.
Quod Nilus in Austro ortus, uti sum-
ma felicitate Ægyptum beare, ita Mari
(quod Typhonium Regnum, Ofiri con-
trarium) redditus felicitati Niloticæ fi-
nem imponere videbatur.

Omnia Circularia, uti jam supra ex-
posuimus, Cœleste & Divinum quid
significant; pro diveritate tamen No-
tarum ipsis adjunctarum; Circuli supra
Capita Numinum Potestatem maxi-
mam, Divinitatem autem quomodo-
libet posuit. De Globo alato & Ser-
pentino jam diximus; Segmenta verò
Circularium, superius quidem Cœli por-
tionem superiorem, inferius vero Ho-
rizontem notare suas: de quibus quam
fusillime in Obelisco Pamphilo.

Cr. m. i. u.
figura
quid
signat.

Dicuntur Meleagrides, ex mente My-
thologorum, ex eo, quod Meleagryon in-
terfectum sorores ejus ad sepulchrum
plangentes à Diana in Meleagrides con-
vertæ dicantur. Ægypti vero multo alia
de Meleagride, quam & Gallinam Pha-
raonis vocant, philosophantur. Cum
enim viderent totum hujus Volucris
corpus inefabili quadam symmetria
constitutum, in eam venerunt opinio-
nem, Animam Mundi, quam Pantamorphiam Naturæ Genium dicebant, in
hujus sibi Volucris corpore sedem con-
stituisse; eandemque ob causam Volu-
crem hominibus Sagacibus se aperire,
circa eas res quas tanta majestate, ordine
& dispositione plumarumque varietate
fulgere cernerent, arbitrabantur. Unde
non sine causa hanc avem Pantamor-
phæ Naturæ Capiti, uti ex Schemate in
Tab. Bem. patet, imponebant. Tri-
quetrum caput habet, ad indicandam
Tridem qua Fundum Paternum con-
stituebatur; Corpus coruleum habet gibbo-
sumque seu in formam arcus effectum,
quo Firmamenti arcuatam coruleam-
que superficiem denotabant: non secus
ac Volucris corpus coruleum innume-
ris veluti Stellulis exornatum. Unde
non immerito Abenephi illud Firma-
menti Symbolum fuisse aserit: Galli-
na, inquit, Pharaonis, fuit Symbolum
Sphæræ Stellarium. Quemadmodum
enim Firmamentum Varus Stellis or-
natum est: sic maculae veluti Stellulis
per totum corpus mira naturæ arte depic-
tis variegata est. Unde Hierophantæ
eam non immerito in Firmamenti ejus-
que

Meleag-
rides Na-
ma &
Corporis
symme-
tria.

Abene-
ph. ut.

quæ Præsidis Symbolon assumpserunt. *Cuvstrian* capiti dorso *Meleagris* insistentis abundantiam Fructuum quos profert, *Persea* folia Sapienciam, qua omnia mirificæ dispositionis lege coordinat, ob inpenetrabilem operationum quo utitur modum, non tam Sermone, quam devoti cordis Silentio colendam & adorandam, signant. Nam, *Floro* telle,

Florus.

habet *Persea* arbos folia similia Lingue, & fructum Cordi similem, quæ abdicæ Sapiencie in Deo Symbolum sunt.

Persea
Lingue &
Cordis Sym-
bolum.

Plutarchus.

Pedes vero duo soli, positi, notant insensibilem & prudentem Naturæ progressum, teste *Plutarcho*, in omnibus, quæ occulto modo penetrat: ut in *Hieroglyphicis* presentis argumenti videre est. *Vnus* vero pes positus, idem notat, sed uni tantum Numini applicatum, in rebus fidei suæ commissis. Figura vero in A, notat Divini Numinis processum per *Craterem Osiriacion*, ad mitigandam superfluam humiditatem.

Atque hæc sunt præcipua Symbola quæ in hac Columna numero signata occurrunt: quibus ritè intellectis jam summariam ejus expositionem trademus.

Et quavis titulus, qui sive in O-

beliscis, sive Statuis nunquam abest, hic desit, necessario tamen is præcedere debuit; Ego cum alium esse non dixerō, nisi *Globum* illum *Mumie* inscriptum: qui uti Supremi Numinis in inferiora influxum semper notat, ita quoque effectus ejus, in ordine sequentes Note subsidio Numinum assecrarum, quæ jam declarabimus, demonstrant.

Argumentum itaque, triplicis hujus Inscriptionis Hieroglyphicæ hoc est: Cum Corpora condita jam æternitati consecrare Sacerdotes censeant, primo *Osiriacas Catenas* in prima Columna describunt, quibus attracti Geniales Ministri Supremi Numinis, Corpora veluti fidei eorum commissa, magna cura ab *Typhonia* violentiâ tuta conservare putantur, usque ad tempus Transitus constitutum; ac proinde in Sacrificiis orant *Osirin*, ut *Flonidum Naturæ* mitiget, & a corruptione divertat, *Favissarum Craterumque* curam habeat per *Originis Solaris* Ministrum, quò transeuntes *Anime*, felici *Catenarum Mundialium* sorte, tandem ad *Zonam* illis destinatam pertingant. Secunda Columna *Anubis* continet *Vigilantiam & providentiam*, ut *Sacrorum* virtute, tandem eo Duce & transvectore *Anime* ad desideratam *Zonam* pertingant: quæ prorsus eadem habentur in 3 Columna, uti ex Figuris patet, adeoque tota hæc Hieroglyphicorum congeries, & *Osiris*, & *Anubidis* adjurationem concernunt, non neglecto *Mophæ* beneficio, Humidi in natura Præsidis.

Triplex in
Obelisci
Statuis
nunquam
abest.

Argumentum
triplicis
Inscriptio-
nis.

CAPUT IV.

Synopsis, qua earum rerum, quæ in hoc Tricolumnari Obelisci Latere considerari possunt, fidelis interpretatio continetur.

SI in hoc præsentī Hieroglyphico Syntagma sub triplici Columnarum serie constituto, Symbola non dicam omnia, saltem pleraque ex Obeliscorum prototypis extracta fuisse asse-

ram non mentiar; quemadmodum expressè ex *Obeliscis Flaminio*, *Lateranensi*, & *Barberino* in *Oedipo* expositis, tum ex *Obelisco Pamphilio*, patet: Ut proinde supervacuum esse censeam inter-

pretationem Symbolorum omnium, hic ad naufragum Lectoris repetere, cum in *catulis Obeliscis* id à me assam præstitum sit. De hoc tantum Ledorem admonendum duxi, Hoc cuiuspiam Obelisci maioris unicum tantummodo Latius esse, quod ad institutum Mystrarum quo *Amniaci* corporis saluti consulebant, sufficiebat. Defectus tamen

Totum
Obeliscum
quasi ma-
gnetici.

commisus videtur, quod *Epitaphie* sive Superinscriptione careat, omnibus *Obeliscis* comuni: Siquidem proprium erat Hieromystris, titulum Obelisci magis Symbolorum apparatu adornare, initio factò à Supremi Numinis influxu, tanquam ex puncto Pyramidis, in omnem *inferiorum Mundorum* Oeconomiam, *supremam*, *mediam* & *hyleam* sive *infimam*, per Genios administratam, diffuso. Qualis autem *Titulus* & Superinscriptio fuerit, dico alium non fuisse, nisi quæ in ipso *Momus* vestimento depicta cernitur, cum adjunctis Numinum Genialium Schematis, uti in præfenti *Hierogrammatismo* patet: hinc enim *præmissus* firmet sibi persuadebant Supremæ Mentis influxum, per Symbolum *Κυκλο-οφει-πνεξιμορφον* expressum, prævisi Sacrificiis, Geniorumque Catenis, cum omnibus Mundorum Ordinibus *πνεξιμορφον* symbolizantibus, necessario allici, & ad quod petebant obtinendum, tanquam violenter attrahi. Quoniam igitur Inscriptio Obelisci Symbola in *precedentibus* fuisse interpretati sumus, nil restat, nisi, ut quæ in tribus *Columnarum Seriebus*, Symbola continentur, exponamus; non quidem singula, hoc enim foret librum jungere, sed Sensum solummodo singularum trium Serierum innuere; qui vero profundius ea nosse desiderabunt, illi singula suis stabilita auctoritatibus, in paulo supra allegatis Obeliscis inuenient.

Argumentum
in omni
Columna-
rum.

In prima Serie ordine sequuntur, *Osiris* vis in omnem *Humide Nature* Oeconomiam diffusa, quæ contrariæ inimicæ Potestates, per Sacrificiis, iuxta Res ex

Catenis sibi analogis collectas, sub analogo pariter Mystrarum habitu, instituta, præfigantur & exterminantur.

In secunda sive media Columna *Monstrum regnum* indigatur, quæ ad Supremi Numinis nutum, omnia ea quæ ad *Humidum Nature*, & *Subterraneæ* quoque receptacula perficienda pertinent, tota cum afflicta Anubi, administrat.

In tertia Columna exhibetur, quatuor Numinum tota ad commune bonum *Nature* allaborantium administratio, *nutusque* & *Cerimonie*, quibus vel *Nomen* supremum, quod *Hemphra* dicunt, vel placent, vel contrarias *Typhonis* machinas, per *Statuas Apotropæas* dispellant. Atque hæc est hujus *Hieroglyphici* syntagmatis Summa. Verum cum in hisce lubinde occurrant quæ in *precedentibus* haud satis explanata fuerunt, atque adeo peregrina Symbola quæ necdum tacta, talia ad maiorem Lectoris intelligentiam separatim hic explicanda censui.

Occurrit primo *Figura* constans duobus pedibus intra *Cremorem*, quem *Osiriacus* vocant, immerfis, & notat Occultum & insensibilem Motum Numinis per uniuersas *Humidæ Nature* & *ermas*, teste *Plutarcho*, de *Osiri* & *vide*, deque hoc etiam in *preced. cap.* & alibi fusi-

Thom-
chus.

disse uimus. continetur autem in hoc triplici Systemate quatuor vicibus, semel in prima Columna,

semel in regione notat; in secunda Serie semel, & penultimum locum obtinet; in tertia, e regione Num. 8. & 14. Quid vero hisce locis significet, ex adjunctis Signis patebit.

Occurrit in secunda Columna Num. 8. sequens *figura*, Accipiter Serpente in capite, Flagello à tergo, & Laqueo in pedibus, & cum Circularibus figuris conspicuus; quo significatur, *Osiram* omnium malorum, quod per *serpentem* à tergo & *laqueum* notatur, propulsa-

rem

rem; & subterraneus *αἰθέριος* Genus veluti ir-
retitus & illaqueatus fultitur.

Est triplex ramus cum litto inflexo, cuius my-
steria cum in Obelisco Pamphilo, capite *De plantis*
Phieroglyphicis, quam uberrime expofuimus eò
Lectorem remittimus.

Hoc symbolum *num. 17.* Favissam five Sacram
piscinam notat, una cum *phala*, quæ Humidi in eam
liquorem derivat.

Hoc symbolum, quod ex *Serpente* & duobus
phalis ex *Serpente* pendentibus constat, notat Vi-
talem influxum in humidæ Naturæ vasa.

Significat *Zonas Cælestes*, in quas animas per
Anubim transportari credunt post transactum Me-
tempsychoseos tempus.

Brachium extensum pyramidem manu tenens, no-
tat beneficii, quo tenditur ad Divinitatis confor-
tium, adeptionem.

Brachium vero cum vase *Nilotico* in manu, Hu-
moris beneficium notat.

& cum manu simpliciter extensa notat naturam
Genii beneficam. & sic de cæteris.

Hæc Statua *Apotropæi* Numinis est, è regione
num. 15. intra median Columnam, qua Genii ad-
versi abigi credebantur, cuius nota est *laqueus* ipsi
iunctus.

Hæc Figura è regione *num. 16. col. 2 & 3; int. 14*
& 15 *num.* notat Influxum vitalem *Mamphæ*, Præ-
sidis Humidi; & undulatio Serpentis sit ostendit.

Hæc figura *Col. 3.* è regione *mon. 2.* significat
Numinis Statuam præpotentis efficacie, ad proffigan-
das contrarias Potestates, virtute *Crucis ansate*; &
Penna in capite *Osiris* siderativæ *Typhonis* symbo-
lum est.

 fidem existimabant *Aegyptii*. Unde nomen ipsi imposuerunt *Mophia*, seu *Mompbia*: nam MO vel MOI Lingua *Aegyptiaca* aquas notat, unde & *Moses* nomen obtinuit, tanquam ex aqua extractus, uti ha-

betur *Exodi*. c. 2. *Phia* verò Deum dicta Lingua significat, quasi diceret *Mophia* Deus aquarum. Unde semper ejus Symbola *Hydroschema* aut unum aut duo aut tria & quatuor etiam, *xupio-λoγικά* Symbola; quæ nunc unius, modo duorum, modo trium aut quatuor diversorum Humidorum administrationem signant, ut in *presenti* *Systemate* videre est. In *prima* itaque Columna, *Typhonian* violentiam, per *Tridentem* & *Crocodilum* significatam, *Typhonis* Symbola, ab *Anubi*, primò Sacrificiis placato, à Corporibus conditis, per Statuas quæ *Mesite*, *Dii* *Intermediatores*, inter *Supremum* *Numen* & *Res* sibi commissas esse putantur, arceri statuebant, per hujusmodi enim Statuas Catenarum *Mundialium* Præsidem, *Numen* *ἱεραγωγόν*, in ipsas Statuas attrahi, & de quaestitis responsa dari credebant. Unde *hujus Columnæ* *series* nihil aliud quam *continuata adjuratio* est, quæ *Osiris* & *Anubis* per *Sacra* quatenus vicibus sollicitantur ad tuendam Corpora, donec per *varios transitus* ad *Zonam* *ipsis destinatam* pertingant.

In *tertia* vero Columna, cum eadem prorsus quæ in *prima*, et si pro varia Symbolorum dispositione differre videantur, juxta *Idealem* tamen conceptum idem sunt.

In *media* Columna, uti *aureis* *litteris*

scripta, ita quoque altius quodpiam *mylletium* contineri quispiam sibi persuadere posset; veruntamen qui ad *Symbolorum* sequelam, mentem paulo penitus reflexerit, is nil aliud reperiet, quam *Numinum* in *unum conjunctorum*, utque *unitis viribus succurrant*, *Invocationem* & *adjurationem*: ejus *prima* Symbola *Serpens*, *penna Accipitrina*, & *Clava*, quibus *Osiris*, *Vitarum auctor*, & *Anubis* *fidus* *vigilque earum custos*, *Mophia* *Humidi præses*, per *Statuas* *faceras*, *Crateres*, *Favissas*, & *Piscinas* *faceras*, *magnis ritibus consecratas*, ad tutelam *Animalium* *transvehendarum*, sollicitantur. In *fine* quoque *Columnæ* *Heptapyrgon*, signatum *littera A*, ponitur, & erat figura *Muri* *septem cuspidibus insigni*, quod *Septem Stellarum* *principalium Arcem* vocabant, & inter *Hieroglyphica* frequens est: si enim

tribus *Apicibus* signabatur, trium *Numinum*, si *duodecim Apicibus*, *duodecim Signorum Zodiaci Præsidum Arcem* notabant. Hoc vero *Heptapyrgon* *Septem Stellarum* invocant *Numina*, ut *Mercurius* per eorum *Favissam* & *Subterraneæ potentie Sceptrum*, per *tres Naturæ gradus*, *transcuntes Animas* tandem ad *Heptapyrgon* *Hesperion* aut *Semideorum* perducatur.

Atque hæc est *brevis* & *succincta* eorum quæ in *Gallicana Mmania* continentur, *Hieroglyphicorum* *Interpretatio*; quemadmodum ex iis quæ in *præcedentibus* ad *stabilendam veritatem* ubertim adduximus, *prudens* & *peritus Lector*, *clarius* *intelliget*.

CAPUT V.

De abominandis ritibus & Cærimoniis Ægyptiis, quibus Mystæ veteres in Adytis suis, tum ad Genios Mundi Tutelares alliciendos, tum ad Adversos propulsandos, utebantur.

D¹ *Adyta Ægyptiorum* egimus supra tribus jam locis Parte II. cap. 4. & ult. atque hujus Partis cap. præf. l. III. Quæ ut clarius intelligantur, hic cetypon *Abyti* Ægyptiaci ex *Theatro Hieroglyphico* extractum inferam, in quo locus citatus dicta, & hic dicenda, quam luculentissime expressa cernuntur. Vides itaque primo locum abditum & tenebrosum, in quo macetur in usum Sacrificiorum; cujus parietes *Hieroglyphicis* notis insigniti, ut ad Numina hæc veluti illicitis quibusdam propitianda spectantes attraherentur. *Nihil* juxta ritus & cærimonias præscripta analogico habitu induti Sacra peragebant; nudo videlicet corpore solo semivinctio ad tegendas abditas corporis partes contenti. Nam, ut recte Porphyrius, de Abstinencia, *raſt totu corpore, ne quid veluon excrementorum, cupimodi pili sunt, que Numina, atq. ſe*

ad superstitionem doret, mirros varia Hieroglyphicorum pictura exornabant, sic uti in *apposito* hic schemate patet *Adyti*. Viden *Abytem* Solis symbolum, *Ibun*, Lunæ, Nocturnæ Sapientiæ silentio comparate notam? Viden Sacrorum Instrumentorum mysticas notas hinc inde depictas, uti sunt Crux ansata b, Penne fidæivæ Typhonis a, Hydrofchematum figuræ c, Castri *Obſis* d, Septem *Apud* f, & similia, quibus pleni erant *Adytorum* sanctus. Magnam piculum se facturos credelent, si quidpiam horum in Sacris deliſſet: quæ & apprime congruunt iis quæ paulo post ex *Ezechiele* cap. 8. adducemus. Erant hujusmodi latibula complura in *Ægypto*, uti supra Parte II. *ſexto capite*, ex *Clemente* conſtat. In hæc namque *Abyti*, ſeu remotis ab omnium hominum conſortio Recellibus, docebatur Theologia illa Myſtica, Verius *Magna Ægyptiorum* arcanior, Hieroglyphicis deſcripta Symbolis, quæ non niſi Sacerdotalis Ordinis hominibus tradebatur. Quæ *Oratio* taliter Arnobius cum de *Mæo* quodam *Ægyptio* loquitur: *Mæus*, inquit, *ſui* *Arde* *omnibus* *artibus* *omni* *illis* *poſſuit*, *Ægyptiorum* *omnium* *ex* *Abyti* *potentium* *Apud* *Novina*, *&* *remotas* *ſuſcit* *diſt* *apud*. Neque *Adyta* ſolum *Ægyptiorum* *ſunt* *&* *cl* *habantur* *ab* *omnibus*, *ſed* *&* *libri* *Magico*, quibus *conſp* *demones*, & ſui *eos* *juris* *facere* *metuunt* *Sacerdotes*, *proferebantur*: *ſe* *tribus* *Lucianus* *in* *Philopſale* *1* *Demone* *ſe* *tabatur* *demone* *ſe* *autem* *ſe* *libros*, *quæ* *plures* *linguæ* *modi* *quid* *ſe* *tabantur*, *Veni* *domum*, & *quam* *maxime* *horrendo*

Adytorum
ſunt.

Sacerdotum
habitu.

Porphyrius
ſcit.

reſtare *Sacris* *operam* *dabant*: *Unde* *&* *capita* *eorum* *raſi* *erant*, *unde* *que* *ut* *culatis*, *juxta* *Idæales* *Numinum* *rationes* *elaboratis*, *ut* *ne* *capilli* *quidem* *apparent*, *in* *ſacris* *utebantur*. *Et* *ne* *quid* *nam*

carnu-

carminibus demonem exeret, vocem mutatus Aegyptium. De altero quodam Aegyptio Mago, qui occultas Aegyptiorum artes Magicas nosse desiderabat, Clemens Alex. Ibo, inquit, in Aegyptum, & Adytorum Myſticis, Sacerdotibus, & Prophetis amicitia sociabor. Quinam sunt alii hi Libri nisi quos diximus Muni, Menſe Tabulaeque aliae Hieroglyphicis Avium, Serpentum, Quadrupedum, horumque in unum varia metamorphoſi compoſitorum Imaginibus inaratae? neque enim aliquid Aſſyria tenebant. Quae adeo vera ſunt, ut vel ipſa Sacra Scriptura Hebraeis huiusmodi abominationes, quas in Aſſyris, more Aegyptiorum in ſubterraneis locis extructis, peragere ſolebant, exprobrare videatur. Tale adytum fuit, quod Deus Ezechielii monſtrabat, cap. 8. vers. 7. Et introducit me ad oſtium atrii, & ecce foramen iuani in pariete, & dixit ad me, Fili hominis, ſcinde parietem; & cum ſciſſiſſem parietem, apparuit Oſtium iuani: & dixit ad me, Ingredere & vide abominationes peſſimas quae iſti faciunt; & ingreſſus vidi:

חנה כל תבנית רמש
ובהמה שקץ וכל גלולי
בית ישראל מחקה בקיר:

& ecce avis ſimilitudo Repſilium & Animalium & Idola univerſa Domus Iſrael depiſta in parietibus circumſcripta. Vides hic non ad aliud quam ad ritus & caerimonias in Aſſyris Aegyptiorum, quibus Hebraei adeo dediti erant, peragi ſolitas alludi. Quae tanti apud Graecos etiam æſtimata fuerunt, ut ultra ea quae ſuper dicto cap. 6. Partis II, adduxi, Platonem ipſum, Eudoxum, ceterosque Graecae Philoſophos ad huiusmodi ſacras diſciplinas in Aſſyris traditas, percipiendas, data opera in Aegyptiæ proſcriptos fuiſſe Laertius doceat: ab iis tamen qui ſacris præerant Sacerdotibus, tenaciſſimo ſilentio adſtrictis, vix quicquam, niſi multorum annorum ſpatio & precibus extorquere poterunt. Quibus ritibus quoque murmure Sacerdotes illi Diis ſuis ſupplicabant, habes ſe-

pe dicto cap. 6. Verùm non ſolum Magico murmure Numina ſollicitabant, ſed certas quoque patellas præparatas habebant, in quibus eorum quæ adjuvabant Numinum inciſæ Figure ſpectabantur atque Nomina; cuiusmodi nuper mihi eximius Statuarius Joſephus Orpheus ex ſuo Muſco, curioſis Antiquitatibus confer-

to, d. promptum communicavit; quod, quia mirifice ad veritatem dictorum confirmandam facit, hic apponendum duxi. Vides in lapide Ophite primo inciſos tres Accipitres, deinde tres Circulos, & poſtea tres Sphinges Leoninae formæ. Sequitur poſtea adjuvatio Numinum, paucis in Aegyptiaca Lingua verbis prolata: quorum intellectum pari brevitate expono. Per tres Accipitres, trium Mundorum, Intelligibilis ſeu Archetypi, Sideris, & Hyſlei triplex Oſiris, per tres Circulos diſpoſitionis Ordo & divinitas eius notatur; per tres Sphinges, triplex triplicis Mundi Momphota ſignificatur. Et ut Oſiris Accipitri- nus Mundani Caloris auctor eſt, ita Humidae Momphota: ex quorum juſta attemperatione, uti omnia quæ in triplici Naturæ gradu ſpectantur, naſci, ita quoque ex eorundem diſcrasia ſeu intemperie, ſterilitatem cauſari neceſſe eſt: ad quam averitendam, huiusmodi patellam veluti amuletum in Statuæ Momphotæ capite ponebant, addito etiam ad id quod prætenderent obtinendum Magico murmure, ſeu adſpiratione. Verba ex Aegyptiaca Lingua ſeu Coptea à me tranſlata ita ſonant: **oδανεδo oδανεθ oδανεθ oδανεθ**

λνοxεοpφ οιτουοιρ

νιερui θ.θ.θ.

φ.φ.φ.

φελερον φελερον φελερον
νικκνν'τρου ν'τεε'απαic.

Id est, *O*ter potens Divine *Osiris*, *Oli-*
ris, *Osiris*, *Mophota*, *Mophita*, *Mophota*,
adjuva te per hoc signum, *Tboth*, *Thoth*,
Tboth, id est, *Mercurii*, qui est *trium* *Fa-*
villarum seu Cylindrorum sacrarium Custos,

Custos, *Custos*, *triplici Sceptro Domina-*
tionis tue potens. Sed nequaquam semper
minis aut verborum portentorum pro-
latione Sacerdotes hic utebantur, ut vi-
dere est cap. sepe citato 6. quo me refero.

CAPUT VI.

De Fascibus Sepulchralibus, iisque quæ intra In-
volucra ponebantur Idolis averruncis.

Missa mihi olim ex *Aegypto* fuit
Statua unius pedis altitudine,
imputribilis ligni, ex cedro aut
fiscastro elaborata; quam dicebant, intra
Atonie corpus inventam fuisse, quam in
meo Museo adhuc ceu rarum quid &
curiosum conservo. Inveniuntur &
Mumiis insertæ *Statuuncule* semipalma-
res ex creta cocta: quæ aliud non signi-
ficant quam *Lares*, de quibus *supra*: &
semper quasi omnes eandem *Hierogly-*
phicorum Inscriptionem continent, ex
Obelisk veluti Prototypis extractam &
Simulacris incisam. Ut proinde vel ex
hoc Capite pateat, in *Hieroglyphicis* In-
scriptionibus non historias, non Regum
vitam, non potentiam & opulentiam
contineri, sed altioris doctrinæ dicta-
mina, de quibus hucusque egimus; Re-
gum vero gesta, & commemoratione
digna vulgari Lingua, quam nos *Coptam*
sive *Pharonicam* appellamus, posterita-
ti consignabant.

EPILOGUS.

Novent Lector, quæ de *SS. Triade*,
de *Anima & Spiritu Mundi*, de *Deorum*,
de *Demonum*, & *Animarum origine*, de *Idea-*
rum Divinatione in inferiorem Mundum

influxibus, de *Transmigratione anima-*
rum, de *sacris Magicis, eorumque ra-*
tione, & *similibus*, in hoc Opusculo vel
alibi adduximus, ea omnia caute le-
genda esse. Sunt enim pleraque Or-
thodoxæ fidei prorsus contraria, pri-
misque *Heresiarchis* opportunam tur-
pissimorum dogmatum fundandorum
materiam occasionemque præbuerunt,
ut ex *SS. Patrum, Augustini, Iuliani, La-*
claudi, Arnobii, aliorumque consuetu-
dine patet. Quare si aliquis veritatis lux
in his effulcat, illam non tam verum
expositionem, quam *Orthodoxæ* do-
ctrinæ adumbrationem quandam, Li-
minis Naturalis, quo possent, subli-
mitate Ingeniique præstantia prolata
putabimus; vel si de *Dei* cura rectè
subinde ratiocinentur, illud præternatu-
rali concursu Numinis potius eructasse
quam comprehendisse, uti de *Sybillis*
SS. Patres sentiunt, censebimus. Qua-
re in tantum dicta expositaque velim in
quantum *Hieroglyphicæ* doctrinæ funda-
mentis erudiendis serviunt: Ut in *My-*
thologiâ *Deorum* passim fieri solet, dum
non tam quid docuerint, quam quid
doctræ debuerint, ostendimus.

Omnia ad Majorem Dei Gloriam Virgi-
nisque Matris.

I N-

I N D E X RERUM & VERBORUM;

Numero paginam, a, b Columnas signantibus.

A.

Chemonide herba in aceto bustum angelli quis effe- ctus 30, b.	Agathodemon 35, a.
Accipiter quem semper notes 68, b.	Azabib animarum 52, b. seq.
Accipiter Solis symbolum 70, b.	Aglaophotis herba Deo curari factus 39, a.
Accipiter amuletum 43, a, b.	Ala, Velocitatis symbolum 25, b. 26.
Accipiter figuratum Serpente in capite, Fla- gello à tergo, &c. quem notes 66, b.	Alaris conceptus symbolum 50, a.
Accipiter symbolum & idealis conceptus 46, a, b. 47, a. 48, a.	Alaris Nova 61, a.
Accipitruum Osiris Manducator caloris amuletum 71, b.	Alaris symbolum in capite Simulari 55, a.
Accusantes contra mortuum apud Aegyptios 8, b.	Amasis Aegyptiorum Rex post mortem sub forma Leonis mendicans 4, a.
Adornatus Hieroglyphica Osiris & Anubidis 65, b.	Ammonis Oracula celestias 38, b.
Adornatus & marmoris magis formula 71, b.	Ammon Numen Insuperatum 41, a.
Adytum 30, a. Adyti elthyon 70, a.	Amuleta apud Aegyptios 31, a. 40, 41, b.
Adyta Aegyptiorum 43, a. Diabolice artium sacraria, ib. & 70, b. in quibus Sa- cerdotes statuti diebus conveniebant, 43, b.	Amuleta Terrestria, Aguta, Arre, Iperca: Urbum, domum, & singulorum 42, a, b.
Adytum subterranei loci construta 71, a.	Amuletum Harpocratis, Hori, &c. 42, b.
qua depicta convinebant ib.	41. Ibidem, Accipiter, &c. 43, a, b.
Adyta Aegyptiorum qualia 62, b.	Amuletum Tauteni Cheracter 60, b.
Universitatem rerum representabant, ib.	Amuletaria aris orgo 20, a.
Aegyptii omnes pariter nobiles 9, a.	Anachete lapides magici 40, b.
Aegyptii cur tantopere deum suorum incor- porum studuerint 5, b.	Angeli, Seculares 27, a.
Aegyptii cur tantopere deum suorum incor- porum studuerint 5, b.	Anima primi hominis in quorum corpore se volaverit 3, a.
Aegyptiorum Adyta 43, seq. dogma de philosophis 21, a.	Anima compositio secundum Platonem 54, a.
Aegyptiorum herba & lapides magici 40, a, b.	Animum Atundi apud Aegyptios ad id quod vellent impetrandum per Sacrificia tra- hendi ratio 63, a.
lucius & sepultura 71, b.	Anima in corpora factorum animalium alimen- ti 3, a.
Aegyptiorum principia Nomina 21, b. 22.	Anima divini alicui 2, b.
Aegyptiorum Sacerdotes qui ritu in causa publica Nomina supplicabant 44, a, b.	Animarum humanarum per multa mutationes 2, b.
Aegyptiorum 5 Tutelares 58, b. 59.	Animarum revolutio 3, b. in Zonas transire ib. 65, b. 69, b.
Quadrupes 21, b.	Animas reprobos in Aethera descendere 2, b.
Aegyptii tot Nomina quot Eritum gradus 24, a.	Animalia sacra 2, a.
Aegyptios Trimum omnium rerum Prin- cipium credidisse 26, a. 27, b.	Animalia singulari bonore à Pythagora di- gnata, quae 3, a.
Alibi amuletum 43, b.	Annus magnus quis 34, a.
Esculapium Graeci per Serpentem exprime- bant 57, b.	Annus 5 Tutelares apud Aegyptios 58, b. 59.
	Anubis 21, b. 23, a. 29, a. 61. Mercurius Aegyptius 49, F. 61, a. Momphre asse- cla 66, a. fidus rituum castus 69, b.
	Anubis cur Canis fidentis figuræ cum sistro pingatur 32, a.
	Anubis cum capite canino & vertice perna sublimi 56, b.
	Apis amuletum sub forma bovis capiti 43, b. 43. Septem 51, b.

K

Apr

I N D E X.

- Apotropæi Numinis figura* 67. *alta præpotentis efficacia*, ibid. 67.
Arietis Cornua Fecunditatem denotant 61, a.
Asphæritus conditura corporum inferiens 7, a.
Aspis Bonus Daemon Phœbus ibus 57, b.
Aspis crectus ignem significans 59, a.
Astrola & Supremi Numinis 29, a.
Astrola quid, & ejus origo 36, b.
Aurora magis lapidis vis 40, b.
Averrunca 6 Numina 31, b.
Averrunca Idola Muminis involuta 92.
- B.
- Barris navis sacra* 44, b. 45, b.
Barræ inter Symbola 51, b. 52, a.
Bibulum Mundanarum rationum ibid.
Bitumen, vide Asphælitus.
Bona corporis & bona animi recensentur 30, a.
Boris amuletum 41, a.
Brachium digitis diffusus Nilum exprimens 64, a.
Brachium cum extensa manu quale Symbolum 23, a.
Brachium simpliciter extensum 67.
extensum pyramidem tenens quid notet 67.
Brachium cum manu explicata vel contracta quid significet 63, b. *cum vitiis capreolo quid,* ibid.
Brachium cum vase Nilotico 67.
- C.
- Abalistarum opinio de revolutione animarum* 31, b.
Camelus per foramen acûs transiens 44, b.
Canis amuletum 43, a. b.
Canis caput Sceptro impostum 68, a.
Canistrum symbolum 65, a.
Canopus Osirisidis Nauarchus 52, b.
Canopus seu Canubus quale Numen 33, b.
34, a. an maximum 33, a.
Canopus Aomptia ministr 55, b.
Capreolus quid 64, a. *Vegetabilis Nature appetitum significat* ibid.
Catena inter Symbola 49, F. 52, a.
Catena rerum Mundanarum 41, b. 46, a.
Catena Mundales, earumque Præter 60, a.
Catenæ Numinum, Osiriaca, Hermetica, &c. 19, b. 30.
Cavrus est Memphis 12, a.
Cercopithecus 1, b. 31, b. *Genium Lunarem exprimit* 55, b.
- Cham auctor Astrologus & Polymantia* 36, b.
Characteres Hieroglyphici, ut figura Aspidis, Globus alatus &c. 46, a. 47, a.
Characteres Hieroglyph. desumpti ex omnibus rebus quorum usus in Sacris erat 46, a. 52, a.
Characteribus & sigillis vis inibiis Serpentum & Scorpionum 42, a.
Charontis Simulacrum pessem sedasse 42, b.
Ciconia Byzantinorum fontes & puteos vitantes 42, a.
Circulus quale signum 51, b. 52.
in Cruce ansata quid notet 60, a.
Circuli segmentum quid 45, a.
Circulus Hermeticus 36500 annorum 57, a.
Circularis omnia Cælestia & Divinum quid significare 64, b.
Curve Symbolum 26, a. 50, a.
Combustione herba Deos evocari solent 39, a.
Coccyi portæ 5, b.
Culi figura Imaginibus Ægyptiorum impressæ ad aliquod impetrandum, quæ 61, b.
Cæmeterium apud Ægyptios Cripia subterranæ 91, a.
Conceptus Idealis in Literatura Hieroglyphica 40, b.
Conceptus Idealis seu Symbolicus 46, b.
Conditorum Corporum origo & modus 1, b.
Connubium ☉ & ☿ Characteres Tauticus 49, a.
Consiliarii 4 Hemptæi Numinis 39, a.
Corruptio 47, a.
Crater inter Symbola 52, a.
Crater Isiacus 68, b. *Ositiacus* 67, a.
Crocodili Symbolum 50, a. *Typhonem notans* 69, a.
Cruce Andæana 60, a. *ansata* 47, a. *Cruce ansata figura & Symbolum* 47, a. *Adde Tauticus Char.*
Cruce Characteris Tautici an Vitam venturam Ægyptus significat 59, b. 62, a.
Cruce diffusionem in Elementa significat 63, a.
Cruce excellentia apud Ægyptios ante Christum, futura virtutis præsagium 62, a.
Cruce figura prima & maxime recta 61, b.
eam Antiquiores cunctis anteposuerunt, ibid.
Cryptæ Ægyptiorum in quibus corpora condita solebant 7, b. 9, seqq.
Cryptæ Mumiarum Ichnographia, inter pag. 100 & 111.
Cucuphæ caput Sceptro impostum, Symbolum 46, b. 47.
Custodes cadaverum conditorum Dis affecte sive Ministri 23, a. 23, a.
Cynocephali amuletum 43, a. b.

Dæmon

I N D E X.

D.

Demon appetitus scientia futurorum Astrologia & Polymantia falsificat 36, b.
 Demon specie munitur grassans lapidibus obstruitur 42, a. ubi, à quo, ibid.
 Demones, Angeli vel Genii aut Terreni Dii 36, b. locus habitationis 3, a. Status ingreditur, ibid.
 Demones hominum corporibus se insinuare & valetudinem ledere 42, b. ledere primum, deinde remedia precipere, ibid.
 Demones in Status compacti 20, a.
 Demoniorum omnia genera mirè audacia & timida esse 44, b. adeo timida aut stupida ut ne committent quidem agnoscere possint, ibid.
 Decussata figura vis & efficacia 62, a. Junge Crux, Tauricus Char. 33, a.
 Delta Magnum in Ægypto 53, a.
 Deus curule vestis cur pingatur 53, a.
 DEI effectus nobis cerni posse, naturam minime 52, a. 56, b.
 Deum trinum quomodo Ægypti expresserint 25, b. 26.
 Dii ministri Archetypi Numinis, qui, quot 21, b. 22, 23, a.
 Dii totum Orbem peragrantes, quibus formis induti 2, a.
 Deos herbas, lapidibus & aromatis attribui, Ægypti creditum 40, b.
 Deos quosdam inferioris ordinis ab Ægyptiorum Sacerdotibus minus fuisse coactos 44, b. qui hoc fieri potuerit 43, a.
 Divinatoria artis natales 20, a.

E.

Elementa 4 in Serpente expressa 38, a.
 Elementorum mutatio in Speciebus 38, b.
 Elementorum quatuor Praefides 23, a.
 Emepht, Creator Ægyptiis, melius Hempta 32, b.
 Emet corrupte pro Hempta 29, a.
 Epagomenarum 5 natales 59, a.
 Epistherium Ægyptiorum quid 54, b. 55, a, b. 56, b.

F.

Fæces Sepulchrales 72, a.
 Favissa 64, b.
 Favissa si ve sacra Piscina Nota 67, a.
 Figura Cæli, vide Cæl.
 Firmamenti symbolum Alecagris 64, b. 65, a.
 Fons Virgineus Hecates 35, a.
 Fuio oram scientia appetitus Astrologiam & Polymantiam peperit 36, b.

G.

Gallicana Mumia, ejusque interpretatio 21, seqq.

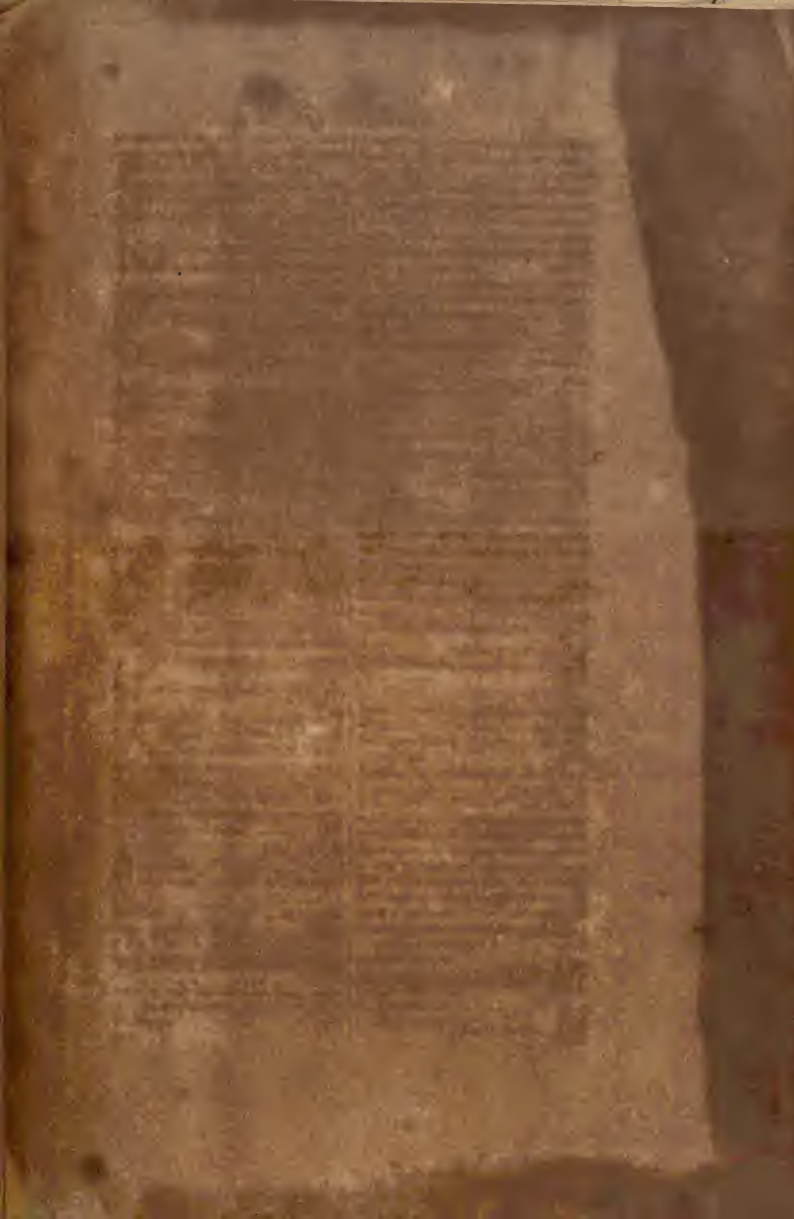
Gallina Phalaris, Alecagris 64, b.
 Genii Græcis qui 29, a.
 Genii Ægyptiorum quinquaginta 36, b. 37, a. b. 37, b.
 Globus Anubis Serpente satus quid, notes 56, b.
 Globus Divina natura symbolum 25, b.
 Globus triformis, Triforme Numen 55, a.
 Globus alati Symbolum 46, b. 47, a.

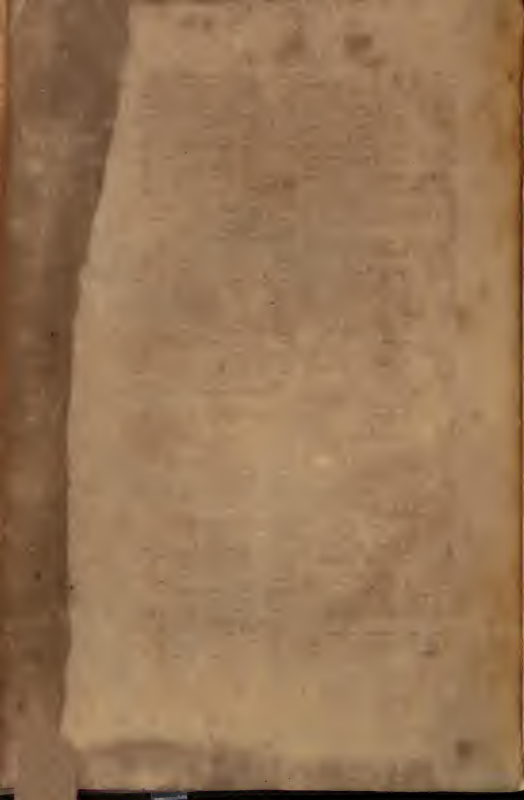
H.

Hæresarcharum turpissimorum dogmatum fundamenta 72, b.
 Hammon sive Thautus 23, a. 29, a.
 Hammonis Cornu quid notes 33, b.
 Harpocratis digitus, cornuopia & amuletum 42, b.
 Hebraei novorum dogmatum appetitores 2, b.
 Hebraeos literam Thau odio Crucis immutasse 14, b.
 Hebraeorum Ahyum, de quo Ezechiel 71, a.
 Hecate Græcorum, Anubis est apud Ægyptios 33, a.
 Hecates Fons Virgineus 55, a.
 Hempta Archetypum Numen, 21, b. 22, 23, a.
 Hempta supremum Numen 66, b.
 Heptapylon quid, quidque notes 69, b.
 Herbe Hieroglyphica 39, a. Magica, ibid. b. & 40, a.
 Herbus certis Ægyptios Deos evocare consuevisse 39, a.
 Hermanubis ibidis facie 59, a.
 Hieralpha 52, b.
 Hieroglyphica Ægyptiorum literatura quæ, qualis 20, a. b. 46, seqq.
 Hieroglyphica seu Symbolica lætationis specimina 47, a. b. 48, a. b. 49.
 Hieroglyphica herba 39, b.
 Hieroglyphica pleraque fuisse Amuleta seu Phylacteria 41, b.
 Hieroglyphica Mumiarum 1, b. 12, a.
 Hieroglyphica ad Numina attrahenda vim habere putabantur 39, a.
 Hieroglyphica symbola malorum Geniarum machinationes arcere credebantur 41, a.
 Hieroglyphica in Obeliscis quid continerint 20, a. b.
 Hieroglyphica unde desumpta, vide Chirææ Hierogl.
 Hieroglyphicorum occasione quæ de SS. Triade, Anima statui & origine, & similibus traduntur cause legenda 72, a. b.
 Hieromantia 41, b.
 Homerum Orpheum imitatus 3, a.
 Horæ Numen 50, a.
 Horus Osiris filius 21, a. b. 23, b.
 Horus Averruncum Numen 31, a.
 Horus

I N D E X

- Myops herba* 40, a.
Myssa unda & toto corpore rasi Sacerdos operam dabant 70, a. vide & Sacerdotes.
Mythum Legis Moysae sensum non literis sed animis commendatum 28, b.
Mythiata Sacra Pectusum 3, b.
N.
Nephthe Aeternum Numen 31, b.
Nilus Brachium Osiridis cur dicitur 63, a.
Nili Custes Mophta 63, b.
Noctius Sapientia symbolum 70, b.
O.
Obelisci & diversissimi saxis 20, a.
Obelisci majores, & horum Symbola 20, b.
Obelisci archetypi codices superstitionis Aegyptiorum 41, b. libra Hieroglyphicorum prototypi 25, a. 72, a.
Obeliscorum titulus quam magnificus 66, a.
Oculus symbolum Vigilantiae 43, b.
Oracula celebrata tum Aegypti tum Graecorum 38, a, b. Ammonium omnium celebrerrimum, ibid. b.
Oraculorum architectura unde profuerit 20, a.
Oraculorum oris & interitus à quibus pendebat 37, a. interitus vera causa 37, b. 38.
Orthodoxa doctrina adumbratio 72, b.
Osiris primus Aegyptiorum Rex 52, b.
Osiris qui & Thauillus 68, b.
Osiris triplex, quis 71, b.
Osiris Accipiterius Mundani caloris auditor 71, b. Solare Numen 48, a. Vitarum auditor 69, b.
Osiris vis in Humida natura aconitum 66, a.
Osiriacus Crater 65, a. 66, b.
Osiris Melitius 54, b.
Osiris malorum propulsator 66, b.
Osiridis & Isis habitus 32, a.
Osiridis amuletum 42, b. 43.
Osiridis brachium 64, a. fluxus ibid.
Osiridis membra dispersam formula Supra quibusd. mutandi 44, b. 45, b.
P.
Pallipennis 2, a.
Pascellatum Symbolum aut amuletum 71, b.
Pennis Symbolum 26, a. 31, b.
Penna Velocitatis signum 48, a.
Penna Symbolum quò cognitionem DEI 56, b.
Penna in capite assurgens Symbolum 52, a.
Penna in capite sideratæ 67, 70, b. sideratæ Typhonis 70, b.
Pentaptygon 50, b.
Periaptæ 20, a. 21, b.
Perfarum Sacra Myrrha 3, b.
Persea arbor qualis 65, a.
Persea solum in Hieroglyphis quid noceat 32, b. folia Sapientiam signant 65, a.
Pes: Pectus duo intra Craterem quid noceant 66, b.
Pedum unius duorumve symbolum 65, a.
Phallus calas Symbolum 31, a. b.
Phierum inter Symbola 52, a.
Phalarum & cruce signatarum symbolum 54, b.
Phtha Deus Aegyptiace 69, a.
Phtha & Aegyptiorum, est Vulcanus 52, b.
Phylacteria ap. Aegyptios majora & minoraque 40, b. 69, b.
Pysine sacra Nota 67, a.
Platonis peregrinatio in Aegypto 71, a.
Plutonium Graecorum Serapidem fuisse Aegyptiorum 33, b.
Polymantium secundi appetitus futura pepercit 36, b.
Prophylactica 20, a. 21, b.
Pyramidis Symbolum 53, b.
Q.
Quatuor rectis angulis in Cruce considerantur 60, a. 61, b.
R.
Ramus triplex cum lituo inflexo 67, a.
Religionis praefixa differentia 21, b.
Retiacularum habitus in Hieroglyphicis quid significet 22, b. 32, a. 35, b.
Rheæ congressus cum Saturno 59, a.
S.
Sabalosum Mare in Asia 5, b. subius vacuum 13, b.
Sacerdotum Aegyptiorum habitus duo Sacra peragebant 70, a. eorundem minacia verba adversum Superos quosdam 44, b. adde Aegypti Sacerdotes.
Sacra Magica 41, b.
Sacrificia Aegyptii sacerdotes quanta cura, studio atque diligentia accurarint, & cur sic 62, a. 69, b.
Sacrificium nullum apud Aegyptios sine herba, nullum sine lapidibus, & cur 40, b.
Salus corporis hystoria prope Salisburgum in Bavaria inventa 71, a.
Scarabeus Orbis opifex 1, b. 2. viva Osiridis imago 4, b.
Scarabaei amuletum 43, b.
Sceptrum Canis capiti impostum 68, a. nomen quoque quid designabat 56, a.
Sceptri Symbolum 25, b.
Sceptrorum quibus in Sacris Aegyptii utebantur variæ formæ 63, b.
Scutica Symbolum 30, b.
Secundici, Angeli 21, b.
Scorpi.

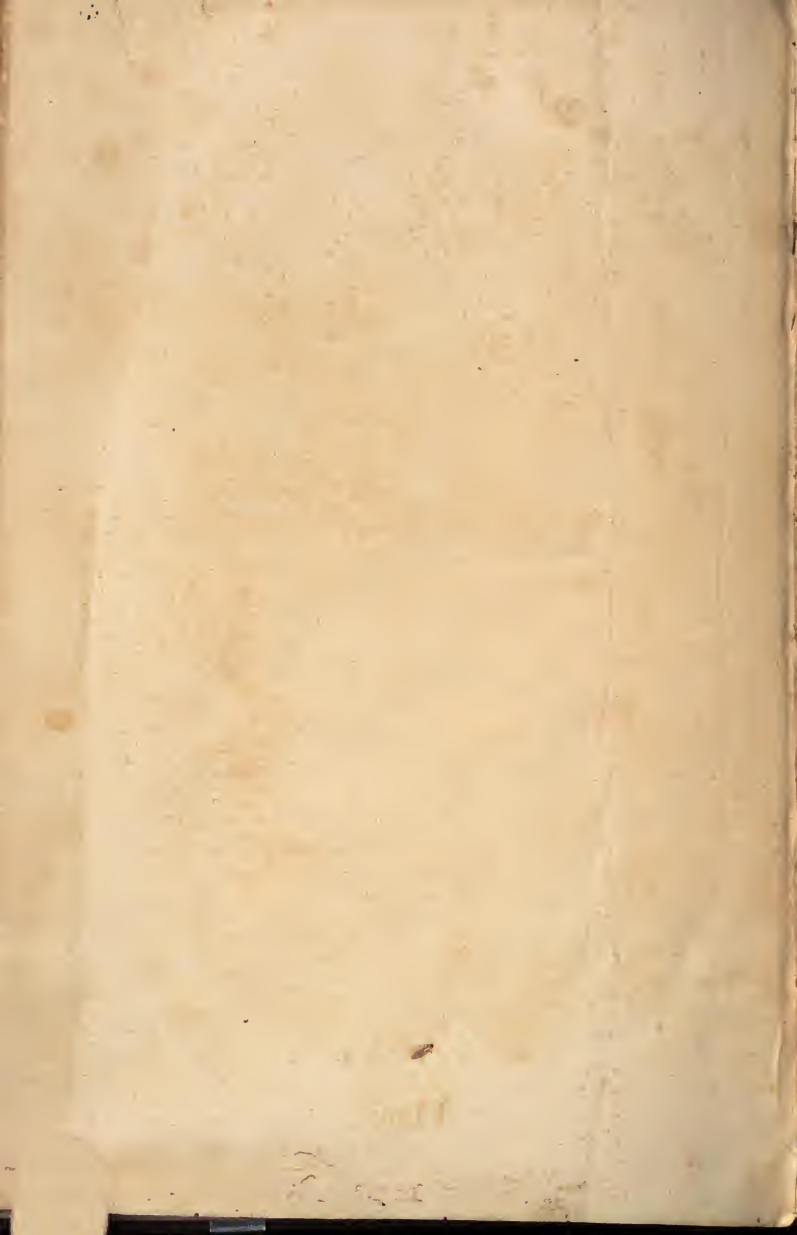

H.76.

186
12
7

